

พระลักษณะของพระเจ้า

ทำความเข้าใจถึงความจริงเกี่ยวกับ
พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ทรงเป็นใคร

ราม กฤษณมูรติ

ภาษาไทย/ Thai

พระลักษณะของพระเจ้า

ทำความเข้าใจถึงความจริงเกี่ยวกับพระเจ้า
แห่งพระคัมภีร์ทรงเป็นใคร

โดย

ราม กฤษณมูรตี

ผลงานชิ้นนี้สามารถคัดลอกและนำไปใช้ได้อย่างอิสระโดยไม่ต้องขออนุญาต
จากผู้เขียน

จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์อินดิเพนเดนตี

จัดพิมพ์ครั้งแรก

ข้อความจากพระคัมภีร์นำมาจาก

พระคัมภีร์ไทย ฉบับ 1971

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ THKJV

เว้นแต่จะระบุไว้เป็นอย่างอื่น

แต่

“พระเจ้าผู้เสวยสุขและทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์เดียว

พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระเจ้าเป็นเจ้าเหนือเทพเจ้าทั้งปวง

จะทรงสำแดงให้ปรากฏในเวลาอันควร พระองค์ผู้เดียวทรงอมตะ

และทรงสถิตในความสว่างที่ซึ่งไม่มีคนใดจะเข้าไปถึง ผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยเห็น

และจะเห็นไม่ได้ พระเกียรติและฤทธานุภาพอันถาวรจงมีแต่พระองค์นั้น อาเมน”

1 ทิโมธี 6:15ข-16

อารัมภบท: วิธีการใช้หนังสือเล่มนี้	1
คำนำ: ทำไมจึงต้องศึกษาพระลักษณะของพระเจ้า	4
พระลักษณะที่ 1: ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า	12
พระลักษณะที่ 2: พระเจ้าทรงฤทธานุภาพ	21
พระลักษณะที่ 3: การสถิตอยู่ของพระเจ้า	37
พระลักษณะที่ 4: ความรอบรู้ของพระเจ้า	48
พระลักษณะที่ 5: ความเป็นพระบิดาของพระเจ้า	62
พระลักษณะที่ 6: พระเจ้าทรงเป็นความรัก	71
พระลักษณะที่ 7: พระปัญญาของพระเจ้า	84
พระลักษณะที่ 8: พระพิโรธของพระเจ้า	96
พระลักษณะที่ 9: ความสัตย์ซื่อของพระเจ้า	107
พระลักษณะที่ 10: อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า	119
พระลักษณะที่ 11: ความอดทนของพระเจ้า	132
พระลักษณะที่ 12: ธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า	142
บทสรุป: คำขอบคุณ	159
เกี่ยวกับผู้เขียน	162

วิธีการใช้หนังสือเล่มนี้

ขอขอบคุณท่านผู้อ่านที่พิจารณาอ่านหนังสือเล่มนี้ ซึ่งมีเนื้อหากล่าวครอบคลุมถึงพระลักษณะของพระเจ้าสิบสองประการ จุดมุ่งหมายคือเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจถึงธรรมชาติและพระลักษณะที่แท้จริงขององค์พระเจ้าในพระคัมภีร์ได้ดียิ่งขึ้น แม้ว่าหนังสือเล่มนี้จะไม่ใช้การศึกษาเชิงลึกในหัวข้อที่กว้างขวางเหล่านี้และไม่ได้เขียนขึ้นสำหรับเหล่านักวิชาการโดยเฉพาะ แต่หนังสือเล่มนี้ก็ยังคงอิงจากรากฐานที่มั่นคงในพระคัมภีร์

โดยทั่วไปแล้วแต่ละบทจะสั้น มีเนื้อหาสำหรับผู้เชื่อและดึงดูดผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน มีคำถามสำหรับการอภิปรายอยู่ท้ายบทสำหรับสร้างแรงกระตุ้นให้เอาไปใช้ได้จริงเพื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงในชีวิต ข้อพระคัมภีร์จะแสดงไว้ภายใต้เรื่องพระลักษณะแต่ละประการเพื่อการใคร่ครวญและท่องจำ นอกจากนี้ยังมีการเพิ่มเพลงสรรเสริญ/เพลงที่สามารถใช้สรรเสริญพระเจ้าที่เข้ากับพระลักษณะที่กล่าวถึงในแต่ละบท และเพื่อให้แต่ละบทสมบูรณ์จะมีคำอธิษฐานสั้นๆ เพื่อช่วยให้คุณดำเนินชีวิตตามพระลักษณะนั้นๆ ของพระเจ้า

สามารถใช้หนังสือเล่มนี้ได้เพื่อ:

- การอ่านส่วนตัว
- การศึกษาพระคัมภีร์เป็นกลุ่มเล็ก

- เป็นเครื่องมือช่วยสำหรับการอบรมผู้เชื่อใหม่ (หนังสือเล่มนี้จะมีประโยชน์มากในการเริ่มต้นให้ผู้เชื่อใหม่ได้รู้จักและชื่นชมในพระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระเกียรติและพระสิริแห่งพระคัมภีร์!)
- มอบหนังสือเล่มนี้ให้กับเพื่อนหรือสมาชิกในครอบครัวที่ยังไม่ใช่คริสเตียนแต่เขาเปิดใจเรียนรู้เกี่ยวกับพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์มากขึ้น
- ศิษยาภิบาลที่ต้องการสอนคริสตจักรของตนเกี่ยวกับพระลักษณะต่างๆ ของพระเจ้า
- นอกจากนี้ หากคุณหรือคนที่คุณรู้จักมีปัญหาในบางด้านของชีวิต หนังสือเล่มนี้อาจมีประโยชน์ได้
- ตัวอย่างเช่น เมื่อคุณมีปัญหาเกี่ยวกับความวิตกกังวล บทเรื่อง “การสถิตอยู่ของพระเจ้า” อาจเป็นประโยชน์ได้
- เมื่อคุณรู้สึกว่ามีบางสิ่งกำลังมุ่งร้ายต่อคุณ บทเรื่อง “อำนาจอันสูงสุดของพระเจ้า” จะช่วยทำให้จิตใจที่วุ่นวายสงบลงได้
- หากคุณมีปัญหาในการเอาชนะบาป บทเรื่อง “ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า” และ “ความรักของพระเจ้า” อาจช่วยได้
- หากคุณกำลังต่อสู้ กระวนกระวายกับการตัดสินใจ บทเรื่อง “พระปัญญาของพระเจ้า” อาจช่วยชี้แนะคุณได้บ้าง

ดังที่คุณเห็น หนังสือเล่มนี้สามารถนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์ต่างๆ หลายประการได้นอกจากนี้ ยังมีแหล่งข้อมูลที่เราใช้อ้างอิงขณะจัดทำหนังสือเล่มนี้ ซึ่งแหล่งข้อมูลเหล่านี้อาจช่วยให้คุณเข้าใจหัวข้อสำคัญนี้ได้อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น

คำอธิษฐานอย่างจริงใจของผมคือว่าพระเจ้าจะทรงพอพระทัยที่จะใช้หนังสือเล่มนี้เพื่อช่วยให้คุณนั้นเติบโตในความรู้เกี่ยวกับพระองค์และเพิ่มพูนความรักที่คุณมีต่อพระองค์

อย่างไรก็ตาม ไม่มีส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ที่มีลิขสิทธิ์ ไม่จำเป็นต้องให้เครดิตผู้เขียนด้วย ดังนั้น โปรดอย่าลืมนำไปใช้ประโยชน์จากมันอย่างเต็มที่

ขอถวายเกียรติแก่พระเจ้าแต่ผู้เดียว!

ในพระคริสต์,

ศษ. ราม กฤษณมูรติ

ทำไมจึงต้องศึกษาพระลักษณะของพระเจ้า

A.W. Tozer กล่าวอย่างถูกต้องในหนังสืออันโด่งดังของเขาเรื่อง The Knowledge of the Holy (ความรู้แห่งองค์ผู้บริสุทธิ์) ว่า:

แนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระเจ้าเป็นพื้นฐานไม่เพียงแต่ต่อศาสนศาสตร์ระบบเท่านั้น แต่ยังรวมถึง การดำเนินชีวิตอย่างคริสเตียนในทางปฏิบัติด้วย...ผมเชื่อว่ามีข้อผิดพลาดในหลักคำสอนหรือความล้มเหลวในการใช้จริยธรรมของคริสเตียนที่ไม่สามารถสืบย้อนไปถึงความคิดที่สมบูรณ์แบบเกี่ยวกับพระเจ้าได้ในท้ายที่สุด

ดังนั้น หากเราปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตคริสเตียนในแบบที่พระเจ้าพอพระทัย และทรงยอมรับเราได้ เราก็ต้องพยายามมีแนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระองค์ และเนื่องจากพระเจ้าในพระคัมภีร์สามารถเข้าใจได้จากพระลักษณะของพระองค์เท่านั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เราต้องศึกษาพระลักษณะเหล่านั้น ดังนั้น เป้าหมายของหนังสือฉบับสั้นนี้ก็คือการศึกษาและเติบโตขึ้นในความเข้าใจเกี่ยวกับพระลักษณะต่างๆ ของพระเจ้า

ผมหวังว่าคุณจะได้รับกำลังใจและความท้าทายในการศึกษาหัวข้อเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้น มันเป็นการศึกษาแบบค่อยเป็นค่อยไปตลอดชีวิตที่จะนำไปสู่พระพรอันยิ่งใหญ่ ซึ่งมี 5 ประการดังต่อไปนี้

พระพร 5 ประการจากการศึกษาพระลักษณะของพระเจ้า

พระพร # 1: ช่วยให้เรานมัสการพระเจ้าในแบบที่พระองค์ทรงยอมรับ

ผู้เขียนหนังสือฮีบรูส่งเราให้จง “นมัสการพระเจ้าในแบบที่ชอบพระทัยของพระองค์ด้วยความเคารพและยำเกรง” (ฮีบรู 12:28, ตัวเอน-ผู้เขียน) เราจะทำเช่นนั้นได้เช่นไรหากเราไม่เข้าใจก่อนว่าพระองค์ทรงเป็นอย่างไร และเนื่องจากเราจะเข้าใจพระเจ้าได้จากพระลักษณะของพระองค์เท่านั้น เราจึงต้องเติบโตในความเข้าใจของเราเกี่ยวกับพระลักษณะเหล่านั้นเพื่อจะนมัสการพระองค์ในแบบที่พระองค์เห็นว่าเป็นที่ชอบพระทัยและเป็นในแบบที่พระองค์ทรงยอมรับได้

พระพร # 2: เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

โคโลสี 1:10 อธิบายว่าชีวิตที่ถวายเกียรติและเป็นที่ยอมรับพระเจ้าคือชีวิตที่ “เติบโตในความรู้เกี่ยวกับพระเจ้า” อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเราจะรู้จักพระเจ้าได้โดยผ่านทางพระลักษณะของพระองค์เท่านั้น เราจะเติบโตในความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อเราศึกษาพระลักษณะของพระองค์ตามที่เปิดเผยแก่เราในพระคัมภีร์เท่านั้น และนั่นคือสิ่งที่ทำให้เทววิทยา (ศาสน - ศาสตร์ระบบ) ซึ่งหมายถึงการศึกษาเกี่ยวกับพระเจ้า มีความสำคัญมากต่อการเติบโตของคริสเตียน มันเป็นความเข้าใจผิดที่คิดว่าเทววิทยามีไว้สำหรับกลุ่มนักวิชาการเท่านั้น ในทางตรงกันข้าม เทววิทยามีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น! เพราะคริสเตียนทุกคนควรแสวงหาที่จะได้รับความพอ

พระทัยจากพระเจ้าโดยการเติบโตและความเข้าใจในธรรมชาติ (หรืออีกอย่างคือพระลักษณะ) ของพระองค์!

พระพร # 3: เพื่อช่วยให้เราไม่มองพระเจ้าในมุมมองผิดๆ

มีคนกล่าวไว้ว่าลักษณะนิสัยของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะนิสัยของพระเจ้าที่เขามัศจรรย์ หากมุมมองของเราเกี่ยวกับพระเจ้าในพระคัมภีร์นั้นผิดพลาด ไม่เพียงแต่จะส่งผลต่อการนมัสการพระองค์เท่านั้น แต่ยังส่งผลต่อลักษณะนิสัยของเราด้วย ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใส่ใจในคำเตือนของ A.W. Tozer ในตอนต้นของบทนี้คือ ถ้าขาดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า ก็จะนำไปสู่มุมมองที่ผิดเกี่ยวกับพระเจ้า และส่งผลให้ชีวิตของคนๆ นั้นล้มเหลวที่จะเป็นที่พอพระทัยของพระองค์ด้วย ดังนั้น การศึกษาเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้าจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ผมเห็นด้วยว่าแม้แต่การศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าตลอดชีวิตก็ไม่สามารถทำให้เราเข้าใจคุณลักษณะของพระองค์ได้อย่างสมบูรณ์ เพราะสิ่งมีชีวิตที่จำกัดเช่นมนุษย์อย่างเรา ไม่สามารถจะเข้าใจพระเจ้าผู้เป็นองค์อนันต์ได้อย่างสมบูรณ์

อย่างไรก็ตาม เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายของพระเจ้า นั่นหมายความว่าเรามีความสามารถโดยกำเนิดในการเชื่อมโยงความจริงบางประการเกี่ยวกับพระเจ้า และเมื่อเราได้รับการสร้างใหม่ในพระคริสต์แล้ว (2 โครินธ์ 5:17) และด้วยการทำงานอย่างต่อเนื่องของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในผู้ที่เชื่อ (1 โครินธ์ 2:13), เราก็สามารถรู้จักพระเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่าเปาโลจะรับใช้พระเจ้ามาเป็นเวลากว่า 25 ปี แต่ความปรารถนาหรือเป้าหมายที่ไม่ลดละของ

เขาก็คือ “ข้าพเจ้าปรารถนาที่จะรู้จักพระคริสต์” (ฟิลิปปี 3:10), ขอให้เป้าหมายนั้นเป็นของเราด้วยเช่นกัน

พระพร # 4: ก่อให้เกิดความปลาบปลื้มยินดีในหัวใจของเรา

คำกล่าวของเวสต์มินสเตอร์ระบุไว้ว่าเป้าหมายหลักของมนุษย์คือการถวายเกียรติแด่พระเจ้าและชื่นชมยินดีในพระองค์ในแบบนิรันดร์กาล ขณะที่เรามีความรู้จักกับพระเจ้ามากขึ้น ความรักที่เรามีต่อพระองค์ก็เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน และการเชื่อฟังของเราก็จะเพิ่มขึ้นด้วย นำไปสู่ผลลัพธ์คือเป็นผลให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้เกิดความยินดีในชีวิตของเรามากขึ้น (กาลาเทีย 5:22) คำพูดของชาร์ลส์ สเปนเซอร์เจียน นักเทศน์ชื่อดังในอดีตช่างหนุนใจแก่เรา ยิ่งนัก:

“จงดำดิ่งลงไปในทะเลที่ลึกที่สุดของพระเจ้า จงจมหลงอยู่ในความยิ่งใหญ่ของพระองค์ แล้วท่านจะได้พบกับการพักผ่อนอย่างสดชื่นและมีพลังอย่างแท้จริง ข้าพเจ้าไม่รู้จักสิ่งใดที่สามารถปลอมโยนจิตวิญญาณได้เช่นนี้ จงสงบคลื่นแห่งความเศร้าโศกและความเสียใจที่พองโต จงกล่าวด้วยใจสงบและสันติสุขกับสายลมแห่งการทดลอง เหมือนผู้เชื่อที่รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าของเขา”

พระพร # 5: ช่วยให้เราตอบสนองต่อความทุกข์ในลักษณะซึ่งสอดคล้องกับที่พระคัมภีร์สอนเรา

ความทุกข์เป็นเรื่องจริงในโลกที่แตกสลายนี้ (โรม 8:20) แม้แต่คริสเตียนเองก็ไม่สามารถหลีกเลี่ยงหนีจากความทุกข์ได้ และบ่อยครั้งก็ไม่มีคำตอบที่น่าพอใจ หรือ

แม้แต่เป็นคำตอบที่เราพอจะยอมรับได้สำหรับความทุกข์ที่เราอาจต้องเผชิญ ในช่วงเวลาที่พบกับความทุกข์ยากดังกล่าว เราจะถูกล่อลวงให้ตั้งคำถามถึงน้ำพระทัยหรือวิธีการของพระเจ้า, เราอาจตกอยู่ในความท้อแท้และสิ้นหวังอย่างยิ่ง และถึงขั้นห่างเหินจากพระองค์ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเราเข้าใจพระลักษณะของพระองค์มากขึ้น ความไว้วางใจของเราที่มีต่อพระองค์ก็จะเพิ่มขึ้น และเมื่อเป็นเช่นนั้น แทนที่จะแสวงหาคำตอบสำหรับคำถามที่ว่า “ทำไม... เราจึงเจอกับปัญหา!” เราจะพบความสงบในพระเจ้า โดยรู้แน่ว่าพระองค์ไม่ได้ทอดทิ้งเราและจะทรงนำเรากลับบ้านอย่างปลอดภัยตามที่ทรงสัญญาไว้ (ฟิลิปปี 1:6)

โยบ ชายผู้รักพระเจ้าพบว่าเรื่องนี้เป็นความจริง เขาเผชิญกับความทุกข์ยากที่ไม่อาจจินตนาการได้และต้องต่อสู้กับคำถามมากมาย และหวังว่าจะนำคำถามเหล่านั้นมาถามพระเจ้าโดยตรงได้ (โยบ 13:3) ในที่สุดเมื่อพระเจ้าทรงปรากฏพระองค์เองต่อโยบ โยบไม่เพียงแต่เอามือปิดปากเท่านั้น แต่เขายังกลับใจไม่พูดถึงสิ่งที่เขาไม่เข้าใจ (โยบ 40:4, 42:4-6) และแม้ว่าโยบจะไม่เคยได้รับคำตอบสำหรับคำถามของเขา แต่เขาสามารถปล่อยวางและเป็นสุขได้โดยเพียงแค่เติบโตขึ้นในความเข้าใจพระเจ้า เรื่องนี้ก็เป็นจริงสำหรับคุณและผมด้วยเช่นกัน ยิ่งเราเข้าใจลักษณะนิสัยของพระเจ้ามากเท่าไร เราก็จะรับมือกับความทุกข์ยากได้ในลักษณะตามพระคัมภีร์มากขึ้นเท่านั้น ซึ่งก็คือการยึดมั่นในพระองค์ต่อไปด้วยความเชื่อ, ไม่ตั้งคำถามถึงวิถีทางที่พระองค์เลือก, อย่าเพิ่งท้อแท้และสิ้นหวัง, และไม่ออกห่างจากพระองค์

ผมหวังว่าพระพรทั้งห้าประการนี้จะเป็แรงจูงใจให้เราศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าไปตลอดชีวิตของเรา แต่ก่อนที่เราจะศึกษาพระลักษณะของพระองค์ให้มาดูความจริงพื้นฐานบางประการเกี่ยวกับเรื่องนี้ก่อน

ความจริงพื้นฐานเกี่ยวกับพระลักษณะของพระเจ้า

พระลักษณะคือ: คุณสมบัติหรือลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในตัวบุคคล เมื่อกล่าวถึงพระลักษณะของพระเจ้า เรากำลังพูดถึงคุณสมบัติต่างๆ ที่เป็นธรรมชาติและเป็นอย่างถาวรของพระองค์ ซึ่งถูกเปิดเผยให้เราทราบในพระคัมภีร์

สิ่งที่ไม่ใช่ความหมายของพระลักษณะ: พระลักษณะต่างๆ ของพระเจ้าไม่ใช่ส่วนประกอบของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระเจ้าไม่ใช่ความรัก 10%, บริสุทธิ 15%, เมตตา 5%, และอื่นๆ พระลักษณะแต่ละอย่างของพระองค์อธิบายถึงการเป็นอยู่ทั้งหมดของพระองค์ ตัวอย่างเช่น ความรักไม่ใช่พระลักษณะส่วนหนึ่งของพระเจ้า แต่พระองค์ทั้งหมดทรงเป็นความรัก, ความบริสุทธิ์ไม่ใช่พระลักษณะส่วนหนึ่งของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงเป็นความบริสุทธิ์, ความชอบธรรมไม่ใช่พระลักษณะส่วนหนึ่งของพระเจ้า แต่พระเจ้าทรงเป็นความชอบธรรม

พระเจ้าไม่สามารถลดทอนพระลักษณะหนึ่งของพระองค์ในขณะที่แสดงพระลักษณะอีกอย่างหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ พระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความรัก (1 ยอห์น 4:8) ก็เป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระพิโรธ (สดุดี 5:5) ดังนั้น สิ่งสำคัญคือต้องไม่สรุปเองว่า เพราะ “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” ทำให้ในที่สุดพระองค์จะทรงให้มนุษย์ทุกคนรอดจากนรก อย่าลืมว่าพระองค์ผู้เปี่ยมด้วยความรักยัง

ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์และทรงพิโรธต่อบาปด้วยเช่นกัน ดังนั้น เราจึงควรระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะกล่าวคำกล่าวที่ว่า “พระเจ้าทรงรักคนบาป แต่ทรงเกลียดบาป”

ในขณะที่พระเจ้าช่วยคนบาปที่กลับใจเพราะพระลักษณะแห่งความรักตามธรรมชาติของพระองค์ พระองค์จะต้องและจะทรงพิพากษาคนบาปที่ไม่กลับใจในที่สุดด้วย โดยโยนพวกเขาลงในนรกชั่วนิรันดร์เพราะลักษณะแห่งความบริสุทธิ์ตามธรรมชาติของพระองค์ พระเจ้าไม่ได้ลงโทษแค่บาปเท่านั้น พระองค์ยังลงโทษคนบาปที่ยังคงทำบาปต่อไปโดยไม่หันกลับมาหาพระองค์ โดยเชื่อในพระบุตรของพระองค์ คือ พระเยซูคริสต์ นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเมื่อเราศึกษาพระลักษณะของพระเจ้า เราต้องระมัดระวังที่จะไม่เน้นพระลักษณะหนึ่งลักษณะใดของพระองค์จนละเลยพระลักษณะอื่นๆ พระเจ้าคือผลของความสมบูรณ์แบบทั้งหมด

พระลักษณะของพระเจ้าสามารถแบ่งออกได้กว้างๆ เป็น 2 ประเภท คือ ไม่สามารถถ่ายทอดได้และสามารถถ่ายทอดได้

พระลักษณะที่ไม่สามารถถ่ายทอดได้: พระลักษณะเหล่านี้เป็นพระลักษณะที่เป็นของพระเจ้าโดยเฉพาะ ไม่อาจถ่ายทอดมาถึงเรา ตัวอย่างเช่น การดำรงอยู่ของพระเจ้าเอง, อำนาจอธิปไตยของพระเจ้า, ความรู้แจ้งสัมพัทธ์ของพระองค์, การทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นต้น

พระลักษณะที่สามารถถ่ายทอดได้: พระลักษณะเหล่านี้เป็นคุณลักษณะของพระเจ้าที่เราสามารถมีได้ในขอบเขตจำกัด เช่น ความรัก, ความเมตตา, ความกรุณา เป็นต้น

ผมยอมรับว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไปที่จะจำแนกพระลักษณะบางอย่างว่าอยู่ในประเภทใดโดยเฉพาะและไม่อยู่ในอีกประเภทหนึ่ง ตัวอย่างเช่น ถึงแม้ว่าการรู้แจ้งทุกสิ่งจะเป็นพระลักษณะที่ถ่ายทอดไม่ได้ แต่ว่าพวกเราซึ่งเป็นมนุษย์ก็สามารถมีความรู้ได้ แม้ว่าจะจำกัดเมื่อเทียบกับพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่งก็ตาม ดังนั้น เราต้องระวังไม่มุ่งเน้นคิดถึงไปแต่ที่ประเภทของพระลักษณะมากเกินไป แต่ควรจะเน้นไปที่การศึกษาถึงพระลักษณะเหล่านั้นแทน

เมื่อเราพอจะเข้าใจหลักการพื้นฐานเบื้องต้นเหล่านี้แล้ว ให้เรามาเริ่มศึกษาพระลักษณะบางประการของพระเจ้าด้วยใจอธิษฐานในบทต่อๆ ไปกันเถอะ

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าไม่เพียงแต่หมายความว่าสิ่งที่พระองค์
แยกจากบาปในทุกรูปแบบเท่านั้น แต่ยังหมายความว่าความจริงที่ว่า
พระองค์ทรงเป็นความบริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง
และทรงอยู่เหนือสรรพสิ่งที่ทรงสร้างอื่นๆ
ทั้งปวงของพระองค์เองด้วย

บางทีการเปรียบเทียบข้างล่างอาจช่วยให้เราเข้าใจคำอธิบายข้างต้นเกี่ยวกับ
ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้ดีขึ้น:

การมีสุขภาพดีหมายความว่าอย่างไร? ไม่เพียงแต่หมายถึงการไม่มีโรค
เท่านั้น แต่ยังหมายถึงการได้รับพลังงานเชิงบวกอีกด้วย ความ
บริสุทธิ์คือการไม่มีความชั่วร้ายและคือการมีอยู่ของสิ่งที่ถูกที่ชอบ ใน
พระเจ้าความบริสุทธิ์ของพระองค์คือการดำรงอยู่อย่างปราศจากบาป
รวมถึงเจตนาและการกระทำของพระองค์ด้วยและนั่นเป็นธรรมชาติ
ตามพระลักษณะของพระองค์

ตามคำกล่าวของนักเขียนคนหนึ่ง:

หลายคนมองว่าความบริสุทธิ์ [ของพระเจ้า] เป็นพระลักษณะที่สำคัญที่สุด
เพราะความบริสุทธิ์แทรกซึมอยู่ในพระลักษณะอื่นๆ ทั้งหมดของพระองค์

และสอดคล้องกับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นและทรงทำ พระลักษณะหลายประการรวมอยู่ในความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

มีการประกาศอย่างชัดเจนว่า “พระองค์ทรงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากสรรพสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์ และทรงสูงส่งอยู่เหนือสรรพสิ่งที่เหล่านั้น ในความสง่างามที่ไม่มีที่สิ้นสุด...” ในอิสยาห์ 57:15 อธิบายถึงความล้ำเลิศของพระองค์ว่า พระองค์ทรง “สูงเด่นและประเสริฐ” ประทับอยู่ใน “สถานที่สูงส่งและบริสุทธิ์”

มีการประกาศแจ้งถึงเรื่องจริยธรรมว่า “พระองค์ทรงแยกจากความชั่วร้ายหรือบาปทางศีลธรรม” ‘ความบริสุทธิ์’ ชี้ให้เห็นถึงความบริสุทธิ์อันสง่างามของพระเจ้า หรือความสง่างามทางจริยธรรม รากฐานของคำประกาศย้านี้คือเลวีนิติ 11:44, 45 “เจ้าจงบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์” เนื่องจากพระเจ้าบริสุทธิ์ทางศีลธรรม พระองค์จึงไม่สามารถให้อภัยความชั่วร้ายหรือมีความสัมพันธ์ใดๆ กับมันได้ (สดุดี 11:4-6) ในความบริสุทธิ์ของพระองค์ พระเจ้าคือมาตรฐานทางศีลธรรมและจริยธรรม: พระองค์คือพระราชาบัญญัติ พระองค์ทรงกำหนดมาตรฐาน

มีเพียงครั้งเดียวในพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงพระลักษณะของพระเจ้าอย่างเดี่ยวติดกันสามครั้ง นั่นคือความบริสุทธิ์ของพระองค์ ความบริสุทธิ์ที่ “ไม่มีผู้ใดเหมือนพระองค์” ที่ได้รับคำสรรเสริญอย่างสมเกียรติต่อหน้าบัลลังก์แห่งสวรรค์ เหล่าเสราฟิมร้องว่า ‘บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ คือพระเจ้าจอมโยธา’ (อิสยาห์ 6:3)” แท้จริงแล้ว ความบริสุทธิ์อาจเป็น “พระลักษณะแห่งพระลักษณะทั้งหมด” ก็ได้

เราสามารถเห็นความบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้อย่างน้อยในสามประการ

1. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้รับการพิสูจน์โดยจากลักษณะที่เป็นธรรมชาติของพระองค์

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าหมายความว่าพระองค์ทรงแยกจากบาปอย่างสิ้นเชิง ความจริงนี้เห็นได้ชัดจาก 1 ยอห์น 1:5 ซึ่งบอกเราว่า “พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง” โปรดสังเกตว่าข้อความไม่ได้กล่าวว่าพระเจ้าเป็นความสว่างท่ามกลางความสว่างอื่นๆ อีกมากมาย หรือพระเจ้ามีความสว่างแต่กล่าวว่าพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง เช่นเดียวกับ “พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ” (ยอห์น 4:24ก), และ “พระเจ้าทรงเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8ข), พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ในแก่นแท้ของพระองค์ ต่อไปนี้เป็นข้อพระคัมภีร์บางข้อที่เน้นถึงหัวเรื่องนี้:

อพยพ 15:11 – ในบรรดาพระทั้งปวง องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า? องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์ และน่าเกรงขาม เนื่องด้วยพระราชกิจอันรุ่งเรือง และอัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ?

1 ซามูเอล 2:2 – ไม่มีผู้ใดบริสุทธิ์ดังพระเจ้า ไม่มีผู้ใดนอกเหนือพระเจ้า ไม่มีศิลาใดเหมือนพระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

2. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นที่ประจักษ์โดยจากพระราชกิจของพระองค์

ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าไม่เพียงแต่เห็นได้จากลักษณะธรรมชาติของพระองค์เท่านั้น แต่ยังเห็นได้จากการทรงสร้างทั้งหมดของพระองค์และพระวาระด้วยเช่นกัน

ในการทรงสร้าง ปฐมกาล 1:31 ระบุอย่างชัดเจนว่าเมื่อพระเจ้าทรงสร้างทุกสิ่งในตอนแรกนั้น ทุกสิ่งบริสุทธิ์และปราศจากบาป

ในพระวจนะ โรม 7:12 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นธรรมบัญญัติจึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์ และข้อบัญญัติก็บริสุทธิ์ยุติธรรมและดีงาม” นั่นคือเหตุผลที่พระคัมภีร์จึงถูกเรียกว่า “พระคัมภีร์บริสุทธิ์”

ดังนั้น ทั้งในการทรงสร้าง หรือที่ซึ่งเรียกอีกอย่างว่าการเปิดเผยตัวแบบทั่วไปของพระเจ้า ซึ่งมีข้อจำกัดให้เราเห็นถึงพระลักษณะ และในพระคัมภีร์ซึ่งเรียกอีกอย่างว่าการเปิดเผยพิเศษของพระเจ้า ซึ่งพระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เองมากขึ้น ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าปรากฏชัดผ่านพระราชกิจของพระองค์ ตามที่นักเขียนคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ฤทธานุภาพคือพระหัตถ์ของพระเจ้า, สัพพัญญูคือพระเนตรของพระองค์, ความเมตตาคือหัวใจของพระองค์, ความนิรันดร์คือระยะเวลาของพระองค์ แต่ความบริสุทธิ์คือความงามของพระองค์” ไม่น่าแปลกใจเลยที่ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยจากอำนาจของความบาปจะมองว่าความบริสุทธิ์ของพระเจ้าเป็นคุณลักษณะที่งดงามที่สุดของพระองค์

3. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้รับการพิสูจน์โดยจากท่าทีของพระองค์ต่อความบาป

อัครสาวกยอห์นเน้นย้ำถึงคำกล่าวเชิงบวกที่เป็นความจริงว่า “พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง” (1 ยอห์น 1:5ก) ด้วยคำกล่าวนี้: “ในพระองค์ไม่มีความมืดเลย” (1 ยอห์น 1:5ข), เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นความสว่าง พระองค์จึงไม่สามารถเป็นสิ่งตรงข้ามกับความสว่างซึ่งก็คือความมืดได้ และเช่นเดียวกับที่ความสว่างไม่สามารถถูกบดบังได้ พระเจ้าก็ไม่สามารถมีความมืดอยู่ในพระองค์ได้ นั่นคือเหตุผลที่พระเจ้าเกลียดบาปทุกรูปแบบ เพราะความมืดใช้อ้างถึงความบาป (ยอห์น 3:19)

เราอ่านปฏิภิกิริยาของพระเจ้าต่อบาปในฮีบราวก 1:13 ว่า “พระเนตรของพระองค์ บริสุทธิ์เกินที่จะทอดพระเนตรการชั่ว จะทรงมองดูการผิดก็ไม่ได้” เช่นเดียวกับที่ พระเจ้าทรงรักสิ่งที่บริสุทธิ์อย่างที่สุด พระองค์ยังเกลียดสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์หรือบาปอย่าง ที่สุดอีกด้วย ในสุภาษิต 15:9 กล่าวว่า “ทางของคนชั่วร้ายเป็นที่น่าเกลียดน่าชังแก่ พระเจ้า แต่พระองค์ทรงรักบุคคลผู้ตามติดความชอบธรรม” และเนื่องจากพระเจ้า ทรงเกลียดชังสิ่งที่ชั่วร้าย พระองค์จึงต้องลงโทษสิ่งที่ชั่วร้ายด้วย ตัวอย่างบางเรื่อง ที่พิสูจน์ข้อเท็จจริงนี้ เช่น น้ำท่วมโลกในสมัยของโนอาห์, การทำลายเมืองโสโดมและโก โมราห์, การที่ฟาโรห์และชาวอียิปต์ถูกลงโทษเพราะข่มเหงทาสชาวฮีบราวย่างหนัก

แต่ตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดของพระเจ้าที่เกลียดบาปคือ การลงอาชญาพระบุตรของ พระองค์ คือพระเยซู, พระองค์เป็นผู้แบกรับบาปของเราบนไม้กางเขน เมื่อพระเยซู เจ้าแบกรับบาปแทนเราบนไม้กางเขนนั้น พระเจ้าทรงปล่อยพระพิโรธอย่างเต็มที่ต่อ พระบุตรที่รักยิ่งของพระองค์ พระเจ้าไม่ได้ลดความบริสุทธิ์ของพระองค์ลงเพราะ เห็นพระบุตรของพระองค์ต้องทนทุกข์บนไม้กางเขน พระองค์ไม่ได้ลดมาตรฐาน ความชอบธรรมของพระองค์ลงเพื่อช่วยเหลือพระบุตร นั่นคือความเกลียดชังบาปที่ พระเจ้ามีต่อบาป พระองค์ไม่เคยประนีประนอมกับความผิดเลย

ท่าทีและการตอบสนองของเราต่อความบริสุทธิ์ของพระเจ้า

ดังนั้น เราต้องตอบสนองอย่างไรต่อความบริสุทธิ์ของพระเจ้า? อัครสาวกเปโตรได้ อธิบายไว้ได้ดีใน 1 เปโตร 1:14-16 (นำมาจากเลวีนิติ 11:44-45 และ 19:2) ซึ่ง กล่าวว่า “โดยที่ท่านเป็นบุตรที่เชื่อฟัง ขออย่าได้ประพฤติตามกิเลสตัณหา อย่างที่ เกิดจากความงมงายของท่านในกาลก่อน แต่เพราะพระองค์ผู้ทรงเรียกท่านทั้งหลาย นั้นบริสุทธิ์ ท่านทั้งหลายจึงประพฤติให้บริสุทธิ์พร้อมทุกประการ ดังที่มีพระวาทะ

เขียนไว้แล้วว่า ท่านทั้งหลายจงเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะเราบริสุทธิ์” ดั่งที่นักเขียนคนหนึ่งกล่าวไว้อย่างถูกต้องว่า “นี่เป็นวิธีหลักที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า เราไม่ได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าด้วยการยกย่องสรรเสริญ หรือการแสดงออกอย่างอสังการ หรือรับใช้พระองค์อย่างโอ้อ่า แต่หากเป็นเมื่อเราปรารถนาที่จะสนทนากับพระองค์ ด้วยจิตวิญญาณที่บริสุทธิ์ และดำเนินชีวิตเพื่อพระองค์โดยดำเนินชีวิตตามแบบอย่างพระองค์”

เมื่อพระเยซูสอนเกี่ยวกับการอธิษฐานนั้น ส่วนแรกของคำวิงวอนเริ่มต้นด้วย: “ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เทิดทูนสักการะ” (มัทธิว 6:9) หรือ “ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ” (NASB และ ESV) และวิธีที่ดีที่สุดในการถวายเกียรติแด่องค์พระเจ้าผู้บริสุทธิ์คือการดำเนินชีวิตของตนเองให้เป็นที่บริสุทธิ์ การเลียนแบบอย่างพระองค์เป็นการตอบสนองที่เหมาะสมต่อความความบริสุทธิ์ของพระองค์! คำอธิษฐานของผู้เชื่อข้างล่างนี้สามารถถ่ายทอดแก่นแท้ของความปรารถนาของผู้เชื่อที่ปรารถนาจะมีชีวิตบริสุทธิ์เนื่องจากพระเจ้าทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ได้เป็นอย่างดี:

แต่ พระเจ้าของข้าพระองค์,

ข้าพระองค์รู้สึกว่าการทำให้พระองค์พอพระทัยเป็นสิ่งที่ดีเลิศ และเป็นสิ่งที่พระองค์ต้องการให้ข้าพระองค์ทำ ข้าพระองค์อยากบริสุทธิ์เหมือนอย่างที่พระองค์บริสุทธิ์ บริสุทธิ์เหมือนที่พระคริสต์บริสุทธิ์ สมบูรณ์แบบเหมือนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สมบูรณ์แบบ!

ข้าพระองค์รู้สึกว่าเป็นพระบัญญัติที่ดีที่สุดที่พระคัมภีร์ แล้วข้าพระองค์จะฝ่าฝืนได้หรือ! แต่ ข้าพระองค์จำเป็นต้องบริสุทธิ์ตลอดเวลาที่ข้าพระองค์อยู่ในโลกนี้หรือ?

โอ้ ข้าแต่พระเจ้า นำสมเพชเหลือเกินที่ข้าพระองค์เป็นคนบาป ข้าพระองค์ทำให้พระเจ้าผู้ที่ให้พระพรเสียพระทัย ทำให้พระเจ้าผู้แสนดีและเปี่ยมด้วยพระคุณอย่างไม่มีที่สิ้นสุด...เสียพระทัย

ข้าพระองค์จะทำอย่างไรเพื่อถวายเกียรติและเทิดทูนพระเจ้าผู้สร้างที่แสนดีนี้ โอ้ ข้าพระองค์ขอลุทธิจิตวิญญาณและร่างกายของข้าพระองค์เพื่อรับใช้พระองค์โดยไม่มีข้อแม้ตลอดไป!

โอ้ ข้าพระองค์ขอมอบทั้งตัวให้แด่พระองค์ เพื่อจะได้ไม่ต้องพยายามเป็นเจ้าของตัวเองอีกต่อไป! หรือมีเจตนาหรือมี ความรักที่ไม่สอดคล้องกับเจตนาและความรักที่สมบูรณ์แบบของพระองค์!

ฮีบรู 12:14 ระบุอย่างชัดเจนว่า “ถ้าไม่บริสุทธิ์ก็จะมีผู้ใดได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” จุดประสงค์ของพระเจ้าในการวินัยลูกๆ ของพระองค์คือเพื่อให้พวกเขา “มีส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์” (ฮีบรู 12:10ข), เราได้รับคำสั่งให้แยกตัวเราออกจากทุกสิ่ง “ทำให้ร่างกายและจิตวิญญาณแปดเปื้อน และทำให้ความบริสุทธิ์สมบูรณ์ขึ้นเพื่อเป็นการถวายเกียรติพระเจ้า” (2 โครินธ์ 7:1ข), เราต้องถวายตัวเราเองอย่างต่อเนื่อง “เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับพระเจ้า” (โรม 12:1ข), ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เรียกร้องให้เราจัดการกับบาปอย่างจริงจังและแสวงหาความบริสุทธิ์อย่างไม่ลดละ โดยให้พระคุณของพระเจ้าขับเคลื่อนเราและพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ใช่หรือไม่?

นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจุดเริ่มต้นสำหรับผู้ที่ไม่เคยวางใจในพระเยซูคือ เขาต้องหันเข้าหาพระองค์โดยไม่ลังเลอีกต่อไป คุณไม่สามารถจะหนีจากพระเจ้าผู้ทรงบริสุทธิ์นี้ได้ พระคัมภีร์ระบุอย่างชัดเจนว่าการพิพากษาในอนาคตกำลังจะเกิดขึ้น และหาก

คุณตายโดยไม่ได้รับการอภัยบาปผ่านทางพระเยซู อนาคตของคุณก็จะมีดมนมาสถานที่สุดท้ายที่คนเหล่านี้จะต้องอยู่คือบึงไฟ (วิวรณ์ 20:14) หรือที่เรียกว่านรก (มัทธิว 5:29) ซึ่งพวกเขาจะต้องใช้ชีวิตนินรันตร์ในความเจ็บปวดและทรมานอย่างรู้สึกตัวตลอดเวลา นอกจากนี้ นรกยังเป็นสถานที่ที่ซาตานและเหล่าสมุนวิญญานร้ายของมันจะถูกโยนทิ้งเพื่อรับโทษชั่วนินรันตร์ (วิวรณ์ 20:10; มัทธิว 25:41)

ดังนั้น ผมจึงวิงวอนคุณด้วยความรักอย่างแท้จริงว่า จงละทิ้งความบาปและหันมาหาพระคริสต์เสียในวันนี้ “วันนี้ ถ้าท่านได้ยินเสียงของพระองค์ อย่าให้ใจของท่านแข็งกระด้าง” (ฮีบรู 4:7ข) พระเยซูเป็นหนทางเดียวเท่านั้นที่ทำให้บาปของคุณจะได้รับการอภัยได้ ผ่านทางพระเยซูเท่านั้นที่คุณจะสามารถคืนดีกับพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ได้ จงร้องเรียกพระเยซูให้มาช่วยคุณให้รอด และด้วยวิธีนี้ คุณจะสัมผัสได้ถึงความยินดีที่บาปของคุณได้รับการชำระล้าง และเมื่อนั้น (และเมื่อนั้นเท่านั้น) คุณจะมียุทธภัณฑ์ที่จะดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ผ่านทางพระวิญญานบริสุทธิ์ ทั้งในทางความคิดและการกระทำ จำไว้ว่า “พระเจ้าทรงเป็นความสว่าง ในพระองค์ไม่มีความมืดเลย” (1 ยอห์น 1:5) พระเจ้าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความมืด และในฐานะลูกของพระองค์ เราก็ไม่สามารถมีส่วนเกี่ยวข้องกับความมืดได้เช่นกัน หนทางของพระเจ้าเป็นหนทางที่ดีที่สุดเสมอ เพราะเป็นหนทางแห่งความบริสุทธิ์ เป็นหนทางแห่งชีวิตและความสว่าง ไม่มีสิ่งทำให้สะดุดหรือหลงทาง ยิ่งเราติดสนิทกับพระเจ้ามากขึ้นเท่าใด การดำเนินชีวิตของเราก็จะบริสุทธิ์มากขึ้นเท่านั้น ขอให้ท่าทีของเราต่อพระเจ้าผู้บริสุทธิ์นี้เป็นเหมือนเด็กน้อยที่ปฏิเสธจะทำผิดแม้จะถูกเพื่อนล้อเลียนว่า “กลัวพ่อตีแล้วเจ็บหรือ?” แต่เด็กน้อยตอบเพื่อนว่า “ไม่หรอก ฉันกลัวว่าจะทำให้พ่อเจ็บต่างหาก”

นั่นเป็นความคิดของคนที่ไม่เดินในความมืดอีกต่อไปแต่เดินในความสว่าง เราเกลียดบาปเพราะบาปทำร้ายพระเจ้า เราเกลียดบาปไม่เพียงเพราะสิ่งที่มันทำกับเรา แต่เพราะสิ่งที่มันทำกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่รักของเรามากกว่า ดังนั้น หากมีบาปใดที่เราต้องหันหลังให้มัน ให้เรารีบทำทันทีโดยพึ่งพาพลังของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อพิจารณาถึงความบริสุทธิ์ของพระเจ้า?
3. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าส่งผลต่อชีวิตการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. ความบริสุทธิ์ของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

อพยพ 15:11 – ในบรรดาพระทั้งปวง องค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์อันรุ่งเรือง และนำเกรงขามเนื่องด้วยการสรรเสริญ และการมหัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า โปรดทำให้ข้าพระองค์บริสุทธิ์เท่าที่คนบาปคนหนึ่งที่ได้รับการอภัยจะบริสุทธิ์ได้

พระลักษณะที่ 2

ฤทธานุภาพของพระเจ้า

**ฤทธานุภาพของพระเจ้าหมายถึงความสามารถของพระองค์
ที่จะทำทุกสิ่งทีพระองค์วางแผนจะทำ
เพื่อให้สอดคล้องกับพระลักษณะอันบริสุทธิของพระองค์**

ดาวิดกล่าวไว้ในสดุดี 62:11ข, กล่าวว่า “ฤทธานุภาพเป็นของพระองค์ พระเจ้าข้า” ฤทธานุภาพเป็นของพระเจ้า และพระเจ้าเท่านั้น คำว่า “ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” (ปฐมกาล 17:1; อพยพ 6:3; 2 โครินธ์ 6:18; วิวรรณ์ 1:8) หมายถึง พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมี ฤทธานุภาพและสิทธิอำนาจทั้งหมด คำนี้ปรากฏในพระคัมภีร์มากกว่า 50 ครั้ง และใช้ เพื่ออธิบายถึงพระเจ้าเท่านั้น คำว่า *Omnipotence* (อำนาจปกครองสูงสุด) เป็นอีกคำที่ใช้เพื่ออธิบายถึง

พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ คำนี้มาจากคำภาษาละติน 2 คำ ได้แก่ *omni* แปลว่า ทั้งหมด และ *potens* แปลว่า ทรงพลัง จริงๆ แล้ว คำว่า “ฤทธานุภาพ” ยังใช้เป็นพระนามของพระเจ้าด้วย ดังที่เห็นอยู่ในมาระโก 14:62 เมื่อพระเยซูตรัสกับพวกผู้นำศาสนาว่า “ท่านทั้งหลายจะเห็นบุตรมนุษย์ประทับอยู่ทางขวามือของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” (หรือ “ขวามือของผู้ทรงฤทธิ์” ตามที่ปรากฏใน NASB และ ESV), แทนที่จะใช้คำว่า พระหัตถ์ขวาของพระเจ้า

พระเยซูกลับใช้คำพระหัตถ์ขวาของผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์หรือผู้มีฤทธิ์อำนาจ ดังนั้นจึงหมายถึงพระเจ้าและอำนาจ ไม่อาจแยกจากกันได้

อำนาจของพระเจ้าไม่เหมือนกับอำนาจของเรา อำนาจของเราเป็นอำนาจที่ยืม - มาจากภายนอก - จากพระเจ้า แต่อำนาจของพระเจ้านั้นพระองค์ทรงมีอยู่ในพระองค์เอง พระองค์ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอำนาจจากผู้อื่นหรือต้องปรึกษาหารือกับผู้อื่นว่าพระองค์จะใช้อำนาจของพระองค์ได้หรือไม่ได้อย่างไร พระองค์คือผู้ทรงฤทธานุภาพ!

นักเขียนคนหนึ่งกล่าวไว้ว่า:

ฤทธิ์เดชอำนาจของพระเจ้าคือความสามารถและความแข็งแกร่งที่พระองค์สามารถทำอะไรให้เกิดขึ้นได้ทุกอย่างที่พระองค์พอพระทัย, ทุกอย่างที่พระปัญญาอันไร้ขอบเขตของพระองค์ชี้แนะ, และทุกอย่างที่พระประสงค์ของพระองค์จะทรงกำหนด... เช่นเดียวกับความบริสุทธิ์คือความงามของพระลักษณะทั้งหมดของพระเจ้าฉันใด ฤทธิ์อำนาจคือสิ่งที่ให้ชีวิตและการกระทำที่สมบูรณ์แบบทั้งหมดของธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของพระองค์ฉันนั้น

ความเป็นนิรันดร์กาลจะไร้ซึ่งประโยชน์เพียงใด หากไม่มีฤทธานุภาพของพระเจ้าเข้ามาดำเนินการตามแผนการเหล่านั้น หากไม่มีฤทธานุภาพ ความเมตตาของพระองค์ก็จะเป็นเพียงความสงสารที่อ่อนแอ, คำสัญญาของพระองค์ก็เป็นเพียงลมเสียงที่ว่างเปล่า, คำตักเตือนของพระองค์ก็เป็นเพียงดั่งหุ่นไล่กาเท่านั้น ฤทธานุภาพของพระเจ้าเป็นอัตลักษณ์ของพระองค์: ไร้ขอบเขต, ชั่วนิรันดร์, ไม่อาจเข้าใจได้, ไม่อาจสามารถยับยั้ง หรือขัดขวางได้

ดังนั้นคำถามที่ว่า “มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับพระเจ้าหรือไม่?” (ปฐมกาล 18:14; เยเรมีย์ 32:27), (เยเรมีย์ 32:17ข) ได้ให้คำตอบที่ชัดเจน “ไม่มีสิ่งใดยากเกินไปสำหรับพระองค์” โยบยืนยันถึงอำนาจของพระเจ้าที่ จะทำทุกสิ่งโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าทราบว่าคุณพระองค์กระทำทุกสิ่งได้ และไม่มีสิ่งใดขัดขวางความประสงค์ของคุณพระองค์ได้” (โยบ 42:2)

อย่างไรก็ตาม มีบางประการที่เราต้องเข้าใจก่อนเมื่อกำลังศึกษาเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

ประการแรก ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะสามารถทำได้ทุกสิ่ง แต่พระองค์จะไม่ทรงทำสิ่งใดที่ไม่สอดคล้องกับพระลักษณะอันบริสุทธิ์ของพระองค์ มีมาตรฐานข้อจำกัดบางประการที่พระเจ้ากำหนดขึ้นเอง ตัวอย่างเช่น พระเจ้าไม่สามารถโกหกได้ (ทิตัส 1:2, NBSA), พระเจ้าไม่สามารถถูกล่อลวงให้ทำบาปได้ (ยากอบ 1:13), และ พระองค์ไม่สามารถปฏิเสธพระองค์เองได้ (2 ทิโมธี 2:13), นอกจากนี้ พระเจ้าจะไม่ทรงกระทำสิ่งใดที่ขัดต่อพระวาระของพระองค์เอง

ตัวอย่างเช่น พระเจ้าไม่เลือกที่จะให้มนุษย์ทุกคนรอดได้ มีเฉพาะแต่ผู้ที่กลับใจจากความบาปและหันมาหาพระบุตรของพระองค์ คือองค์พระเยซู ด้วยความเชื่อเท่านั้นที่จะได้รับความรอด ส่วนคนอื่นๆ จะได้รับโทษให้ลงนรก - ไม่ว่าพวกเขาจะวิงวอนขอร้องในวันพิพากษามากเพียงใดก็ตาม!

ประการที่สอง ในบางสถานการณ์ พระเจ้าอาจเลือกที่จะไม่แสดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ไม่มีสถานการณ์ยกเว้นใดๆ ที่พระเจ้าจะต้องประนีประนอมกับมันแล้วขัดกับพระลักษณะอันบริสุทธิ์ของพระองค์หากพระองค์แสดงฤทธิ์อำนาจของพระองค์ออกมา บางครั้งพระเจ้าเลือกที่จะไม่แสดงฤทธิ์เดชของพระองค์ในบางสถานการณ์

ด้วยเหตุผลของพระองค์เอง ตัวอย่างเช่น พระเจ้าไม่ได้ละเว้นพระบุตรของพระองค์จากไม้กางเขน (โรม 8:32), พระองค์ไม่ได้ละเว้นลูกๆ ของพระองค์หลายคนจากการตายอย่างทารุณ (เช่น อาเบลในปฐมกาล 4:8, และ สเทเฟนในกิจการ 7:59-60) พระองค์สามารถแสดงฤทธิ์เดชในการช่วยพวกเขาในสถานการณ์เหล่านั้นได้หรือไม่? ได้แน่นอน! แต่อย่างไรก็ตาม พระองค์ไม่ได้ทำเพราะเป็นแผนการของพระองค์ที่จะให้บุคคลเหล่านี้ ประสบกับสิ่งที่พวกเขาต้องเผชิญ

ในทำนองเดียวกัน บางครั้ง ทั้งคุณและผมจะต้องประสบพบเจอกับเหตุการณ์ที่เจ็บปวดบางอย่างเช่นกัน ไม่ใช่เพราะพระเจ้าไม่มีฤทธิ์อำนาจสามารถที่ช่วยเรา หากแต่นั้นไม่ใช่ส่วนหนึ่งของแผนการโดยรวมของพระองค์ นี่คือนี่สิ่งที่เราหมายถึงเมื่อเราพูดว่าพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจอธิปไตยสูงสุด พระองค์ทรงใช้อำนาจปกครองสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้นในฐานะผู้มีอำนาจสูงสุดหรือจอมกษัตริย์ ดังนั้นเราต้องระวังจะไม่อ้างข้อพระคัมภีร์ผิดๆ เช่น “พระเจ้า ทรงทำให้ทุกสิ่งเป็นไปได้” (มัทธิว 19:26) รวากับว่าพระเจ้าทรงประทานผลลัพธ์ที่ “สมปรารถนา” ให้เราเสมอ เราต้องจำไว้ว่าพระเจ้าทรงสามารถและมักจะแสดงฤทธานุภาพของพระองค์เพื่อช่วยเราให้พ้นจากการทดลองได้ แต่มีบางโอกาสที่พระองค์จะไม่นำการทดลองออกไป แต่จะทรงปกป้องเราให้ปลอดภัยท่ามกลางการทดลองนั้นที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระองค์ ซึ่งนั่นก็ต้องอาศัยพลังฤทธิ์เดชของพระองค์เช่นกัน!

การปรากฏให้เห็นถึงพลังอำนาจหรือฤทธานุภาพของพระเจ้า

ตามในพระคัมภีร์ที่เปิดเผยปรากฏให้เราเห็น มีอย่างน้อยแปดด้านที่เราเห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าบางด้านที่เกี่ยวข้องกับอดีต บางด้านเกี่ยวข้องกับปัจจุบัน และบางด้านเกี่ยวข้องกับอนาคต

1. ในการทรงสร้างจักรวาล พระคัมภีร์เริ่มต้นด้วยคำกล่าวนี้ว่า: “ในเริ่มแรกนั้นพระเจ้าทรงเนรมิตสร้าง สวรรค์และแผ่นดินโลก” (ปฐมกาล 1:1) เมื่ออ่านจบเราก็พบเห็นฤทธานุภาพของพระเจ้าทันที มีใครบ้างที่สามารถสร้างจักรวาลทั้งหมดนี้จากความว่างเปล่าด้วยเพียงคำพูด! มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้! สองบทแรกของหนังสือปฐมกาลให้รายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์การทรงสร้างที่แสดงถึงฤทธิ์เดชอำนาจของพระเจ้า สังเกตการใช้ประโยคซ้ำๆ ว่า “พระเจ้าตรัสว่า” (เช่น ปฐมกาล 1:3, 6, 9) และองค์ประกอบสสารที่เหมาะสมของการกำเนิดสิ่งต่างๆ ก็เกิดขึ้นทันทีดังที่เห็นได้จากวลี “ก็เป็นดังนั้น” (ปฐมกาล 1:7, 9, 11), นั่นคือฤทธิ์อำนาจ - พลังฤทธานุภาพอันเหลือเชื่อ!

ถึงแม้หากไม่มีการเปิดเผยพระองค์เองอย่างเป็นทางการเป็นพิเศษของพระเจ้าผ่านพระคัมภีร์ เราก็ยังได้รับการบอกในโรม 1:20 ว่า การทรงสร้างเป็นพยานหลักฐานแสดงถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การทรงสร้าง เป็นพยานถึงพระเจ้าผู้สร้างในตัวเอง ดังนั้นไม่มีใครสามารถมีข้อแก้ตัวเพื่อที่จะปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้าได้

2. ในการรักษาจักรวาล พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงสร้างจักรวาลเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงเป็นผู้ปกป้องรักษาจักรวาลด้วย และสิ่งนี้ก็เกิดขึ้นได้ด้วยพระวาระอันทรงพลังของพระองค์ ฮีบรู 1:3 กล่าวว่า “พระบุตรทรงเป็นแสงสะท้อนพระสิริของพระเจ้า และทรงมีสถานะเป็นพิภพเดียวกันกับพระองค์และทรงผดุงโลกไว้ด้วยพระดำรัสอันทรงฤทธิ์ของพระองค์” พระเยซูทรงรักษาจักรวาลทั้งหมดนั้นด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ ในพระกิตติคุณ เรามักจะเห็นฤทธิ์เดชอันเหนือธรรมชาติของพระเยซูแม้กระทั่งในขณะนี้ ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าก็ทรงควบคุมขอบเขตของน้ำไม่ให้ท่วมโลก, ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าก็ยังทรงกำหนดขอบเขตของภัยพิบัติต่างๆ

เช่น แผ่นดินไหวไว้ด้วย, ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ายิ่งทรงรักษาเผ่าพันธุ์มนุษย์ไว้ด้วย, ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ายิ่งทรงช่วยปกป้องรักษาทารกน้อยในครรภ์มารดาไว้ด้วย ไม่เพียงเท่านั้น แม้กระทั่งเมื่อเราเป็นผู้ใหญ่แล้ว ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ายิ่งทรงปกป้องรักษาเราไว้ด้วย

3. ในการควบคุมความชั่วร้าย แม้ว่าท่ายที่สุดพระเจ้าจะทรงกำจัดความชั่วร้ายทั้งหมดออกไปจากจักรวาลด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ แต่กระนั้นถึงบัดนี้ฤทธานุภาพของพระองค์ก็ยังควบคุมความชั่วร้ายไว้ไม่ให้ครอบครองไปเสียทั้งจักรวาล เรามักจะตะลึงกับเหตุการณ์ที่อธิบายถึงการกระทำบาปอันน่าสยดสยองของมนุษย์ และข้อเท็จจริงที่ว่าการกระทำดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นตลอดเวลา ก็พิสูจน์ให้เห็นว่าพระเจ้าทรงควบคุมยับยั้งความชั่วร้ายไว้ ความเสื่อมทรามของมนุษย์ที่ได้รับความช่วยเหลือจากอำนาจของซาตานสามารถทำความชั่วร้ายได้มากเสมอ (ปฐมกาล 6:5; โรม 3:14-18) แต่ขอบคุณพระเจ้าที่ฤทธานุภาพของพระองค์ทรงยับยั้งควบคุมมันไว้ แม้กระทั่งเมื่อซาตานโจมตีโยบ มันก็ยังถูกพระเจ้าจำกัดไม่ให้สร้างความเสียหายเกินกว่าที่มันได้รับอนุญาตได้ (โยบ 1:12, 2:6)

4. ในการช่วยกู้ประชากรของพระองค์ เหตุการณ์ต่างๆ ตามที่ปรากฏในหนังสืออพยพเป็นการแสดงอย่างชัดเจนถึงฤทธิ์เดชอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ในอพยพ 15:6 บอกเราว่า “พระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงอำนาจพิง ข้าแต่พระเจ้า พระหัตถ์ขวาของพระองค์ทรงทำลายศัตรูให้พินาศไป” ภาพพระหัตถ์ขวาเป็น สัญลักษณ์ของฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ในเวลาต่อมาเราเห็นชัยชนะภายใต้การนำของโยชูวาในแผ่นดินคานาอัน และต่อมาภายใต้การนำของดาวิด เหล่านี้ล้วนเป็นตัวอย่างที่ชัดเจนของฤทธานุภาพของพระเจ้าในการช่วยกู้ประชากรของพระองค์

5. ในการเอาชนะโรคร้ายและความตาย มีหลายครั้งหลายหนในระหว่างที่พระเยซูทรงปฏิบัติพระราชกิจบนโลก พระองค์ทรงแสดงพลังอำนาจนี้ในการรักษาโรคต่างๆ ด้วยคำพูด หรือการสัมผัสที่อ่อนโยน ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระองค์คือพระเมสสิยาห์ และในอนาคต เมื่อพระเมสสิยาห์สถาปนาราชอาณาจักรของพระเจ้าที่พร้อมด้วยพระสิริรุ่งโรจน์ทั้งหมด จะไม่จำเป็นต้องให้ใครได้รับการรักษาอีกเลย เพราะจะไม่มีโรคร้ายไข้เจ็บใดๆ เกิดขึ้นได้อีก

อย่างไรก็ตาม พลังอำนาจที่เหลือเชื่อที่สุดที่พระเจ้าทรงแสดงออกมาคือเมื่อพระองค์ทรงทำให้พระเยซูฟื้นจากความตาย และโดยการฟื้นคืนพระชนม์นั้น พระเยซูแสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงมีอำนาจที่จะเอาชนะโรคร้ายและความตาย ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นได้? เนื่องจากโรคร้ายและความตายเข้ามาในโลกนี้เพราะบาป (โรม 5:12, 6:23) และความตายของพระคริสต์ได้ชดใช้บาปเหล่านั้นจนหมดสิ้นแล้ว และการฟื้นคืนพระชนม์เป็นเครื่องพิสูจน์ (โรม 4:24-25) วันหนึ่ง โรคร้ายต่างๆ และความตายก็จะถูกกำจัดให้หมดสิ้นไปเช่นกัน (วิวรณ์ 21:1-4)

6. การเปลี่ยนแปลงชีวิต ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลงชีวิตผู้คนตามที่ปรากฏในทั้ง 3 ขั้นตอนของความรอดของเรา: ได้ถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรม (ในอดีต), การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม (ในปัจจุบัน), และสุดท้ายคือ การได้รับสง่าราศี (ในอนาคต)

ในเรื่องการถูกทำให้เป็นผู้ชอบธรรม หากเราเป็นลูกของพระเจ้า เราเปลี่ยนจากการเกลียดพระเจ้ามาเป็น ผู้รักพระเจ้าได้อย่างไร? ก็โดยผ่านทางข่าวประเสริฐ! และข่าวประเสริฐถูกบรรยายโดยเปาโลในลักษณะดังนี้: “เพราะว่าข้าพเจ้าไม่มีความละอายในเรื่องข่าวประเสริฐ เพราะว่าข่าวประเสริฐนั้นเป็น ฤทธิ์เดช ของพระเจ้า

เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16) ชาวประเสริฐคือฤทธิเดชของพระเจ้า โดยผ่านทางชาวประเสริฐ อันทรงพลังนี้พระเจ้าทำให้มนุษย์เป็นผู้ชอบธรรมต่อพระองค์ได้ ซึ่งเป็นการกระทำที่เรียกว่าทรงชำระเราให้เป็นผู้ชอบธรรม โดยผ่านทางชาวประเสริฐนี้ เราได้รับชีวิตใหม่

การรักษาความบริสุทธิ์ของผู้ชอบธรรม เมื่อใครคนใดคนหนึ่งได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า พวกเขาก็มีพลังแห่งการฟื้นคืนพระชนม์นั้นด้วยการสถิตอยู่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พลังที่มอบให้เราผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงแต่ทำให้เราเป็นพยานได้เท่านั้น “แต่ท่านทั้งหลาย จะได้รับพระราชทานฤทธิเดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) แต่ยังทำให้เราสามารถดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ได้อีกด้วยเพราะว่า “ด้วยเห็นแล้วว่า ฤทธิเดชของพระองค์ได้ให้สิ่งสารพัดแก่เราที่จะให้มีชีวิตและมีธรรม โดยรู้จักพระองค์ผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยพระสิริและความล้ำเลิศของพระองค์” (2 เปโตร 1:3)

คริสเตียนคนหนึ่งได้สนทนาเรื่องศาสนากับชาวพุทธ โดยได้ถามว่าตัวเธอคิดอย่างไรเกี่ยวกับคริสตศาสนา ชาวพุทธตอบว่า “ฉันคิดว่าคำสอนของเราคล้ายกันมาก แต่มีสิ่งหนึ่งที่ฉันคิดว่าความเชื่อของคุณมีซึ่งของฉันไม่มี นั่นคือ ความเชื่อของฉันบอกว่าต้องทำอะไร แต่ไม่ได้ให้พลังที่จะทำได้ แต่ความเชื่อของคุณให้พลัง”

ในเรื่องสง่าราศี หมายถึงอนาคตที่เราจะได้รับร่างกายใหม่ที่เหมือนกับร่างกายของพระเยซู และร่างกายใหม่นี้ จะเป็นอิสระจากความบาป, ความทุกข์, และความตาย ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาอีกครั้ง ฟิลิปปี 3:20-21 กล่าวว่า “แต่

บ้านเมืองของเรานั้นอยู่ที่สวรรค์ เรารอคอยผู้ช่วยให้รอด ซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์คือ พระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงร่างกายอันต่ำต้อยของเรา ให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์ ด้วยฤทธานุภาพซึ่งทำให้พระองค์ปราบสิ่งสารพัดลงใต้อำนาจของพระองค์” และในกรณีที่เรา สงสัยว่าความรอดของเราจะหายไปหรือไม่จนกว่าสง่าราศีนี้จะเกิดขึ้นนั้น เราก็ได้รับคำมั่นและการปลอบโยน โดยเปโตรย้ำบอกเราว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าจะรักษาผู้เชื่อที่แท้จริงให้รอดปลอดภัย จนกว่าพวกเขาจะได้รับกายแห่งสง่าราศี เราอ่านใน 1 เปโตร 1:5 ว่า “ซึ่งเป็นผู้ที่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ทรงคุ้มครองไว้ด้วยความเชื่อ ให้ถึงความรอด ซึ่งพร้อมแล้วที่จะปรากฏในวาระสุดท้าย”

7. ในการพิพากษาคนชั่วร้าย ปฐมกาล 6-8 เปิดเผยถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในอดีตเมื่อครั้งที่พระองค์พิพากษาโลกซึ่งเต็มไปด้วยความชั่วร้ายในสมัยของโนอาห์โดยให้เกิดน้ำท่วมโลก ในวิวรณ์ 19-20 อธิบายว่า ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า พระองค์จะทรงพิพากษาซาตาน, สมุนของมันที่เป็นวิญญาณร้าย และคนนอกกรีต ทั้งหมดที่กบฏต่อพระองค์ การพิพากษานั้นจะส่งผลให้พวกเขาทั้งหมดถูกโยนลงนบิงไฟ – นรก ที่ซึ่งเป็น สถานที่แห่งความทุกข์ทรมานอย่างที่สุดและชั่วนิรันดร์ ไม่มีใครจะสามารถต้านทานฤทธานุภาพของพระองค์ ในเวลานั้นได้ – เช่นเดียวกับที่ไม่มีใครต้านทานฤทธานุภาพของพระองค์ได้เมื่อคราวน้ำท่วมโลกในอดีต

นอกจากนี้ ฤทธานุภาพของพระเจ้าจะปรากฏให้เห็นในความจริงที่ว่า – ขณะที่พวกเขาจะต้องทนทุกข์ทรมาน ชั่วนิรันดร์ในบึงไฟนรก ร่างกายของพวกเขาจะไม่ไหม้เป็นจุนหายไป เหตุใดหรือ? เพราะพระเจ้าจะประทานสภาพกายที่เหมาะสมสำหรับนรกให้แก่พวกเขา เช่นเดียวกับที่พระองค์จะประทานร่างกายที่เหมาะสมสำหรับขึ้นสวรรค์

ให้แก่ผู้เชื่อ (วิวรณ์ 20:12 กล่าวถึงผู้ไม่เชื่อที่ตายไปแล้วทั้งหมดที่ยืนอยู่หน้าบัลลังก์สีขาวในวันพิพากษา พระเยซูเองในยอห์น 5:29 ตรัสว่าผู้ที่ทำชั่วจะถูกปลุกให้ฟื้นขึ้นมาเพื่อรับการลงโทษ ดังนั้น ผู้ไม่เชื่อจะได้รับร่างกายใหม่ที่เหมาะกับการลงนรกด้วย)

8. ในการทรงสร้างโลกใหม่ วิวรณ์ 21 และ 22 บรรยายถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการทำลายโลกปัจจุบันนี้ด้วยไฟ และจะทรงสร้างสวรรค์และโลกใหม่ ซึ่งเป็นสถานที่ที่เรา (ผู้เชื่อทุกคน) จะอาศัยอยู่ในที่ประทับของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่นี้ตลอดไปชั่วนิรันดร์

ข้างต้นคืออย่างน้อย 8 ประการที่พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยถึงฤทธิ์อำนาจของพระองค์แก่เรา ก่อนที่ผมจะอธิบายว่าความรู้เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าควรส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของเราอย่างไร ผมขอบอกว่า: ความเข้าใจของเราเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้านั้นยังคงมีจำกัดมาก โยบ บุรุษแห่งความเชื่อในพระเจ้าเข้าใจข้อจำกัดนี้ ดังนั้น หลังจากอธิบายถึงฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าในข้อ 6-13 แล้ว เขาได้สารภาพยอมรับในโยบ 26:14 ว่า “ดูเถิด เหล่านี้เป็นเพียงพระราชกิจฝีมือของพระองค์ เราได้ยินถึงพระองค์ก็เป็นเพียงเสียงกระซิบ ใครจะเข้าใจถึงฤทธิ์กัมปนาทอันเกรียงไกรของพระองค์ได้” โยบกล่าวว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเพียงเสียงกระซิบแห่งฤทธานุภาพอำนาจของพระองค์ ความรู้ของเราเกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ามักมีจำกัดเหลือเกิน!

อย่างไรก็ตาม การบกร่องในความรู้ที่สมบูรณ์เกี่ยวกับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า (และพระลักษณะอื่นๆ ของพระองค์) ไม่ควรทำให้เราท้อใจ เราควรปรารถนาที่จะเติบโตในความรู้นี้ต่อไปมากเท่าที่พระเจ้าจะทรงช่วยเรา และความรู้ดังกล่าวควรนำเอาไป

ใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างน้อยในสามแง่มุมที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับความรู้ในฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

1. เราต้องเกรงกลัวพระองค์

เราอ่านในสดุดี 33:6-7 ว่า “โดยพระวจนะของพระเยโฮวาห์ฟ้าสวรรค์ก็ถูกสร้างขึ้นมา กับบริวารทั้งปวงก็ด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ พระองค์ทรงรวบรวมน้ำทะเลไว้ด้วยกันเป็นกองใหญ่ และทรงเก็บที่ลึกลับไว้ในคลัง” ส่วนข้อพระคัมภีร์สองข้อต่อไปนี้อธิบายถึงการตอบสนองของเราต่อพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระผู้สร้างที่ทรงฤทธานุภาพ: “ให้แผ่นดินโลกทั้งสิ้นยำเกรงพระเยโฮวาห์ ให้บรรดาชาวพิภพทั้งปวง ยืนตะลึงพรึงเพริดต่อพระองค์ เพราะพระองค์ตรัส มันก็เกิดขึ้นมา พระองค์ทรงบัญชา มันก็ออกมา” (สดุดี 33:8-9), ความกลัวและความยำเกรงควรเป็นท่าทีการตอบสนองที่เหมาะสม พระเจ้าควรได้รับการเคารพและยำเกรง – พระองค์ไม่ใช่พระเจ้าที่เราจะล้อเล่นได้! เราต้องเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ทุกประการ โดยไม่บ่นหรือตั้งคำถามใดๆ

เหตุผลที่ผู้ไม่เชื่อพระเจ้าหลายคนปฏิเสธการดำรงอยู่ของพระเจ้านั้นก็เพราะ การปฏิเสธพระองค์ทำให้พวกเขาไม่รู้สึกรู้ว่าจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อใคร - โดยเฉพาะพระผู้สร้างพวกเขา และหากไม่มีการรับผิดชอบต่อพวกเขาก็จะไม่มีใครมีความเกรงกลัวใครหรือเจอการพิพากษาใดๆ และผลก็คือพวกเขารู้สึกว่าพวกเขาสามารถดำเนินชีวิตได้อิสระตามใจต้องการ! เมื่อใครก็ตามที่ปฏิเสธพระเจ้าในฐานะพระผู้สร้าง มันก็ทำให้มุมมองอื่นๆ ทั้งหมดไร้ความหมายไปโดยปริยาย ไม่ว่าจะเรื่อง พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาและพระผู้ไถ่ เป็นต้น นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมจึงจำเป็นต้องเริ่มต้นการนำเสนอพระกิตติคุณของเราด้วยพระเจ้าในฐานะทรงเป็นพระผู้สร้าง (ปฐมกาล 1:1) ไม่ใช่ในฐานะ

ผู้พิพากษา, ความรัก, หรือพระผู้ไถ่ หากไม่มีการรับผิดชอบต่อผู้สร้าง เราก็จะไม่มีรากฐานที่มั่นคงในการหว่านพระวจนะ ประกาศข่าวดี

2. เราต้องสรรเสริญพระองค์

หากเรามีพระเจ้าอยู่เคียงข้าง (และเราก็มีแล้วหากเราเป็นลูกของพระองค์) เราต้องสรรเสริญพระองค์อยู่เสมอสำหรับฤทธิ์อำนาจของพระองค์ พระหัตถ์อันทรงพลังของพระองค์ได้ทรงช่วยเราจากความตายชั่ววันรันดร์ไปสู่ชีวิตนิรันดร์ พระองค์ทรงปกป้องเราจากพระพิโรธอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ที่จะมาถึงในอนาคต พระองค์จะนำเรากลับบ้านอย่างปลอดภัย และความจริงดังกล่าวเรียกร้องให้มีการเทิดทูนสรรเสริญพระองค์อย่างต่อเนื่อง ไม่น่าแปลกใจที่โมเสสร้องเพลงบทนี้ ซึ่งเป็นเพลงแรกที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์:

อพยพ 15:11-13 – “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ในบรรดาพระทั้งปวงองค์ไหนจะเป็นเหมือนพระองค์เล่า องค์ไหนจะเหมือนพระองค์ผู้ทรงประกอบด้วยความบริสุทธิ์อันรุ่งเรือง และนำเกรงขามเนื่องด้วยการสรรเสริญ และการมหัศจรรย์ที่พระองค์ทรงกระทำ พระองค์ทรงเหยียดพระหัตถ์ขวาออก แผ่นดินก็กลืนพวกเขาเสีย พระองค์ทรงนำชนชาติ ซึ่งพระองค์ทรงไถ้ไว้ด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ทรงพาเขามาถึงที่สถิตอันบริสุทธิ์ของพระองค์ ด้วยพระเดชานุภาพ”

3. เราต้องวางใจในพระองค์

ในลูกา 1:37 เราอ่านเกี่ยวกับการเปิดเผยของกาเบรียลต่อมารีย์ว่าเธอในฐานะหญิงพรหมจารีจะได้ให้กำเนิดพระเมสสิยาห์ “เพราะพระวจนะของพระเจ้าจะไม่ล้ม

เหลว” คำแปลบางฉบับแปลข้อนี้ว่า “เพราะว่าไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่พระเจ้าทรงกระทำไม่ได้” แนวคิดที่ว่าไม่มีอะไรหรือคำสั่งสัญญาใดๆ จากพระเจ้าจะล้มเหลวไป ก็เพราะไม่มีสิ่งใดหรือใครก็ตามที่จะหยุดยั้งพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพจากการบรรลุสำเร็จในจุดประสงค์ทั้งหมดของพระองค์ได้ มารีย์เชื่อในความจริงเหล่านี้เกี่ยวกับพระเจ้านั้นเป็นเหตุผลที่เธอตอบว่า “ข้าพเจ้าเป็นหญิงคนใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้บังเกิดแก่ข้าพเจ้าตามคำของท่านเถิด” (ลูกา 1:38) เธอวางใจอย่างสิ้นเชิงในพลังอำนาจของพระเจ้าที่จะรักษาพระวจนะแห่งพระสัญญาของพระองค์ - ไม่ว่าเธอจะต้องเผชิญกับผลที่ตามมาใดๆ ก็ตาม! พระเจ้าทรงรักษาพระวจนะของพระองค์ แม้ว่ามารีย์จะเผชิญกับความท้าทายหลายประการ เริ่มตั้งแต่โยเซฟต้องการถอนหมั้นเธอในตอนแรก!

เช่นเดียวกับมารีย์ เราควรวางใจพระเจ้าด้วยทัศนคติที่อ่อนน้อมถ่อมตนว่า ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์จะทรงช่วยให้เราผ่านพ้นช่วงที่ยากลำบากในชีวิตไปได้ และด้วยความเชื่อเช่นนั้นควรนำเราไปสู่การเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใดก็ตาม เราต้องจำไว้ว่าพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพนี้ยังเป็นพระเจ้าผู้ทรงรักทุกสิ่งซึ่งจะไม่ทอดทิ้งหรือละทิ้งลูกๆ ของพระองค์ (ฮีบรู 13:5)

ย้อนกลับไปที่สุดที่ 62 คราวนี้มาดูข้อ 11 และ 12 กัน “พระเจ้าได้กล่าวไว้ครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยืนสองครั้งแล้วว่าฤทธานุภาพเป็นของพระเจ้า โอ พระผู้เป็นเจ้า ความรักอันมั่นคงเป็นของพระองค์อย่างแท้จริง” ให้สังเกตว่า *ความรักมาพร้อมกับฤทธิ์อำนาจ* เราจะอยู่ที่ไหนหากเราเหลือเพียงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าและไม่มีความรักต่อคนบาปอย่างเรา หรือเราจะอยู่ที่ไหนหากเราเหลือเพียงความรักของพระเจ้าแต่ไม่มีฤทธิ์อำนาจที่จะกระทำการแห่งความรัก? ขอขอบคุณพระเจ้า คุณสมบัติทั้งสองอย่าง

นี่มีอยู่ครบถ้วนสมบูรณ์ในพระเจ้า นั่นเป็นเหตุผลที่เราต้องไว้วางใจพระองค์อย่างไม่มีวันไหว พระองค์ทรงสัญญาว่าจะอยู่กับเราและนำเรากลับบ้านอย่างปลอดภัย ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เราก็สามารถมอบจิตวิญญาณของเราให้กับพระองค์ผู้ทรงสร้างเรา และทรงอุ้มชูเราไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ได้ ขอให้เราเข้าร่วมกับดาวิดที่กล่าวว่า “ข้าพเจ้าวางใจในพระองค์โดยไม่หวั่นกลัว มนุษย์จะทำอะไรต่อข้าพเจ้าได้หรือ” (สดุดี 56:11)

ให้เราวางใจพระองค์เมื่อพระองค์ตรัสว่าเราได้รับพลังที่อำนาจจะเอาชนะบาป ความล่องลวง ความกลัว และการเสพติดทุกอย่าง และดำเนินชีวิตตามพระเจ้าได้ (โรม 6:18; 2 เปโตร 1:3), และให้ความไว้วางใจพระองค์นี้กลายเป็นคำสรรเสริญและการอธิษฐาน โดยที่เราขอให้พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ของเราทรงใช้ฤทธิ์เดชนี้ในชีวิตของเราผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อที่เราจะได้ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ได้

หากคุณไม่ใช่คริสเตียน ให้ลองนึกภาพว่าพระเจ้าทรงปล่อยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ต่อสู้อับคุณ จะเป็นเรื่องที่น่าเหลือเชื่อจริงๆ หากคุณคิดว่าจะสามารถต่อต้านพระเจ้าและชนะพระองค์ได้! และโปรดระวัง การพิพากษาที่กำลังจะเกิดขึ้น คุณจะหนีจากพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพได้อย่างไร? เช่นเดียวกับที่ไม่มีคนใดที่ล้อเลียนพระเจ้าสักคนได้รอดชีวิตจากน้ำท่วมในสมัยของโนอาห์ คนที่ล้อเลียนพระเจ้าในตอนนี้จะหนีจากการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงด้วยไฟก็ได้เช่นกัน

พระเยซูเตือนในลูกา 12:4-5 ว่า “เราขอบอกว่า อย่างกลัวผู้ที่ฆ่าได้แต่เพียงร่างกาย จากนั้นก็ทำอะไรเจ้าไม่ได้อีก เราจะชี้ให้เห็นว่าเจ้าควรกลัวใคร จงกลัวพระองค์ผู้สังหารเจ้าแล้ว ยังมีอำนาจโยนเจ้าลงนรกได้ ใช่แล้ว เราขอบอกเจ้าว่า จงกลัวพระองค์เถิด” คุณสามารถหลบหนีการพิพากษาของพระเจ้าได้โดยวางใจในพระเยซู

เท่านั้น พระองค์เท่านั้นที่ทรงช่วยให้คุณพ้นจากพระพิโรธที่กำลังจะมาถึงได้ (1 เธสะโลนิกา 1:10), จงใส่ใจอย่างหนักและจริงจังต่อคำเตือนในสดุดี 2:12 “จงจูบแสดงความนอบน้อมต่อพระบุตร มิฉะนั้น พระองค์จะกริ้ว และเจ้าจะตายเสียกลางถนน เพราะว่าคุณกริ้วของพระองค์ผุดขึ้นอย่างรวดเร็ว คนมีความสุขคือทุกคนที่แสวงหาพระองค์เป็นที่พึ่ง”

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับฤทธานุภาพของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตได้อย่างไรบ้าง เมื่อพิจารณาถึงฤทธานุภาพของพระเจ้า?
3. ฤทธานุภาพของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. ฤทธานุภาพของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

1 พงศาวดาร 29:11 – โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ความยิ่งใหญ่ ฤทธานุภาพ สง่าราศี ชัยชนะ และความโอ้อ่าตระการเป็นของพระองค์ และบรรดาสิ่งที่มีอยู่ในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลกเป็นของพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ราชอาณาจักรเป็นของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นที่ยกย่องเป็นจอมของสิ่งสารพัด

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระบิดา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพทุกประการ ทรงเป็นใหญ่เหนือสรรพสิ่ง รวมทั้งข้าพระองค์ด้วย โปรดทรงช่วยให้ข้าพระองค์เชื่อและพึ่งพาในฤทธิ์เดชแห่งการทรงไถ่ของพระองค์ แม้จะดูเหมือนไม่มีทางเป็นไปได้ก็ตาม โปรดทรงปกป้องข้าพระองค์จากการกลัวต่อมนุษย์ โปรดทรงช่วยให้ข้าพระองค์เกรงกลัวพระองค์มากขึ้นและพักพิงในความจริงที่ว่าพระองค์ทรงสามารถจัดเตรียมทุกสิ่งที่ข้าพระองค์ต้องการได้ อาเมน!

การสถิตอยู่ของพระเจ้า

*การสถิตอยู่ของพระเจ้าหมายถึงความสามารถของพระองค์
ที่จะอยู่ทุกหนทุกแห่งในเวลาเดียวกัน
ด้วยตัวตนทั้งหมดของพระองค์*

บรรดานักเทววิทยามักจะอธิบายพระลักษณะนี้ของพระเจ้าว่า หมายถึงการดำรงอยู่ของพระเจ้า ซึ่งเป็นพระลักษณะอย่างหนึ่งที่เตือนเราว่าไม่มีสถานที่ใดในจักรวาลนี้ที่พระเจ้าไม่ทรงอยู่ ไม่ว่าเราจะไปที่ไหน พระองค์ก็อยู่ที่นั่น เราไม่สามารถซ่อนตัวจากพระองค์ได้และเราไม่สามารถวิงหนีพระองค์ได้ด้วย

เมื่อพูดถึงการวิงหนีพระเจ้า คุณรู้ไหมว่าในอเมริกา รัฐส่วนใหญ่มีนโยบายเข้าตรวจรถที่จอดเสียบนไหล่ทางหลวงเมื่ออุณหภูมิตกลงเหลือเพียงหลักหน่วยหรือเข้าติดลบ ด้านล่างนี้คือเรื่องราวเกี่ยวกับช่วงเวลาที่มีการปฏิบัติตามนโยบายที่ว่านี้

หลายปีก่อน ประมาณตีสามของเช้าวันหนึ่งที่มีอากาศหนาวเย็น เจ้าหน้าที่อัลลัน นิกสัน แห่งรัฐมอนทาน่า ได้รับแจ้งเหตุพบรถจอดอยู่บนไหล่ทางนอกเมืองเกรทพอลล์, รัฐมอนทาน่า เขาพบรถคันดังกล่าวติดอยู่ในหิมะหนาแต่เครื่องยนต์ยังทำงานอยู่

เจ้าหน้าที่ตำรวจเดินไปที่ข้างประตูคนขับและพบชายชราคนหนึ่งนอนหลับอยู่หลังพวงมาลัย มีขวดวอดก้าที่เกือบจะหมดวางอยู่บนเบาะนั่งข้างๆ

เขา คนขับตื่นขึ้นเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเคาะกระจก เมื่อเห็นไฟกระพริบของรถตำรวจในกระจกมองหลังและเจ้าหน้าที่ตำรวจรัฐยืนอยู่ข้างรถของเขา ชายคนดังกล่าวตกใจ เขาจึงใส่คั่นเกียร์ไปที่ตำแหน่ง “ขับ” และเหยียบคั่นเร่ง

มาตรวัดความเร็วของรถแสดงความเร็ว 20, 30, 40 และ 50 ไมล์ต่อชั่วโมง แต่รถยังติดอยู่ในหิมะ ล้อยังหมุนอยู่กับที่ เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มึนงงเริ่มวิ่งเหยาะๆ อยู่ข้างๆ รถที่ขับมาด้วยความเร็ว (แต่จอดอยู่) คนขับเสียดสีเพราะคิดว่าตำรวจจะตามทันเขา เหตุการณ์นี้ดำเนินต่อไปอีก 30 วินาที ก่อนที่ตำรวจจะตะโกนว่า “จอด!” ชายคนดังกล่าวพยักหน้า หักพวงมาลัยและดับเครื่องยนต์

ไม่ต้องบอกก็รู้ว่าชายคนนี้นำมาจากนอร์ทดาโคตาถูกจับกุม และอาจจะล่ายหัวในคุกเพราะคิดว่า ตำรวจรัฐจะวิ่งแข่งหน้าเขาได้อย่างไร ทั้งๆ ที่เขาขับรถด้วยความเร็ว 50 ไมล์ต่อชั่วโมง

เรื่องนี้ทำให้เรานึกถึงคำพูดของดาวิดในสดุดี 139:7-12 ที่ว่า “ข้าพระองค์จะไปไหนให้พ้นพระวิญญูณของพระองค์ได้หรือ ข้าพระองค์จะหนีไปไหนให้พ้นพระพักตร์ของพระองค์ ถ้าข้าพระองค์ขึ้นไปยังสวรรค์ พระองค์ทรงสถิตที่นั่น ถ้าข้าพระองค์จะทำที่นอนไว้ใบนรก ดุเถิด พระองค์ทรงสถิตที่นั่น ถ้าข้าพระองค์จะติดปีกแสงอรุณและอาศัยอยู่ที่ส่วนของทะเลไกลโพ้น แม้ถึงที่นั่น พระหัตถ์ของพระองค์จะนำข้าพระองค์ และพระหัตถ์ขวาของพระองค์จะยึดข้าพระองค์ไว้ ถ้าข้าพระองค์จะว่า ‘แน่นอนความมืดจะบังข้าไว้และความสว่างจะรอบข้าเป็นกลางคืน’ สำหรับพระองค์ แม้ความมืดก็มีได้ซ่อนอะไรไว้จากพระองค์ กลางคืนก็แจ่มอย่างกลางวัน ความมืดเป็น

อย่างความสว่าง” ดาวิดเน้นย้ำว่าไม่มีสถานที่ใดในจักรวาลนี้ที่คนเราจะหนีจากการสถิตอยู่ของพระเจ้าได้

พันธสัญญาใหม่ก็ประกาศความจริงเดียวกันนี้เช่นกัน ในคำปราศรัยของเปาโลที่กรุงเอเธนส์ต่อหน้าบรรดานักปรัชญาที่ไม่เชื่อพระเจ้า ขณะที่กระตุ้นให้พวกเขาแสวงหาพระเจ้า เปาโลกล่าวว่า “ด้วยพระองค์ ... มิได้อยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย ด้วยว่า ‘เรามีชีวิตและไหวตัวและเป็นอยู่ในพระองค์’” (กิจการ 17:27-28)

ดังนั้น จึงเป็นที่ชัดเจนจากพระคัมภีร์ว่า พระเจ้าทรงประทับอยู่ทุกหนทุกแห่ง องค์พระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือโลก (กล่าวคือ อยู่เหนือสรรพสิ่ง) ยังทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งด้วย (กล่าวคือ ประทับอยู่ท่ามกลางสรรพสิ่งของพระองค์), อิสยาห์ 57:15 รวบรวมแนวคิดทั้งสองนี้ (อยู่เหนือโลกและอยู่ทุกหนทุกแห่ง) เข้าด้วยกัน: “องค์ผู้สูงเด่นคือผู้อยู่ในนิรันดร์กาล ผู้ทรงพระนามว่าบริสุทธิ์ ตรัสดังนี้ว่า ‘เราอยู่ในที่ที่สูงและบริสุทธิ์

[กล่าวคือ เหนือโลก] และอยู่กับผู้ที่มีจิตใจสำนึกผิดและถ่อม เพื่อจะรื้อฟื้นจิตใจของผู้ใจถ่อม และรื้อฟื้นใจของผู้สำนึกผิด [กล่าวคือ อยู่ทุกหนทุกแห่ง]” แม้ว่าพระองค์จะเป็นพระเจ้าที่ประทับบนสวรรค์ แต่พระองค์ยังทรงสถิตอยู่ท่ามกลางสรรพสิ่งของพระองค์ด้วย และที่สำคัญยิ่งกว่านั้น พระองค์ยังทรงสถิตอยู่ภายในลูกๆ ของพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นความจริงที่น่าอัศจรรย์!

ก่อนที่เราจะพิจารณาว่าการสถิตดำรงอยู่ทุกหนทุกแห่งของพระเจ้าส่งผลต่อเราทุกคนอย่างไรในทางปฏิบัติ อาจเป็นการดีถ้าเราจะพูดถึงความคิดผิดๆ สามประการ ที่เกี่ยวกับการสถิตดำรงอยู่ทุกหนทุกแห่งของพระเจ้า อย่างคร่าวๆ

1. การทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าแยกร้างไปประทับอยู่ในสถานที่ต่างๆ ในเวลาเดียวกัน พระเจ้าเป็นพระวิญญูญาณและไม่สามารถแบ่งตัวออกเป็นส่วนๆ ได้ โดยให้ส่วนหนึ่งอยู่ในที่แห่งหนึ่ง และส่วนอื่นๆ อยู่ในอีกที่หนึ่ง พระเจ้าทรงประทับอยู่ทุกหนทุกแห่งด้วยตัวตนทั้งหมดของพระองค์ ๆ ไม่อาจแบ่งแยกได้ พระเจ้าไม่ถูกจำกัดด้วยพื้นที่ ไม่ว่าพื้นที่นั้นจะกว้างใหญ่เพียงใดก็ตาม ชาโลมอนกล่าวด้วยสติปัญญาใน 1 พงศ์กษัตริย์ 8:27ข ว่า “ฟ้าสวรรค์และฟ้าสวรรค์อันสูงที่สุดยังรับพระองค์อยู่ไม่ได้”

ในหนังสือ ศาสนาสตรระบบ, ของ เวย์น กรูเค็มเขียนดังนี้:

เราควรระวังอย่าคิดว่าพระเจ้าขยายออกไปไกลอย่างไม่มีที่สิ้นสุดในทุกทิศทุกทาง จนพระองค์เองนั้นทรงเป็นอวกาศจักรวาลอันไม่มีที่สิ้นสุด เราไม่อาจจะคิดว่าพระเจ้าเป็น “อวกาศที่กว้างใหญ่ไพศาล” หรือบริเวณกว้างใหญ่ที่ล้อมรอบอวกาศของจักรวาลตามที่เรารู้จักกันมา ความคิดแบบนี้ยังคงจำกัดการดำรงอยู่ของพระเจ้าในแง่ของพื้นที่ ราวกับว่าพระองค์ทรงเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตที่ใหญ่โตมโหฬาร เราควรพยายามหลีกเลี่ยงการคิดถึงพระเจ้าในแง่ของขนาดหรือมิติของพื้นที่ พระเจ้าทรงมีพระชนม์ชีพที่ดำรงอยู่โดยไม่มีขนาดหรือมิติในอวกาศ และในความเป็นจริงก่อนที่พระเจ้าจะสร้างจักรวาลนั้น ไม่มีสสารหรือปฏิสสารใดๆ ดังนั้นจึงไม่มีอวกาศด้วย แต่ว่า พระเจ้ายังทรงเป็นอยู่ก่อนแล้ว แล้วพระเจ้าอยู่ที่ไหน? พระองค์ไม่ได้ทรงอยู่ในสถานที่ที่เราเรียกว่า “ที่ไหน” เพราะไม่มี “ที่ไหน” หรือแห่งใด พระเจ้าทรงเป็นอยู่แล้ว! ข้อเท็จจริงนี้ทำให้เราตระหนักว่ามุมมองของพระเจ้า กับอวกาศนั้นแตกต่างจากมุมมองของมนุษย์กับอวกาศหรือ

สิ่งอื่นๆ ที่ถูกสร้างขึ้น พระเจ้าทรงเป็น ทรงอยู่ และ ทรงมีพระชนม์ชีพอย่างแตกต่างและยิ่งใหญ่เกินกว่าที่เราจะจินตนาการได้มากนัก

2. การทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งไม่ได้หมายความว่า พระเจ้าคือทุกสิ่งและทุกสิ่งคือพระเจ้า แม้ว่าพระเจ้า จะสถิตอยู่ในทุกสถานที่ แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าสิ่งต่างๆ ทุกอย่างจะมีพระเจ้าสถิตอยู่ในนั้นด้วย นั่นคือแนวคิดเบื้องหลังลัทธิเอกเทวนิยม ผู้นับถือลัทธิเอกเทวนิยมเชื่อว่าทุกสิ่งเป็นพระเจ้าหรือพระองค์อยู่ในทุกสิ่งมีอยู่ อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์กล่าวว่าพระเจ้าสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งในการทรงสร้างของพระองค์ แต่ยังไม่แยกจาก (อยู่เหนือ) การทรงสร้างของพระองค์เองด้วย

3. การทรงอยู่ทุกหนทุกแห่งไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งในความหมายตามตัวอักษรเหมือนกันหมดทุกครั้งไป ตัวอย่างเช่น สุภาจิต 15:29 บอกกับเราว่า “พระเยโฮวาห์ทรงอยู่ห่างไกล จากคนชั่วร้าย แต่พระองค์ทรงสดับคำอธิษฐานของคนชอบธรรม”, ในข้อความที่บอกว่า “พระองค์ทรงอยู่ห่างไกลจากคนชั่วร้าย” ไม่ได้หมายความว่าอยู่ไกลแบบไม่เห็นไม่รู้ แต่หมายความว่าพระองค์ไม่มีสัมพันธภาพกับ พวกเขา ไม่อวยพรพวกเขา บาปของพวกเขาได้แยกพระเจ้าออกจากพวกเขา (อิสยาห์ 59:2), อย่างไรก็ตาม ในข้อความที่ว่า “พระองค์ทรงฟังคำอธิษฐานของคนชอบธรรม” หมายความว่าพระองค์อยู่ใกล้พวกเขาเพื่ออวยพรพวกเขา

ตัวอย่างอื่นก็คือการทรงสถิตอยู่ของพระเจ้าในนรก ซึ่งแตกต่างจากการประทับในสวรรค์ ในนรกพระเจ้าทรงสถิตอยู่เพื่อลงโทษผู้ไม่เชื่อ (2 เธสะโลนิกา 1:9), อย่างไรก็ตาม ในสวรรค์พระองค์ทรงประทับอยู่เพื่ออวยพรผู้เชื่อ (วิวรณ์ 21:1-3), แม้ว่าจะไม่ถูกต้องที่จะกล่าวว่าพระเจ้าทรงประทับอยู่ในที่หนึ่งมากกว่าอีกที่หนึ่ง แต่ก็ไม่ได้ผิดที่

จะกล่าวว่าพระองค์ทรงประทับอยู่ในสวรรค์ในลักษณะเฉพาะพิเศษกว่าที่อื่น – กล่าวคือ เพื่ออวยพรและแสดงพระสง่าราศีอันรุ่งโรจน์ของพระองค์ อีกนัยหนึ่ง พระเจ้าทรงสำแดงการสถิตอยู่ของพระองค์อย่างเปี่ยมล้นด้วยพระสิริอันงดงามตระการตาในสวรรค์มากกว่าที่อื่นๆ

เมื่อได้ชี้แจงเกี่ยวกับความคิดทั่วไปที่ผิดพลาดสามประการเกี่ยวกับการทรงสถิตอยู่ทุกหนทุกแห่งของพระเจ้าแล้ว เรามาดูกันว่าพระลักษณะข้อนี้ของเจ้ามีประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างไร อย่างน้อยมีสี่ประการ

1. มั่นนำมาซึ่งความชื่นบานยินดีอย่างเปี่ยมล้น

ใน สดุดี 16:11 ดาวิดตอบสนองต่อการสถิตอยู่ของพระเจ้าด้วยความยินดีอย่างเปี่ยมล้น: “พระองค์จะทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ ต่อพระพักตร์พระองค์มีความชื่นบานอย่างเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความเพลิดเพลินอยู่เป็นนิรันดร์” ในขณะที่เรารู้ว่าจะประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบในอนาคตเท่านั้นเมื่อเราอยู่ในสวรรค์ แต่เราก็สามารถประสบความสำเร็จได้แม้ในชีวิตปัจจุบันของเรา ในขณะที่เราใช้ชีวิตด้วยความหวังว่าจะมีความยินดีอย่างสมบูรณ์ที่จะมาถึงในอนาคต เมื่อจิตใจของเราเต็มไปด้วยความจริงที่ว่าเราไม่มีวันโดดเดี่ยว เพราะว่าพระเจ้าของเรา กษัตริย์แห่งจักรวาลฟ้าสวรรค์อยู่กับเราเสมอทั้งในปัจจุบันและตลอดไปชั่ววันรันดร์ เราจะพบกับความชื่นชมยินดีอย่างมากมายแม้ในช่วงเวลาแห่งการทดลองครั้งใหญ่ การล้มความจริงพื้นฐานนี้ทำให้ชีวิตขาดความยินดี และเต็มไปด้วยความท้อแท้และความวิตกกังวล ดังนั้น เราควรสร้างนิสัยเตือนตัวเองว่าพระบิดาบนสวรรค์อยู่กับเรา ผู้ซึ่งเป็นลูกของพระองค์ตลอดเวลา

2. มั่นนำมาซึ่งการปลอบประโลมใจเราอย่างสิ้นเหลือ

ไม่มีอะไรจะปลอบโยนจิตใจที่ทุกข์ร้อนได้เท่ากับคำเตือนใจข้อนี้: พระเจ้าอยู่กับเราเสมอ ความจริงข้อนี้ช่วยให้เราเชื่อฟังพระเจ้าแม้ในยามยากลำบาก เช่นเดียวกับที่ทรงเคยช่วยผู้เชื่อในอดีต ต่อไปนี้คือข้อพระคัมภีร์บางข้อที่ชี้ให้เห็นความจริงข้อนี้

สดุดี 23:4 – แม้ข้าพระองค์เดินไปตามหุบเขาเงามัจจุราช ข้าพระองค์จะไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงสถิตกับข้าพระองค์ คทาและธรรพระกรของพระองค์เล่าโลมข้าพระองค์

มัทธิว 28:20 – ดุเถิด เราจะอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นโลกเอเมน

กิจการ 18:9-10 – และองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสกับเปาโลทางนิมิตในคืนวันหนึ่งว่า “อย่ากลัวเลย แต่จงกล่าวต่อไป อย่างนิ่งเสีย เพราะว่าเราอยู่กับเจ้าและจะไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอาจต่อสู้ทำร้ายเจ้า ด้วยว่าคนของเราในนครนี้มีมาก”

อิสยาห์ 13:5 – เราจะไม่ละท่าน หรือทอดทิ้งท่านเลย

“เราอยู่กับเจ้าแม้เจ้าจะเดินผ่านหุบเขาเงามัจจุราช – ดังนั้นอย่ากลัวเลย” เป็นคำย้ำที่พระเจ้ามอบให้กับลูกๆ ของพระองค์ตั้งแต่ปฐมกาลถึงวิวัฒนาการ! เราบางคนยังจำได้ถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เราเคยเจอกับการทดลองที่หนักหน่วง และทุกอย่างดูสิ้นหวัง แต่เรากลับรู้สึกสงบในใจได้ เหตุผลคืออะไร? เพราะด้วยความเชื่อ เราสามารถยึดมั่นในคำสัญญาของพระเจ้าที่ว่า “เราอยู่กับเจ้าเสมอ เราจะไม่ละทิ้งเจ้าเลย!” และนำเคราะห์ที่เราจำได้ไม่ลืมว่าในช่วงเวลาที่เผชิญกับการทดลองอันหนักหน่วงเราจมอยู่ใน

ความวิตกกังวล ไม่ได้นอน กลัวตลอดเวลา - เหตุผลคืออะไร? เพราะเราไม่เชื่อใน คำสัญญาของพระเจ้าที่ว่าพระองค์จะไม่ละทิ้งเรา ซึ่งมันไม่ใช่ความผิดของพระเจ้า แต่เป็นความผิดของเราเอง!

อย่าลืมว่า: *ไม่ว่าพระประสงค์ของพระเจ้าจะนำเราไปที่ใด พระองค์จะทรงสถิตอยู่กับเรา* เป็นการดีกว่าที่จะสัมผัสถึงการสถิตอยู่ของพระองค์กลางป่าดงดิบ มากกว่าที่จะสัมผัสถึงการขาดหายไปของพระองค์กลางพระราชวัง! ดังนั้น หากเราต้องการสัมผัสกับการปลอบประโลมใจท่ามกลางช่วงเวลาแห่งการทดสอบ เราจะต้องจำไว้ว่าเราไม่เคยอยู่คนเดียว - ไม่แม้แต่วินาทีเดียว!

3. มันช่วยให้เราอธิษฐานได้อย่างมั่นใจ

การรู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเราเสมอ มันทำให้เรามีความปรารถนาเกินด้านที่จะเข้าเฝ้าพระองค์ด้วยการอธิษฐาน พระองค์จะทรงฟังเราเพราะพระองค์อยู่ใกล้เราเสมอ ใน สดุดี 145:18 กล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสถิตใกล้ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ ทุกคนที่ร้องทูลพระองค์ตามความจริง” ความจริงข้อนี้ควรกระตุ้นให้เราพูดว่า “แม้ว่าฉันจะมองไม่เห็นพระองค์ แต่ฉันรู้ว่าพระองค์ทรงอยู่ใกล้ฉันและทรงฟังเสียงร้องของฉัน ดังนั้นฉันจะอธิษฐานต่อไป!”

4. มันช่วยให้เราต้านทานการล่อลวงให้ทำบาปได้

การรู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่เสมอเป็นแรงจูงใจอันทรงพลังให้เราที่จะเอาชนะต่อการล่อลวง ทำให้เราตระหนักว่าทุกสิ่งที่เราทำ ทุกสิ่งที่เราคิด รวมถึงแรงจูงใจทุกอย่าง ล้วนกระทำอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า! ในสุภาษิต 15:3 กล่าวว่า “พระเนตรของพระเจ้าอยู่ทุกหนทุกแห่ง คอยดูแลคนชั่วและคนดี”, และสุภาษิต 16:2 กล่าวว่า “ทางทั้งสิ้นของมนุษย์ก็สะอาดในสายตาของเขาเอง แต่พระเยโฮวาห์ทรงซังจิตใจ”

โดยปกติแล้ว เรามักจะทำบาปเมื่อไม่มีใครเห็น เช่น พ่อแม่ไม่เห็น, ครูไม่เห็น, คู่สมรสไม่เห็น, เพื่อนไม่เห็น, เจ้านายไม่เห็น เป็นต้น และเราจะอายหากมีคนจับได้ว่าเราทำผิด อย่างไรก็ตาม หากคุณและผมเข้าใจและจำไว้เสมอว่าบาปทุกอย่างที่เราทำ ความคิดทุกอย่างที่เรามี ล้วนปรากฏชัดต่อหน้าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เราก็จะมีแนวโน้มที่จะต่อต้านบาปมากขึ้น! ความลับอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ของโยบพบได้ในโยบ 31:4 ซึ่งกล่าวว่า “พระองค์มีทรงเห็นทางที่เข้าไป และนับฝ่าเท้าของข้าดอกหรือ?” โยบตระหนักถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้าเสมอ และนั่นคือเหตุผลแห่งความซื่อสัตย์ของเขา เช่นเดียวกับโยบ เราพร้อมที่จะรับมือกับบาปได้ดีขึ้นเมื่อตระหนักถึงว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่เสมอในทุกสิ่งที่เราคิดหรือทำ

ดังนั้น เราจึงได้รับประโยชน์ี่ประการจากการที่รู้ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่กับเราเสมอ ได้แก่ การนำมาซึ่งความยินดี, รับการปลอบประโลมใจ, ช่วยให้เราอธิษฐานอย่างมั่นใจ, และช่วยให้เราต่อต้านการล่อลวงให้ทำบาปได้ ขอให้เราพบกับสันติสุขโดยการวางใจในพระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่กับเรา และทรงสัญญาว่าจะช่วยเหลือเราทุกเวลา ขอให้เราใคร่ครวญอย่างต่อเนื่องจากข้อพระคัมภีร์อย่าง อิสยาห์ 41:10 อยู่เสมอว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาแห่งความชอบธรรมของเรา”

หากคุณไม่ใช่คริสเตียน คุณอาจสงสัยว่าความรู้ี้จะมีประโยชน์ต่อคุณได้อย่างไรง่ายๆ เลย มันเป็น **คำเตือน** เพราะด้วยพระเมตตาของพระองค์ พระองค์กำลังเตือนคุณให้หันจากทางแห่งบาปและยอมจำนนต่อพระองค์ คุณไม่สามารถหนีจากพระเจ้า ผู้จะเสด็จมาในฐานะผู้พิพากษาความบาปได้ คุณจะต้องได้รับผลที่เจ็บปวดไปชั่วนี้ -

รันตร์หากคุณไม่หันจากแนวทางที่เห็นแก่ตัวของคุณ ดังนั้น โปรดหันจากบาปของคุณและหันมาหาพระคริสต์ พระองค์เท่านั้นที่ทรงชำระและชดใช้ราคาสำหรับบาป และทรงฟื้นคืนพระชนม์อีกครั้ง จงเรียกหาพระองค์ให้ช่วยคุณ และด้วยความเชื่อคุณจงยอมจำนนต่อพระองค์ในฐานะพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ เมื่อนั้นเท่านั้นคุณจึงจะได้รับประโยชน์ส่วนอื่นๆ ทั้งหมดที่สงวนไว้สำหรับผู้เชื่อที่เราได้กล่าวถึงก่อนหน้านี้

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับการสถิตอยู่ของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อพิจารณาถึงการสถิตอยู่ของพระเจ้า?
3. การสถิตอยู่ของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. การสถิตอยู่ของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

อิสยาห์ 41:10 – *อย่ากลัวเลย เพราะเราอยู่กับเจ้า อย่าขาด เพราะเราเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะหนุนกำลังเจ้า เออ เราจะช่วยเจ้า เออ เราจะชูเจ้าด้วยมือขวาแห่งความชอบธรรมของเรา*

คำอธิษฐาน

ข้าแต่ พระเยซูฮิวาห์พระเจ้า พระผู้ทรงสร้าง ผู้ทรงอุ้มชู ผู้ทรงเป็นเจ้าของ
สรรพสิ่งทั้งสิ้น ข้าพระองค์ไม่อาจหนีจากการสถิตอยู่ต่อหน้าพระพักตร์
และการควบคุมของพระองค์ได้ และข้าพระองค์ไม่ปรารถนาที่จะทำเช่นนั้นด้วย...

ขอให้การสถิตอยู่ของพระองค์ช่วยข้าพระองค์ไม่ให้โลภหรือปรารถนาสิ่งของในโลก
นี้ หรือจมปลักอยู่กับแต่ความสะกดกลบาย ขอโปรดปลุกข้าพระองค์ให้ตื่นขึ้นจาก
หุบเขาแห่งความตาย ขอทรงสร้างภาพลักษณ์ของสวรรค์ผ่านข้าพระองค์ และให้ข้า
พระองค์ยินดีในผลแห่งจิตวิญญาณ

ดังที่เหล่าทูตสวรรค์และธรรมิกชนที่ล่วงลับไปแล้วทราบดี

อาเมน!

ความรอบรู้ของพระเจ้า

สรรพปัญญาหรือความรอบรู้ของพระเจ้า
หมายถึงความสามารถของพระองค์ที่จะรู้ทุกสิ่ง,
ทั้งสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และสิ่งที่เกิดขึ้นได้ทั้งในอดีต,
ปัจจุบัน และอนาคตในนิรันดร์กาล

ความรอบรู้ของพระเจ้า หรือที่เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า *ความสัตัพัญญา*ของพระเจ้า เป็นเรื่องของพระลักษณะที่ทรงรู้แจ้งทุกสิ่งของพระเจ้า ในภาษาละติน “omni” หมายถึง “ทั้งหมด” และ “วิทยาศาสตร์” ในความหมาย ดั้งเดิมหมายถึง “ความรู้” หรือ “การรู้แจ้ง” มีผู้หนึ่งเขียนไว้ว่า:

พระเจ้า...ทรงรู้ทุกสิ่ง: ทุกสิ่งที่เป็นไปได้, ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นจริง; ในเหตุการณ์ทั้งหมดและในสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ไม่ว่าจะในอดีต, ปัจจุบัน, และอนาคต

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าไม่จำเป็นต้องเรียนรู้สิ่งใด และพระองค์ก็ได้ค่อยๆ เพิ่มเต็มความรู้จนรู้ทุกสิ่งได้ ความรู้ของพระองค์เกี่ยวกับทุกสิ่งนั้นสมบูรณ์แบบ แจ่มปรากฏอยู่ และจะสมบูรณ์แบบตลอดไป (โยบ 37:16) ไม่มีสิ่งใดทำให้พระองค์ประหลาดใจ ไม่แม้แต่การกระทำที่ชั่วร้ายที่สุด และไม่มีสิ่งใดเลย ย้ำว่าไม่มีอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดที่หลุดพ้นจากการรู้เห็นของพระองค์

ความรอบรู้ของพระเจ้าครอบคลุมไปถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงและสิ่งที่จะเกิดขึ้นได้

พระเจ้าทรงทราบว่าเกิดอะไรขึ้น, อะไรจะเกิดขึ้น, อะไรที่อาจจะเกิดขึ้น, และอะไรจะเกิดขึ้นอีก ในมัทธิว 11:21 พระเยซูตรัสว่า “วิบัติแก่เจ้า เมืองโคราซิน วิบัติแก่เจ้า เมืองเบธไซดา เพราะถ้าการอิทธิฤทธิ์ซึ่งได้กระทำท่ามกลางเจ้าได้กระทำในเมืองไทระและเมืองไซดอน คนในเมืองทั้งสองจะได้นั่งหมักผ้ากระสอบ นั่งบนขี้เถ้า กลับใจเสียใหม่นานมาแล้ว” พระเยซูตรัสอย่างชัดเจนว่าทั้งเมืองไทระและเมืองไซดอนจะกลับใจเสียใหม่ถ้าพวกเขาได้เห็นการอัศจรรย์ที่พระเยซูได้กระทำเช่นเดียวกับที่คนในเมืองโคราซินและเบธไซดาได้เห็น นั่นคือความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น ไม่ใช่แค่ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วเท่านั้น นั่นคือความลึกลับในการรอบรู้ของพระเจ้า

บางทีตอนที่เราคุ่นเคยที่สุดของพระคัมภีร์ที่อธิบายถึงความรอบรู้ของพระเจ้าคือ ในสดุดี 139:1-6 และข้อ 15-16 ซึ่งกล่าวว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระองค์ได้ทรงตรวจสอบข้าพระองค์ และทรงรู้จักข้าพระองค์ เมื่อข้าพระองค์นั่งลงและลุกขึ้น พระองค์ทรงทราบ พระองค์ทรงประจักษ์ในความคิดของข้าพระองค์ได้แต่ไกล พระองค์ทรงค้นวิถีของข้าพระองค์และการนอนของข้าพระองค์ และทรงคุ่นเคยกับทางทั้งสิ้นของข้าพระองค์ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แมื่อก่อนที่ลิ้นของข้าพระองค์จะพุดดูเถิด พระองค์ก็ทรงทราบความเสียหายหมดแล้ว พระองค์ทรงล้อมข้าพระองค์อยู่ทั้งข้างหลังและข้างหน้า และทรงวางพระหัตถ์บนข้าพระองค์ ความรู้เช่นนั้นมหัศจรรย์เกินข้าพระองค์ สูงนัก ข้าพระองค์เอื้อมไม่ถึง...เมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลี้ ประดิษฐ์ขึ้นมา ณ ภายในที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์ พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์ในเมื่อยังไม่สมบูรณ์ ในวันทั้งหลายที่กำลังประกอบขึ้น เมื่อครั้งไม่เกิดขึ้น อวัยวะทั้งหลายของข้า

พระองค์ก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์” เป็นสิ่งที่เกินความเข้าใจอันจำกัดของเราอย่างแท้จริงที่จะเข้าใจพระเจ้าผู้ทรงรู้จักเราอย่างลึกซึ้งเช่นนี้!

ไม่เพียงเท่านั้น พระเจ้ายังทรงทราบเกี่ยวกับสิ่งอื่นๆ ที่พระองค์สร้างทั้งหมดด้วย เช่น นกต่างๆ และแม้แต่ดวงดาวทุกดวง สดุดี 147:4-5 กล่าวว่า “พระองค์ทรงนับจำนวนดาว พระองค์ทรงตั้งชื่อมันทุกดวง องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราใหญ่ยิ่งและทรงฤทธานุภาพอุดม ความเข้าใจของพระองค์นั้นวัดไม่ได้”, สดุดี 50:11 กล่าวว่า พระเจ้า “ทรงรู้จักบรรดานกแห่งภูเขาทั้งหลาย”

พระเจ้ายังทรงทราบอนาคตในแง่ของเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพียงแค่ข้อเท็จจริงที่ว่า คำพยากรณ์มากมายได้เกิดขึ้นจริงตามที่ได้กล่าวไว้ล่วงหน้า นั่นก็ควรจะสอนเราถึงข้อเท็จจริงนี้ได้แล้ว (เช่น การประสูติจากหญิงพรหมจารี ที่บอกไว้ในอิสยาห์ 7:14 และเกิดขึ้นจริงในมัทธิว 1:18-25, และเมืองเบธเลเฮม สถานที่ที่พระเยซูจะประสูติตามที่บอกไว้ในมีคาห์ 5:2 และเกิดขึ้นจริงในลูกา 2:4-7) สิ่งเหล่านี้ควรจะทำให้เรามั่นใจว่าพระเจ้าจะทรงทำให้สิ่งที่พระองค์ได้ทรงแจ้งเปิดเผยในหลายส่วนของพระคัมภีร์นั้นเกิดขึ้นจริง รวมทั้งหนังสือวิวรณ์ซึ่งพูดถึงเหตุการณ์ในอนาคต เช่น สิ่งต่างๆ ที่ “จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้านี้” (วิวรณ์ 1:1)

ความสัมพันธ์ของพระเยซู

แม้แต่พระเยซูยังทรงใช้คุณลักษณะนี้ในการปฏิบัติพันธกิจบนโลกของพระองค์ เพื่อแสดงลักษณะความเป็นพระเจ้าของพระองค์ จากเหตุการณ์ที่พระเยซูทรงดำนิพวกฟาริสีที่กล่าวหาพระองค์ว่าหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงประกาศการอภัยบาปแก่คนเป็นอัมพาต เราได้อ่านถ้อยคำเหล่านี้ “พระเยซูทรงทราบความคิดของพวกเขา จึงตรัสว่า ‘ทำไมเจ้าจึงคิดชั่วในใจ’” (มัทธิว 9:4) ความรอบรู้

เช่นนี้มีแต่พระเจ้าเท่านั้น และถ้าพระเยซูทรงทราบความคิดของพวกเขา พระองค์ก็เป็นพระเจ้าด้วย!

แล้วลูกา 2:52 ละ ที่กล่าวว่า “พระเยซูก็ได้จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกายและเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย” ทำไมพระเยซูต้องเจริญขึ้นในพระสติปัญญาในเมื่อพระองค์ทรงรอบรู้อยู่แล้ว แนวคิดเรื่องการเจริญเติบโตในพระปัญญาในที่นี้หมายถึงความเป็นมนุษย์ของพระเยซู พระองค์ยังไม่มีพระปัญญาที่สมบูรณ์เมื่อทรงเป็นเด็ก

แม้ว่าพระเยซูจะเป็นพระเจ้าโดยสมบูรณ์ (ยอห์น 1:1, 14) แต่เมื่อพระองค์รับสภาพมนุษย์ (ฟิลิปปี 2:6-8) ในความเป็นมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ทรงยอมจำนนต่อกระบวนการปกติของการเจริญเติบโตของมนุษย์ในทุกด้าน ต่อมาแม้ในการปฏิบัติพันธกิจกิจต่อสาธารณชนในฐานะพระเจ้า-พระบุตร พระเยซูทรงใช้คุณลักษณะแห่งพระเจ้าตามพระประสงค์ของพระบิดาเสมอ (ยอห์น 6:38) ตัวอย่างเช่น มีบางโอกาสที่พระองค์ทรงแสดงความสัพพัญญูรอบด้าน (มัทธิว 9:4; ยอห์น 2:23-25) และในบางโอกาสพระองค์ถูกจำกัดไม่ให้ใช้ (มาระโก 13:32) เพราะนั่นทรงเป็นพระประสงค์ของพระบิดา

ความสัพพัญญูของพระวิญาณบริสุทธิ์

พระวิญาณบริสุทธิ์ทรงรอบรู้เช่นกัน เปาโลเขียนไว้ใน 1 โครินธ์ 2:11 ว่า “อันความคิดของมนุษย์นั้นไม่มีผู้ใดหยั่งรู้ได้ เว้นแต่จิตวิญาณของมนุษย์ผู้นั้นเองฉันใด พระดำริของพระเจ้ายิ่งไม่มีใครหยั่งรู้ได้ เว้นแต่พระวิญาณของพระเจ้าฉันนั้น” ข้อความนี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าพระวิญาณบริสุทธิ์ทรงทราบความคิดของพระเจ้าทั้งหมด และพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าด้วย!

ดังนั้น ทั้งสามบุคคล(สามพระภาค) ของตรีเอกภาพจึงมีความสัมพันธ์กัน พระองค์ (สามพระภาค) ทรงรู้ทุกสิ่ง และไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นจากพระองค์ได้ แล้วความจริงเหล่านี้มีประโยชน์ต่อผู้เชื่ออย่างไร? อย่างน้อยก็สี่ประการ

1. ทำให้เราสรรเสริญพระเจ้ามากขึ้น

แม้ว่าผู้ไม่เชื่อพระเจ้าจะไม่ชอบที่พระเจ้าทรงสัมพันธ์กัน แต่ผู้เชื่อก็ควรยำเกรงและสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระลักษณะนี้ของพระองค์ ความจริงเช่น พระเจ้าทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับเราตั้งแต่ในครรภ์ ทรงทราบจำนวนเส้นผมทุกเส้นบนศีรษะของเรา ทรงทราบว่าเรากำลังคิดอะไร ทรงทราบถ้อยคำใดๆ ที่ออกจากปากของเรา แม้กระทั่งก่อนที่ถ้อยคำเหล่านั้นจะหลุดออกมา ทรงทราบจำนวนดวงดาว ทรงทราบจำนวนสัตว์ และอื่นๆ สิ่งเหล่านี้ควรทำให้เราสรรเสริญพระเจ้ากับดาวิด โดยกล่าวว่า “ความรู้อย่างนี้มหัศจรรย์เกินข้าพระองค์ สูงนัก ข้าพระองค์เอื้อมไม่ถึง” (สดุดี 139:6) เราผู้เป็นผู้เชื่อที่ได้รับการเปิดตาให้สว่างแล้วเพื่อจะรู้จักพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่นี้ ควรสรรเสริญพระองค์อย่างต่อเนื่องสำหรับความรู้แจ้งของพระองค์ในทุกสิ่ง

2. นำการปลอบประโลมอย่างมากมายให้แก่ใจที่ทุกข์ร้อนของเรา

ท่ามกลางความทุกข์ยาก ในลูกา 12:7 พระเยซูตรัสว่า “ถึงผมของท่านทั้งหลายก็ทรงนับไว้แล้วทุกเส้น เหตุฉะนั้น อย่างกล้วยๆ ท่านทั้งหลายก็ประเสริฐกว่าบรรดานกกระจอกหลายตัว” ช่างเป็นคำที่ปลอบประโลมใจจริงๆ! สดุดี 56:8 ย้ำบอกเราว่า พระเจ้ายังทรงเก็บบัญชีน้ำตาของเราเอาไว้ ดังนั้น แม้ในยามทุกข์ยาก เราไม่ควรยอมแพ้ต่อความกังวล เพราะพระองค์ทรงทราบว่าเรากำลังเผชิญอะไรอยู่

ท่ามกลางความล้มเหลว การรู้เรื่องความสัมพันธ์ของพระเจ้าไม่เพียงแต่ช่วยปลอบประโลมใจเราในยามทุกข์ยากเท่านั้น แต่ยังช่วยปลอบโยนใจเราเมื่อเราทำบาปและ

ทำอะไรผิดพลาดอีกด้วย - มันเป็นไปได้อย่างไร? จำไว้ว่าพระเจ้าทรงรู้ทุกสิ่ง ตั้งแต่ต้นจนจบ แม้กระทั่งก่อนที่เราจะถูกสร้างขึ้น ดังนั้นบาปของเราจึงไม่ทำให้พระเจ้าประหลาดใจ แม้ว่าบาปของเราอาจทำให้เราเองประหลาดใจก็ตาม

สดุดี 103:14 กล่าวว่าพระเจ้าทรงทราบที่ “เราเป็นเพียงแต่ผงคลี” พระองค์ทรงทราบว่าในบางครั้งเราจะล้มเหลวต่อพระองค์ และถึงแม้ทรงทราบว่าเราจะล้มเหลวซ้ำแล้วซ้ำเล่า พระเจ้ายิ่งคงทรงมอบความรักที่มั่นคงของพระองค์แก่เราเพื่อช่วยและรักษาเราไว้จนถึงที่สุด นั่นเป็นการปลอบประโลมใจอย่างมาก! นั่นคือเหตุผลที่เราสามารถสารภาพบาปและความล้มเหลวทั้งหมดของเราต่อพระเจ้าได้อย่างอิสระและไม่เขินอาย พระองค์ทรงทราบถึงความล้มเหลวของเราอยู่แล้ว พระองค์ต้องการให้เราสะอาดโดยการสารภาพบาป เพื่อที่เราจะได้สัมผัสกับการปลอบประโลมของพระองค์ (1 ยอห์น 1:9) นอกจากนี้ พระเจ้าไม่ได้บันทึกบาปของเราไว้ สดุดี 130:3-4 กล่าวว่า “โอ พระผู้เป็นเจ้า ถ้าพระองค์บันทึกบาปที่เรากระทำแล้ว โอ พระผู้เป็นเจ้า ใครจะสามารถทนอยู่ได้เล่า แต่พระองค์กลับให้อภัย ฉะนั้น พระองค์จึงเป็นที่ยำเกรง” พระเจ้าไม่เพียงไม่บันทึกบาปของเราไว้เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงสัญญาว่าจะ “ไม่ทรงจดจำบาปของเราอีกต่อไป” (ฮีบรู 8:12; อีสยาห์ 43:25) เมื่อเราเป็นลูกของพระองค์ แต่อย่าเข้าใจผิด พระเจ้าไม่มีปัญหาเรื่องความจำเมื่อพระองค์ทรงลืมบาปของเรา แต่หมายความว่าพระเจ้าจะไม่โยนบาปเหล่านั้นกลับมาใส่หน้าเราในวันพิพากษา

เปโตรทำบาปเมื่อเขาปฏิเสธพระเจ้าสามครั้ง แต่เมื่อพระเจ้าผู้คืนพระชนม์เผชิญหน้าถามเปโตรเป็นครั้งที่สาม ด้วยคำถามที่ว่า “ท่านรักเราไหม” เปโตรตอบว่าอย่างไร? “พระเจ้า พระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง พระองค์ทรงทราบว่าข้าพเจ้ารัก

พระองค์” (ยอห์น 21:17 เน้นโดยผู้เขียน) คำตอบย้อนกลับของเปโตรหมายความว่าอย่างไร? คือ พระเยซูทรงรอบรู้! พุดอีกอย่างหนึ่ง เปโตรกล่าวว่า “พระเจ้า พระองค์ทรงทราบใจของข้าพระองค์ แม้ว่าข้าพระองค์จะปฏิเสธพระองค์ แต่พระองค์ทรงทราบว่าข้าพระองค์ทำไปเพราะความกลัว พระองค์ก็ทรงทราบว่าข้าพระองค์รักพระองค์” นั่นคือสิ่งที่เปโตรกำลังพูด และ พระเยซูผู้ทรงรักก็ทรงอภัยให้เขาอย่างเต็มใจ และทรงนำเขากลับมารับใช้อีกครั้ง นั่นเป็นการปลอบประโลมใจ!

บางครั้งใจของเราตำหนิตัวเราเอง แม้หลังจากที่เราขออภัยบาปของเราแล้ว เรายังตำหนิตัวเองอยู่ตลอดเวลา เราต้องไม่ทำเช่นนั้น! จงจำคำยืนยันของยอห์นที่ว่า “ถ้าใจของเรากล่าวโทษเรา เรารู้ว่าพระเจ้ายิ่งใหญ่กว่าใจของเรา และพระองค์ทรงทราบทุกสิ่ง” (1 ยอห์น 3:20) จงรับการปลอบประโลมใจจากความรู้แจ้งในทุกสิ่งของพระเจ้า

3. หนุนใจให้เราอธิษฐานด้วยความมั่นใจ

มัทธิว 6:8 ในบริบทของการอธิษฐาน องค์พระผู้เป็นเจ้าเองทรงหนุนใจให้เราอธิษฐานโดยเตือนเราถึงความสัตย์พยานของพระเจ้าว่า “พระบิดาของท่านทรงทราบสิ่งที่ท่านต้องการก่อนที่ท่านจะทูลขอ” บางคนมีปัญหากับการอธิษฐานเพราะคำพูดเหล่านี้ พวกเขาสงสัยว่าถ้าพระเจ้าทรงทราบสิ่งที่เราต้องการอยู่แล้ว ทำไมเราจึงต้องอธิษฐาน ในขณะที่พระเจ้าผู้รอบรู้ทรงกำหนดจุดจบของทุกสิ่ง พระองค์ยังทรงกำหนดวิธีการด้วย กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การอธิษฐานเป็นวิธีการหนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อทำให้สิ่งที่พระองค์ได้วางแผนไว้สำเร็จลุล่วง นอกจากนี้ การอธิษฐานเป็นวิธีหนึ่งในการแสดงการพึ่งพาพระองค์ นั่นเป็นเหตุผลที่เราสามารถมีความมั่นใจอย่าง

มากเมื่อเข้าใกล้พระที่นั่งแห่งพระคุณของพระเจ้า โดยรู้ว่าพระองค์ทรงทราบความต้องการทั้งหมดของเรา!

4. ทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจมากขึ้น

สุภาษิต 5:21 กล่าวว่า “เพราะว่าทางของคนก็อยู่เบื้องหน้าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระองค์ทรงใคร่ครวญวิถีทั้งสิ้นของเขา”, สุภาษิต 15:3 กล่าวว่า “พระเนตรของพระเยโฮวาห์อยู่ในทุกแห่งหน ทรงเฝ้าดูคนชั่วและคนดี”, ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ทำให้เรามีความรู้สึกประทับใจมากขึ้น *ไม่มีสิ่งใดที่เราคิดหรือทำจะซ่อนเร้นจากความรู้อัจฉริยะของพระเจ้า*

พระคัมภีร์ยังกล่าวต่อไปอีกว่า พระเจ้าไม่เพียงแต่ทรงทราบทางทั้งหมดของเราเท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงทราบแรงจูงใจทั้งหมดของเราด้วย ดังนั้น ไม่ใช่แค่สิ่งที่เราทำเท่านั้นที่สำคัญ แต่แรงจูงใจก็สำคัญด้วยเช่นกัน *ทำไม* เราจึงทำเช่นนั้น! เปาโลทำให้เรื่องนี้ชัดเจนใน 1 โครินธ์ 4:5, “เหตุฉะนั้นท่านอย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลา จนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่าง และ จะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้า” ข้อพระคัมภีร์นี้ไม่ได้ห้ามการตัดสินสิ่งใดๆ ทุกอย่าง แต่ห้ามตัดสินเจตนาของผู้อื่น เราไม่รู้เจตนาในใจของผู้อื่น มีเพียงแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ และพระองค์จะตัดสินเจตนาของพวกเขาเหล่านั้นในอนาคต

ตัวอย่างเช่น เราสามารถมองเห็นแต่:

- ภายนอกดูอ้อมตัวแต่ภายในก็เย่อหยิ่ง
- ภายนอกใจกว้างแต่ภายในโลภ
- ภายนอกไม่เห็นแก่ตัวในการรับใช้แต่ภายในก็แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว

- ภายนอกดูรักแต่ภายในเต็มไปด้วยความอิจฉาและความเกลียดชัง

รายการสามารถดำเนินต่อไปได้เรื่อยๆ แต่สิ่งสำคัญคือ: การกระทำภายนอกเพียงอย่างเดียวไม่สามารถหลอกพระเจ้าได้ พระองค์ทรงเห็นจิตใจและค้นหาแรงจูงใจ เราสามารถทำบางสิ่งที่ดู “เป็นคริสเตียน” และคนอื่นอาจปรบมือให้เราด้วยซ้ำ แต่พระเจ้าทรงรู้แรงจูงใจที่แท้จริงของเรา! นั่นคือเหตุผลว่าการสวมหน้ากากเป็นเรื่องไร้ประโยชน์ – ไม่มีประโยชน์ที่จะประพฤติเสแสร้งโดยเจตนา พระเจ้าทรงรู้ “ตัวตน” ที่แท้จริงของคุณและผม! ในทางตรงกันข้ามก็ใช้ได้เช่นกัน แม้ว่าคนอื่นจะวิพากษ์วิจารณ์เราสำหรับการกระทำบางอย่าง หากแรงจูงใจของเราทำเพื่อตามพระเจ้าอย่างแท้จริง เราก็สามารถสบายใจได้ว่าพระเจ้าทรงรู้แรงจูงใจที่แท้จริงของเรา – แม้ว่าคนอื่นจะไม่รู้จักก็ตาม ความรู้แจ้งอันสมบูรณ์ของพระเจ้าจึงทำให้เกิดความรู้สึกต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เราทำมากขึ้น

ดังนั้น ผู้เชื่อจึงได้รับประโยชน์สี่ประการจากการที่เราไปถึงความรอบรู้สัพพัญญูของพระเจ้า:

1. ทำให้เราสรรเสริญพระเจ้ามากขึ้น
2. นำการปลอบประโลมอย่างมากมายให้แก่ใจที่ทุกข์ร้อนของเรา
3. หนุนใจให้เราอธิษฐานด้วยความมั่นใจ
4. ทำให้เกิดความรู้สึกความรับผิดชอบมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน พระลักษณะนี้เป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่ทำให้พวกเขารำคาญมากที่สุดควบคู่ไปกับพระลักษณะแห่งการมีอำนาจปกครองสูงสุดของพระเจ้า (กล่าวคือ พระเจ้ามีสิทธิ์ทรงทำทุกสิ่งที่พระองค์เลือกที่จะทำ) เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? โดยธรรมชาติของมนุษย์แล้ว เราไม่ต้องการให้ใครรู้เกี่ยวกับเราเกินกว่า

ที่เราต้องการ แม้แต่ในเรื่องที่ไม่เป็นบาปก็ตาม และเมื่อเป็นเรื่องของการกระทำที่ชั่วร้ายอย่างโจ่งแจ้ง การต่อต้านพระลักษณะนี้ก็ยิ่งมากขึ้น เช่น การล่วงประเวณีไม่ได้ถูกเรียกเช่นนั้นอีกต่อไป ตอนนี้เรียกว่า “เรื่องส่วนตัว” หมายความว่าไม่ใช่เรื่องของคุณ และความคิดดังกล่าวยังขยายไปถึงพระเจ้าด้วย พระเจ้า ออย่ามายุ่งกับชีวิตของฉัน สิ่งที่คุณทำเป็นเรื่องส่วนตัวของคุณ ไม่ใช่เรื่องของเราองค์

พระเยซูทรงสรุปทัศนคตินี้ไว้อย่างชัดเจนในยอห์น 3:19 “หลักของการพิพากษามีอย่างนี้ คือความสว่างได้เข้ามาในโลกแล้ว แต่มนุษย์ได้รักความมืดมากกว่ารักความสว่าง เพราะกิจการของเขาชั่ว” มนุษย์ที่เป็นคนบาปไม่ต้องการให้การกระทำของพวกเขาถูกเปิดเผย: มันคือชีวิตส่วนตัวของฉัน อย่าทำให้ฉันอับอายหรือทำให้ฉันรู้สึกแย่เกี่ยวกับการกระทำของฉัน ปล่อยฉันไว้คนเดียวเถอะ และถ้าใครพูดถึงความรู้แจ้งทุกอย่างของพระเจ้าเกี่ยวกับทุกสิ่งขึ้นมา และบอกว่าเราต้องให้การต่อพระองค์ในวันหนึ่ง ก็จะมีการต่อต้านอย่างมากมาย

ทัศนคติประเภทนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่ มันปรากฏให้เห็นแม้กระทั่งในสมัยของอิสยาห์ เมื่อคนชอบธรรมกล่าวแก่คนชั่วถึงบาปของพวกเขา “เพราะว่าเขาทั้งหลายเป็นชนชาติดื้อดึง เป็นลูกซัด เป็นลูกหลานที่ไม่ยอมฟังพระราชบัญญัติของพระเยโฮวาห์ ซึ่งกล่าวแก่พวกผู้ทำนายว่า “อย่าเห็นเลย” และแก่ผู้พยากรณ์ว่า “อย่าพยากรณ์สิ่งที่ถูกต้องแก่เราเลย จงพูดสิ่งราบรื่นแก่เรา จงพยากรณ์มายา ออกจากทางเสีย หันเสียจากวิถี ให้องค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลพ้นหน้าพ้นตาของเราเสีย” (อิสยาห์ 30:9-11), ออย่าเตือนเราถึงพระเจ้า ปล่อยให้เราอยู่ตามลำพัง สิ่งที่เราทำเป็นเรื่องส่วนตัวของเรา นั่นเป็นทัศนคติของพวกเขา

เพลงเก่าของวงโปลิท ซึ่งมีเนื้อร้องว่า “ทุกลมหายใจที่คุณสูด ทุกการเคลื่อนไหวที่คุณทำ ทุกพันธะที่คุณทำลาย ทุกก้าวที่คุณก้าว ฉันจะเฝ้าดูคุณ” เป็นท่อนร้องที่นิยมมันก็เป็นเรื่องหนึ่ง แต่การที่พระเจ้าเฝ้าดูทุกความคิดและทุกการเคลื่อนไหวของเราก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง! มันเป็นความคิดที่มนุษย์รับไม่ได้ และคนบาปเกลียดพระเจ้า เพราะความเป็นพระเจ้าของพระองค์! แต่สิ่งนี้จะไม่หยุดยั้งพระเจ้าผู้สัพพัญญูจากการเป็นอย่างที่เราเป็น พระองค์จะไม่ก้มหัวให้กับความประสงค์ของเราหรือเปลี่ยนแปลงวิถีทางของพระองค์เพื่อรับรองเรา พระองค์ทรงทราบทุกสิ่งเกี่ยวกับเรา และจะเรียกร้องเอาความรับผิดชอบจากเรา เราไม่สามารถหนีจากพระองค์ได้ ฮีบรู 4:13 กล่าวว่า “ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าสร้างไว้จะหลบซ่อนไปจากสายตาของพระองค์ได้ แต่ทุกสิ่งเป็นที่เปิดเผย และประจักษ์แก่สายตาของพระองค์ คือผู้ที่เราต้องรายงานด้วย” สังเกตว่า “ทุกสิ่งถูกเปิดเผยและประจักษ์” ต่อหน้าพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้และมองเห็นทุกสิ่ง!

พระองค์ทรงทราบว่าเราทำอะไรในความมืด สดุดี 139:11-12 กล่าวว่า “ถ้าข้าพเจ้าขอให้ความมืดซ่อนข้าพเจ้าไว้ หรือให้ความสว่างรอบตัวข้าพเจ้ากลายเป็นกลางคืน แม้แต่ความมืดก็ไม่มืดทึบเกินไปสำหรับพระองค์ และกลางคืนก็สว่างเทียบเท่ากับกลางวัน เพราะความมืดยังสว่างสำหรับพระองค์”, ดาเนียล 2:22 กล่าวว่า “พระองค์เผยสิ่งที่ลึกลับและลึกลับ พระองค์ทราบว่าอะไรซ่อนอยู่ในความมืด และความสว่างอยู่กับพระองค์”, เมื่อทรงตำหนิผู้นำที่ชั่วร้ายว่า “วางแผนชั่ว” (เอเสเคียล 11:2) พระเจ้าตรัสดังนี้ “เรารู้สิ่งที่อยู่ในใจของ เจ้า” (11:5) เหตุฉะนั้นจึงเตือนพวกเขาให้ระลึกถึงความสัพพัญญูของพระองค์

ในทางตรงกันข้าม ตามสดุดี 10:11ข และ 13ข คนชั่วคิดว่า: “พระเจ้าจะไม่เห็นเลย พระองค์ทรงปิดพระพักตร์ และไม่เห็น...พระองค์จะไม่ทรงเรียกเราให้รับผิดชอบ” แต่พวกเขาลืมไปว่าพระเจ้ากำลังเฝ้าดูอยู่ โยบ 34:21 กล่าวว่า “พระเนตรของพระองค์เฝ้าดูวิถีของมนุษย์ พระองค์ทรงเห็นทุกอย่างก้าวของพวกเขา” ให้สังเกตว่าพระเจ้าตรัสว่าอย่างไรเกี่ยวกับผู้ที่ดำเนินชีวิตราวกับว่าพระองค์ไม่เห็นบาปของพวกเขา:

กัณดารวิถี 32:23 – จงแน่ใจว่าบาปของเจ้าจะตามทันเจ้า

เยเรมีย์ 16:17 – ตาของเราเฝ้าดูทางของพวกเขาทุกทาง พวกเขาไม่ซ่อนจากเรา และความบาปของพวกเขาก็ไม่ซ่อนจากตาของเรา”

โสเสยา 7:2 – แต่พวกเขาไม่รู้ว่เราจำการกระทำชั่วทั้งหมดของพวกเขาได้ บาปของพวกเขาคลื่นกินพวกเขา พวกเขาอยู่ต่อหน้าเราเสมอ

วันหนึ่ง พระเจ้าผู้ทรงเห็นทุกสิ่งจะพิพากษาคนที่ไม่ยอมหันหลังให้กับบาปและหันกลับมาหาพระองค์ คำเตือนอันจริงจังของพระองค์คือ “เราคือพระเยโฮวาห์ตรวจค้นดูจิต และทดลองใจ เพื่อให้แก่ทุกคนตามพฤติการณ์ของเขา ตามผลแห่งการกระทำของเขา” (เยเรมีย์ 17:10; ดูวิวรณ์ 2:23 ด้วย)

พระเจ้าองค์เดียวกันนี้ทรงสัญญาด้วยว่าจะลืบบาปของผู้ที่เชื่อในพระบุตรเยซู ผู้ทรงรับโทษแทนบาปของพวกเขา และยังได้สัญญาอีกอย่างหนึ่งว่า พระองค์จะไม่ลืบบาปของผู้ที่ตายโดยที่บาปของพวกเขาไม่ได้ถูกปกคลุมด้วยพระโลหิตของพระบุตรองค์พระเยซู และพระองค์จะทรงระลึกถึงบาปเหล่านั้นในแบบที่จะทำให้พวกเขาปฏิเสธ

ไม่ได้เมื่อพระองค์ประกาศการพิพากษาครั้งสุดท้าย โดยการโยนพวกเขาลงในบึงไฟ
ชั่ววันรันดร์

ดังนั้น นั่นคือความจริงสำหรับผู้ที่ไม่เคยวางใจในพระเยซูต้องเผชิญกับความรู้แจ้งของ
พระเจ้า และจะทรงเปิดเผยบาปทั้งหมดของคุณ วิธีเดียวที่จะหลีกเลี่ยงจากจุดจบ
ดังกล่าวได้ นั่นคือหันหลังให้กับบาปของคุณและวางใจในพระเยซูเท่านั้น คุณจะทำ
เช่นนั้นวันนี้หรือไม่?

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับความรอบรู้ของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อพิจารณาถึงความรอบรู้ของ
พระเจ้า?
3. ความรอบรู้ของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. ความรอบรู้ของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

สุภาษิต 5:21 – *เพราะว่าทางของคนก็อยู่เบื้องหน้าพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และ
พระองค์ทรงใคร่ครวญวิถีทั้งสิ้นของเขา*

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงรู้ทุกสิ่ง ไม่มีสิ่งใดซ่อนเร้นจากพระองค์

โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ได้รับการปลอบประโลมจากเรื่องนี้ และในขณะเดียวกัน
ช่วยข้าพระองค์ไม่ลี้มความจริงนี้เมื่อถูกถล่ม

พระองค์ทรงทราบแรงจูงใจของข้าพระองค์
ว่าทำไมข้าพระองค์จึงทำสิ่งที่ข้าพระองค์ทำลงไป
โปรดปกป้องข้าพระองค์จากการสวมหน้ากากเพื่อหลอกลวงผู้อื่น
และหลอกลวงตัวเอง ขอทรงโปรดช่วยให้ข้าพระองค์ดำเนินชีวิตที่สะอาด
ทั้งภายในและภายนอก อาเมน!

ความเป็นพระบิดาของพระเจ้า

ความเป็นพระบิดาของพระเจ้า
หมายถึงการที่พระองค์ทรงเป็นพระบิดาของทุกคน
ที่มาหาพระองค์โดยความเชื่อในพระบุตรของพระองค์
คือพระเยซูคริสต์

มีนักเขียนท่านหนึ่งเขียนเกี่ยวกับความเป็นพระบิดาของพระเจ้าไว้ดังนี้:

หากคุณต้องการตัดสินใจว่าคุณคนหนึ่งเข้าใจการเป็นคริสเตียนดีเพียงใด ให้ดูว่าเขาคิดอย่างไรกับความคิดว่าเขาเป็นลูกของพระเจ้าและมีพระเจ้าเป็นพระบิดาของเขา หากความคิดนี้ไม่ใช่สิ่งที่กระตุ้นและควบคุมการนมัสการ, การอธิษฐาน, และทัศนคติทั้งหมดของเขาต่อชีวิต นั่นหมายความว่าเขาไม่เข้าใจการเป็นคริสเตียนดีนัก เพราะทุกสิ่งที่ พระคริสต์ทรงสอน, ทุกสิ่งที่ทำให้พันธสัญญาใหม่เป็นสิ่งใหม่และดีกว่าพันธสัญญาเดิม, ทุกสิ่งเป็นของคริสเตียนโดยเฉพาะหาใช่ของชาวยิวเท่านั้น ล้วนสรุปได้ในความรู้เกี่ยวกับความเป็นพระบิดาของพระเจ้า คำว่า 'พระบิดา' เป็นชื่อคริสเตียนของพระเจ้า

เนื่องจากจุดประสงค์ทั้งหมดของการศึกษาพระลักษณะของพระเจ้าคือเพื่อให้เรามีความรู้เกี่ยวกับพระองค์มากขึ้น และเนื่องจากเรารู้จักพระเจ้าได้โดยผ่านพระลักษณะของพระองค์เท่านั้น ความรู้เกี่ยวกับพระเจ้าในฐานะพระบิดาของผู้เชื่อจึงมีความ

สำคัญต่อการเข้าใจพระเจ้ามากขึ้น ดังนั้น ในบทนี้ เราจะมาดูพระเจ้าในฐานะพระบิดาของเรา

ยอห์นเริ่มต้นพระกิตติคุณของเขาด้วยการอธิบายว่าพระเยซูเป็นใคร (ยอห์น 1:1-5) และการต้อนรับที่พระองค์ได้รับจากชาวยิวเมื่อยอห์นผู้ให้บัพติศมาแนะนำพระองค์ (ยอห์น 1:6-13) แม้ว่าคนส่วนใหญ่จะปฏิเสธพระองค์แต่ยังมีบางคนเชื่อในพระองค์ และสำหรับคนส่วนน้อยที่ยอมรับพระเยซู ยอห์นได้ปลอบใจพวกเขาด้วยถ้อยคำที่หนักแน่นว่า: “แต่ทุกคนที่ยอมรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า” (ยอห์น 1:12) เราเป็นบุตรของพระเจ้าเพราะความเชื่อในพระเยซู นั่นคือคำสัญญา นั่นคือความมั่นใจที่แท้จริงในการเรียกพระเจ้าว่าพระบิดาของเรา กระบวนการที่พระเจ้าทรงทำให้เราเป็นลูกของพระองค์และทำให้เราสามารถเรียกพระองค์ว่า “พระบิดา” ได้ คือสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “การรับเป็นบุตรบุญธรรม” การยอมรับเราเป็นบุตรบุญธรรมคือสิทธิพิเศษสูงสุดที่เราอาจจะสามารถรับได้ – สูงกว่าการได้ถูกชำระให้เป็นคนชอบธรรมเสียอีก ผมขออนุญาตอธิบายให้ฟังดังนี้

การถูกชำระให้เป็นคนชอบธรรมจะเกิดขึ้นทันทีที่เราได้รับการอภัยบาป นั่นคือเมื่อคนบาปที่สำนึกผิดยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เขาถูกตัดสินให้ตายแต่ได้รับการปลดปล่อยจากบาปและจากความรู้สึกผิดเพราะเหตุการณ์กลับใจจากบาปและได้วางใจในพระเยซูคริสต์ การถูกชำระจากบาปให้เป็นคนชอบธรรมเป็นพื้นฐานของพระพรอื่นๆ ทั้งหมด เพราะเป็นการสนองความต้องการทางจิตวิญญาณขั้นพื้นฐานของเราอย่างไรก็ตาม การชำระให้เป็นผู้ชอบธรรมไม่ใช่พระพรสูงสุด – เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? การได้รับชำระให้เป็นผู้ชอบธรรมเป็นคำศัพท์แบบทางการที่นำมาใช้ในมุมมองที่ว่า

พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับหน้าที่เราต้องยืนต่อหน้าธรรมบัญญัติอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า แต่ในทางกลับกัน การรับเป็นบุตรบุญธรรมเป็นแนวคิดของครอบครัว ในการรับบุตรบุญธรรม “พระเจ้าทรงทำให้เราเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระองค์” การเป็นบุตรบุญธรรมถือว่า พระเจ้าเป็นพระบิดา ดังนั้นจึงแสดงถึงความใกล้ชิด ความรัก และความเอื้ออาทร “การเป็นฝ่ายถูกต้องต่อพระพักตร์ของพระเจ้าผู้พิพากษาเป็นเรื่องยิ่งใหญ่ แต่การได้รับความรักและการดูแลจากพระเจ้าพระบิดาเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่ามาก” บางทีตัวอย่างต่อไปนี้ อาจช่วยให้เราเข้าใจแนวคิดนี้ได้ดีขึ้น:

สมมติว่ามีคนฆ่าลูกชายของคุณและถูกจับเข้าคุกและเผชิญกับโทษประหารชีวิต คุณให้อภัยชายคนนั้นไม่เอาเรื่อง และปล่อยเขาเป็นอิสระ ซึ่งนั่นก็เป็นเรื่องดี แต่คุณไม่หยุดแค่นั้น หลังจากที่ฆาตกรได้รับการปล่อยตัวจากคุก คุณก็รับเลี้ยงเขา ทำให้เขากลายเป็นลูกชายของคุณเอง และมอบสิทธิพิเศษทั้งหมดที่ลูกชายของคุณควรมี มันจะดูเป็นอย่างไร? คนอื่นอาจจะเรียกคุณว่าบ้า! แต่สิ่งนั้นจะแสดงให้เห็นถึงความรักอันสูงสุดของคุณ และเป็นพระพรแก่ผู้ที่ฆ่าลูกชายสุดที่รักของคุณได้รับ

นั่นเป็นภาพในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการถูกชำระให้เป็นผู้ชอบธรรมและการรับเป็นบุตรบุญธรรมไม่ใช่หรือ! พระเจ้าอาจหยุดแค่ชำระให้เราเป็นคนชอบธรรมได้ แต่พระองค์ไม่หยุด เพราะนอกเหนือจากพระพรของการชำระให้เราเป็นคนชอบธรรมแล้ว พระองค์ยังทรงประทานพระพรที่ดีกว่าแก่เราอีกด้วย – นั่นคือการรับเราเป็นบุตรบุญธรรมโดยที่พระองค์ทำให้เราเป็นบุตรชายและบุตรสาวของพระองค์! นั่นคือเหตุผลที่การได้รับเป็นบุตรบุญธรรมคือพระพรที่เหนือเหนือและน่าทึ่งกว่าการถูกชำระให้เป็นคน

ชอบธรรม และด้วยการรับเป็นบุตรบุญธรรมนี้ทำให้เรามีสัมพันธ์กับพระเจ้าในฐานะพระบิดาได้

แนวคิดเรื่องพระเจ้าในฐานะพระบิดาปรากฏอยู่ในพันธสัญญาเดิมด้วย (อพยพ 4:22; สดุดี 103:13; อีสยาห์ 64:8) อย่างไรก็ตาม ในพันธสัญญาใหม่ เราได้เห็นความเป็นพระบิดาของพระเจ้าในความหมายโดยรวม เนื่องจากแนวคิดเรื่องการรับเป็นบุตรบุญธรรมนี้ถูกเปิดเผยให้เราเห็นชัดเจนยิ่งขึ้น คำว่าการรับบุตรบุญธรรมที่แปลว่าการรับให้เป็นบุตรปรากฏอยู่ 5 ครั้ง ซึ่งทั้งหมดปรากฏในจดหมายของเปาโล (โรม 8:15, 23, 9:4; กาลาเทีย 4:5; เอเฟซัส 1:5) ผู้อ่านของเปาโลคงจะเข้าใจถึงแนวคิดนี้ได้เป็นอย่างดี เนื่องจากการรับบุตรบุญธรรมเป็นเรื่องปกติในสมัยพันธสัญญาใหม่มากกว่าในสมัยพันธสัญญาเดิม (แม้ว่าธิดาของฟาโรห์จะรับโมเสสเป็นบุตรบุญธรรมก็ตาม) ในสมัยโรมัน เป็นเรื่องปกติที่คนร่ำรวยจะรับบุตรบุญธรรมซึ่งเป็นเด็กหนุ่มที่พวกเขาเห็นว่าเหมาะสมและสามารถสืบสกุลต่อไปได้ มีกษัตริย์ซีซาร์หลายองค์ยังปฏิบัติตามแนวทางนี้ด้วย

อย่างไรก็ตาม การรับเราเป็นบุตรบุญธรรมของพระเจ้าแตกต่างและสูงส่งกว่าการรับเป็นบุตรบุญธรรมของมนุษย์ พระเจ้ารับเราเป็นบุตรบุญธรรมไม่ใช่เพราะพระองค์มีความต้องการหรือเพราะพระองค์เห็นว่าดีสิ่งๆ ในตัวเราที่จะส่งผลดีแก่พระองค์ พระองค์เห็นแต่พวกกบฏที่หันหลังให้พระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงรับเราเป็นบุตรบุญธรรมเพราะพระองค์ทรงเลือกที่จะทำเช่นนั้นด้วยความรักอันบริสุทธิ์ (เอเฟซัส 1:4-5) ความรักเช่นนี้ช่างน่าอัศจรรย์! ในยอห์น 17:26 พระเยซูทรงปรารถนาให้ พระบิดาทรงรักผู้ที่ติดตามพระเยซูด้วยความรักแบบเดียวกับที่ทรงมีต่อพระบุตรของพระองค์ “ข้าพระองค์ได้ประกาศให้เขารู้จักพระนามของพระองค์ และจะ

ประกาศให้เขารู้จัก เพื่อความรักที่พระองค์ได้ทรงรักข้าพระองค์จะดำรงอยู่ในเขา และข้าพระองค์จะอยู่ในเขา”, “ไม่มีการแบ่งแยกในครอบครัวของพระเจ้า เราได้รับความรักเช่นเดียวกับที่พระเยซูได้รับความรัก! ไม่น่าแปลกใจที่อัครสาวกยอห์นเปล่งเสียงสรรเสริญว่า “จงดูเถิด พระบิดาทรงโปรดประทานความรักแก่เราทั้งหลายเพียงไร ที่เราจะได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า!” (1 ยอห์น 3:1)

ด้วยความรักเช่นนี้ ทำให้เรื่องการรับเราเป็นบุตรบุญธรรมนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติอย่างน้อยสี่ประการ

1. การรับเป็นบุตรบุญธรรมช่วยให้เราเรียกพระเจ้าได้เต็มปากว่า พระบิดา

พระเยซูเองทรงใช้คำว่า “*อับบา, พระบิดา*” เมื่อทรงเรียกพระเจ้าว่าพระบิดาของพระองค์ (มาระโก 14:36) ผู้เชื่อสามารถเรียกพระองค์ว่า “*อับบา, พระบิดา*” ได้เช่นเดียวกัน (กาลาเทีย 4:6) เนื่องจากพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ภายในความสัมพันธ์ใหม่อันเปี่ยมด้วยสง่าราศีที่คงอยู่ชั่ววันรันดร์ได้เกิดขึ้นแล้ว เราได้รับความรัก, การดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างดี, และจะไม่วันแยกจากพระบิดาบนสวรรค์ผู้แสนวิเศษของเรา!

2. การรับเป็นบุตรบุญธรรมทำให้ชีวิตการอธิษฐานของเราสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

พระเยซูทรงสอนให้เราเรียกพระเจ้าว่า “พระบิดาของข้าพระองค์ในสวรรค์” เมื่อเราอธิษฐาน (มัทธิว 6:9) ความสนิทสนมนี้ทำให้เราเข้าหาพระเจ้าผู้เป็นพระบิดาของเราได้ทุกครั้งที่เราอธิษฐานทูลขอเพราะพระองค์ทรงห่วงใยเรา เราสามารถเป็นอิสระจากความกังวล, เราสามารถเป็นอิสระจากความรู้สึกผิด พระองค์ทรงยกโทษบาปทั้งหมดของเราเมื่อเราสารภาพบาป พระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงได้ยินคำ

อธิษฐานของลูกๆ ของพระองค์เสมอและทรงตอบคำอธิษฐานตามพระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์

3. การรับเป็นบุตรบุญธรรมทำให้ความหวังของเราสำหรับอนาคตมั่นคงขึ้น

เปาโลบอกเราในโรม 8:23x ว่า “ตัวเราเองก็ยังคงรำทรวงอยู่จะเป็นอย่างบุตร คือที่จะทรงไถ่กายของเราทั้งหลายไว้”, พระองค์ตรัสต่อไปว่า “เหตุที่เราทั้งหลายรอดได้เพราะความหวังใจ แต่ความหวังใจในสิ่งที่เราเห็นได้หาได้เป็นความหวังใจไม่ ด้วยว่าใครเล่าจะยังหวังในสิ่งที่เขาเห็น แต่ถ้าเราทั้งหลายคอยหวังใจในสิ่งที่เรายังไม่ได้เห็น เราจึงมีความเพียรคอยสิ่งนั้น” (โรม 8:24-25) จริงๆ ประเด็นคือเปาโลกำลังบอกว่าประสบการณ์การรับเป็นบุตรบุญธรรมที่สมบูรณ์แบบที่สุดที่จะเกิดขึ้นคือเมื่อเราได้รับร่างกายที่มีสง่าราศี ความจริงข้อนี้ควรทำให้เราเต็มไปด้วยความหวังที่มั่นคงเพื่อจะอดทนต่อการทดลองในชีวิตปัจจุบันนี้ ตามที่ 2 โครินธ์ 1:22x กล่าวว่าพระเจ้าทรง “ประทับตราและประทานพระวิญญาณไว้ในใจของเราเป็นมัดจำด้วย เพื่อเป็นหลักประกันในสิ่งที่จะเกิดขึ้น” วลี “*เป็นหลักประกันในสิ่งที่จะเกิดขึ้น*” หมายถึงข้อเท็จจริงที่ว่าในอนาคตเราจะอยู่กับพระเจ้าในสภาพกายที่มีสง่าราศีตลอดไป ความจริงข้อนี้ยังเสริมความหวังของเราให้แข็งแกร่งขึ้นอีกด้วย

4. การรับเป็นบุตรบุญธรรมช่วยให้เราสามารถได้รับการฝึกฝนจากพระเจ้า

ฮีบรู 12:5x- 6 กล่าวว่า “บุตรชายของเราเอ๋ย อย่าดูหมิ่นการตีสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอย่าระอาใจเมื่อพระองค์ทรงติเตียนท่านนั้น เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงตีสอนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรงรับผู้ใดเป็นบุตร พระองค์ก็ทรง

เขียนตีผู้มัน” ผู้เขียนยังกล่าวต่อไปว่า “ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการตีสอน พระเจ้า ย่อมทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร” (ฮีบรู 12:7) ประเด็นคือ ผู้เขียนฮีบรู กล่าวไว้เพราะเราเป็นลูกของพระเจ้า พระเจ้าจึงทรงตีสอนเรา และนั่นเป็นสิ่งที่ดี! เพราะแสดงให้เห็นว่าเราเป็นลูกของพระองค์! เป้าหมายสูงสุดของกระบวนการตี สอนนี้ระบุไว้ในฮีบรู 12:10: “เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์”

เมื่อเห็นถึงประโยชน์ที่ประการของการได้รับเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว (และอาจมีเพิ่มเติมได้อีก) แล้วเราควรตอบสนองอย่างไร? ง่ายๆ คือเราต้อง “เลียนแบบพระเจ้า พระบิดาของเรา” หากเราเป็นบุตรชายและบุตรสาวของพระองค์ เราควรแสดงความ คล้ายคลึงกันในแบบครอบครัว! นั่นหมายความว่าเราต้องแสวงหาและติดตามความ บริสุทธิ์ เนื่องจากพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ (1 เปโตร 1:15-16), เราต้องรักอย่างที่ว่าพระเจ้า ทรงรัก (เอเฟซัส 5:1-2), และรักแม้กระทั่งศัตรูของเรา (มัทธิว 5:44-45), ลูกๆ ของ พระเจ้าไม่ควรลืมว่าเราเป็นครอบครัวเดียวกัน นั่นคือเหตุผลว่าทำไมจึงไม่มีที่ว่าง สำหรับความขมขื่น, ความอิจฉา, และการทะเลาะวิวาท เราแบ่งปันความสุขและ ความเศร้าโศกของกันและกัน ในพระเจ้าเรามีพระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักเสียนี้ กระไร และเรามีอนาคตที่รุ่งโรจน์อย่างที่สุด! ผมเชื่อว่าความจริงเหล่านี้จะช่วยเสริม ความตั้งใจของเราในการเลียนแบบของพระบิดาผู้บริสุทธิ์ของเรา!

หากคุณไม่ใช่บุตรของพระเจ้าและยังเรียกพระองค์ว่าพระบิดาไม่ได้ วันนี้จะเป็นวันที่ ที่จะแก้ไขจัดการกับปัญหานี้ คุณสามารถเข้ารับเป็นบุตรบุญธรรมเข้าในครอบครัว ของพระองค์ได้โดยการละทิ้งบาปและรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าและเป็นพระผู้ช่วยให้ รอดของคุณ อีกครั้งหนึ่งที่ผมขอกล่าวอ้างถึงยอห์น 1:12 “แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับ พระองค์ พระองค์ทรงประทานอำนาจให้เป็นบุตรของพระเจ้า” เมื่อคุณวางใจใน

พระเยซู คุณจะได้รับการต้อนรับเข้าสู่ครอบครัวของพระเจ้าในฐานะบุตรหรือธิดาของพระองค์ และแล้วคุณก็สามารถชื่นชมไปกับผลประโยชน์ทั้งหมดนี้ของการเป็นบุตรบุญธรรมได้! โปรดอย่าลืมนะ! โปรดเข้ามา พระเจ้ามีที่ว่างในครอบครัวของพระองค์สำหรับบุตรบุญธรรมเสมอ! พ่อที่เป็นมนุษย์มีใจดีอ่อนและมักจะลืมหเลว กระนั้นก็ตาม พระบิดาบนสวรรค์องค์เดียวเท่านั้น – พระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้า ไม่มีใจดีอ่อน พระองค์จะไม่มีวันลืมหเลว พระองค์จะรักคุณด้วยความรักที่สมบูรณ์แบบชั่ววันรันดร์!

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับความเป็นพระบิดาของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อพิจารณาตรงถึงความ เป็นพระบิดาของพระเจ้า?
3. ความเป็นพระบิดาของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. ความเป็นพระบิดาของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณ อย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

โรม 8:15 – และท่านไม่ได้รับวิญญาณแห่งทาสซึ่งนำไปสู่ความกลัวได้อีก แต่ท่านได้ พระวิญญาณแห่งการได้รับการยกฐานะเป็นบุตร และเราร้องเรียกว่า “อับบา พระบิดา” ได้ก็เพราะพระวิญญาณ”

คำอธิษฐาน

พระบิดาเจ้าข้า พระองค์ทรงประทานสิทธิพิเศษนี้แก่เรา

ในการเรียกพระองค์ว่า พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์

ขอบพระคุณสำหรับความสนิสนมนี้ โปรดช่วยให้เราใช้ชีวิตแบบบุตรของพระองค์
เช่นเดียวกับที่องค์พระเยซูเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราทรงใช้ชีวิตแบบนั้น

โปรดประทานวิญญานแห่งความถ่อมตนแก่เรา

เพื่อยอมรับช่วงเวลาที่พระองค์ทรงติสอนเรา

โปรดช่วยให้เราระลึกว่าพระองค์ทรงติสอนทุกคนที่พระองค์รัก

และพระองค์ทรงทำเพื่อประโยชน์ของเราและเพื่อพระสิริของพระองค์ อาเมน!

พระเจ้าทรงเป็นความรัก

ความรักของพระเจ้าหมายถึงการที่พระองค์ประทาน

*“ตัวของพระองค์เองและพระพรของพระองค์ให้เราอย่างเป็นธรรมชาติ,
ด้วยความสมัครใจ, อย่างชอบธรรม, และซื่อสัตย์ เพื่อประโยชน์ของเรา
โดยไม่คำนึงถึงคุณความดีหรือการตอบสนองกลับใดๆ”*

ความรักของพระเจ้าเป็นพระลักษณะของพระเจ้าที่เป็นที่รู้จักและมักถูกกล่าวถึงมากที่สุด เราอ่านใน 1 ยอห์น 4:8 ว่า “พระเจ้าทรงเป็นความรัก”, เรื่องนี้ถูกกล่าวซ้ำอีกครั้งใน 1 ยอห์น 4:16 เช่นกัน โปรดสังเกตดีๆ ว่าไม่ได้กล่าวว่าพระเจ้ามีความรักแต่พระเจ้าเป็นความรัก ความรักไม่ใช่คุณลักษณะอย่างหนึ่งของพระเจ้าเท่านั้น แต่ความรักคือธรรมชาติของพระเจ้า พระลักษณะอื่นๆ ของพระเจ้า เช่น ความเมตตา, ความดี, ความอดทน, และพระคุณต่างเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับความรัก เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เกิดจากรักของพระเจ้า ยิ่งเราเข้าใจความรักของพระองค์มากเท่าไรใจที่เป็นทุกข์กังวลของเราก็จะยิ่งสัมผัสถึงสันติสุขมากขึ้นเท่านั้น และถ้าความรักที่เรามีต่อพระองค์เพิ่มมากขึ้น ความรักที่เรามีแก่ผู้อื่นก็จะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน และเพื่อบรรลุเป้าหมายนั้น เราจะมาดูลักษณะสำคัญสี่ประการถึงความรักของพระเจ้าในบทนี้ จากนั้นจึงนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของเรา

ลักษณะ # 1: ความรักของพระเจ้าเป็นการรักโดยสมัครใจ

พระเจ้าไม่เคยต้องฝืนใจรักเราเลย พระองค์ไม่ได้ทรงรักเราเพราะเราคู่ควรที่จะได้รับความรัก ความจริงแล้วมันตรงกันข้ามโดยสิ้นเชิง เราไม่มีค่า เราทุกคนได้ทำบาปต่อพระองค์อย่างร้ายแรง แต่พระเจ้าทรงสมัครใจที่จะรักเราด้วยความเต็มใจของพระองค์เอง ไม่มีปัจจัยภายนอกใดๆ มาสร้างอิทธิพลทำให้พระเจ้ารักเราเลย เราอ่านได้ใน 1 ยอห์น 4:10 ว่า “ในข้อนี้แหละเป็นความรัก มิใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา”, ต่อมาเราอ่านได้ใน 1 ยอห์น 4:19 ว่า “เราทั้งหลายรักพระองค์ก็เพราะพระองค์ทรงรักเราก่อน”

ความรักโดยสมัครใจของพระเจ้าไม่ได้เป็นเพียงแนวคิดในพันธสัญญาใหม่เท่านั้น เราเห็นความจริงข้อนี้กล่าวไว้แม้ในพันธสัญญาเดิม ในพระราชาบัญญัติ 7:7-8, พระเจ้าทรงอธิบายถึงความรักในพันธสัญญาของพระองค์ที่มีต่ออิสราเอลว่า *ไม่ได้ขึ้นอยู่กับที่อิสราเอลนั้นคู่ควร แต่ขึ้นอยู่กับทางเลือกรักโดยสมัครใจของพระองค์*: “ที่พระเยโฮวาห์ทรงรักและทรงเลือกท่านทั้งหลายนั้น มิใช่เพราะท่านทั้งหลายมีจำนวนมากกว่าประชาชนชาติอื่น ด้วยว่าในบรรดาชนชาติทั้งหลายท่านเป็นจำนวนน้อยที่สุด แต่เพราะพระเยโฮวาห์ทรงรักท่านทั้งหลาย และพระองค์ทรงรักษาคำปฏิญาณซึ่งพระองค์ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของท่านทั้งหลาย พระเยโฮวาห์จึงทรงพาท่านทั้งหลายออกมาด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ และทรงไถ่ท่านทั้งหลายให้พ้นจากเรือนทาส จากหัตถ์ฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์” พูดง่ายๆ ก็คือ พระเจ้าทรงรักอิสราเอลเพราะพระองค์เลือกที่จะรักพวกเขา

ลักษณะ # 2: ความรักของพระเจ้าเป็นความรักที่บริสุทธิ์

ความรักของพระเจ้าไม่ได้ทำให้ความบริสุทธิ์ของพระองค์ขาดหายไปเลย การที่ “พระเจ้าเป็นความรัก” (1 ยอห์น 4:8) ไม่ได้ลดทอนหรือขัดกับพระลักษณะอื่นๆ

ของพระเจ้า เช่น “พระเจ้าเป็นความสว่าง” (1 ยอห์น 1:5), หรือ “พระเจ้าเป็นผู้พิพากษาที่ชอบธรรม” (สดุดี 7:11), แม้แต่ในข้อพระคัมภีร์ยอห์น 3:16 ที่โด่งดัง พระเจ้าทรงรักโลกในแบบที่รวมถึงมีการจัดเตรียมการไถ่บาปด้วย ดังที่แสดงให้เห็นโดยวลีที่ว่า “พระองค์ได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์” ความรักของพระเจ้าบริสุทธิ์ ซึ่งหมายความว่าพระองค์ไม่สามารถมองข้ามบาปได้ - แม้กระทั่งในชีวิตของลูกๆ ของพระองค์ นั่นเป็นเหตุผลที่ฮีบรู 12:6 กล่าวว่า “พระเจ้าทรงตีสอนผู้ที่พระองค์รัก และทรงตีสอนทุกคนที่พระองค์ทรงรับเป็นบุตร” การตีสอนนั้นบางครั้งอาจเกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วยและถึงขั้นความตาย (1 โครินธ์ 11:30)! ความรักที่บริสุทธิ์ไม่สามารถและจะไม่มองข้ามบาปไปได้เลย

หนังสือพิมพ์เคยลงเรื่องราวของพ่อและแม่ที่พบว่าลูกสาวตัวน้อยของตนหิบบินอะไรบางอย่างจากตู้ในครัว เมื่อลูกสาวเริ่มวิ่ง พ่อแม่ก็เริ่มเขย่าและตบลูกสาว พวกเขาก็ไม่หยุดเขย่าและตบลูกสาวต่อไปเป็นเวลาสี่ชั่วโมง การลงโทษที่ดูเหมือนโหดร้ายสำหรับความผิดเล็กน้อยเช่นนี้ แต่แท้จริงแล้วเกิดจากความรัก ลูกสาวของพวกเขาฝึกลอยกลับไปที่สปีด และแพทย์บอกว่าความหวังเดียวที่จะช่วยชีวิตลูกสาวได้คือต้องทำให้ลูกสาวตื่นเสมอห้ามหลับ

ในทำนองเดียวกัน เราไม่เข้าใจเส้นทางที่พระเจ้าทรงนำเราไปเสมอไป แต่เรามั่นใจได้ว่าการตีสอนของพระองค์เกิดจากความรักเสมอ พระเจ้าไม่ได้เลือกที่จะหยุดความแรงของกระแสลม แต่กลับทรงชี้แนะและพาเราฝ่าลมแรงเหล่านั้นไป

ลักษณะพิเศษ # 3: ความรักของพระเจ้าคือความรักที่เสียสละ

ความรักของเจ้ามีแต่การให้ แม้ว่าสิ่งนั้นต้องแลกมาด้วยราคาที่สูงมากก็ตาม ความรักของมนุษย์มักเป็นแบบคำพูดที่หวานเกินจริง แต่ปราศจากการกระทำ เช่น

คำสัญญาอันยิ่งใหญ่แสนหวานที่ให้ไว้ในวันแต่งงานซึ่งตามมาด้วยการหย่าร้างอันขมขื่นในหลายเดือนหรือหลายปีต่อมา เมื่อต้องเสียสละ ความรักของมนุษย์ส่วนใหญ่ มักจะไปไม่รอดหรือพังทลาย

อย่างไรก็ตาม ความรักของพระเจ้าไม่เป็นเช่นนั้น ความรักของพระเจ้าคือการเสียสละ ตัวอย่างสูงสุดของความรักที่เสียสละของพระเจ้าไม่มีอะไรจะปรากฏชัดมากไปกว่าที่ไม้กางเขน นี่คือนสิ่งที่พระเจ้าประทานของขวัญที่ดีที่สุดของพระองค์แก่คนบาปอย่างคุณและผม — พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ — พระเยซูคริสต์ ตามที่อ่านในโรม 5:6-8 “ขณะที่เรายังขาดกำลัง พระคริสต์ก็ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนอธรรมในเวลาที่เหมาะสม ไม่มีใครจะมีใครตายเพื่อคนชอบธรรม แต่บางทีจะมีคนอาจตายเพื่อคนดีก็ได้ แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เราทั้งหลาย คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์ได้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อเรา” แล้วเราจะลืมถ้อยคำที่คุ้นเคยในยอห์น 3:16 ได้อย่างไรที่ว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระองค์จะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับชายหนุ่มคนหนึ่งในประเทศที่แม่ของเขารักเขามาก แต่เขากลับดำเนินชีวิตในวิถีแห่งความบาป เขาหลงใหลในผู้หญิงที่ชั่วร้ายคนหนึ่งมากจนทำให้เขายังทำบาปมากขึ้นเรื่อยๆ แม่ผู้แสนดีพยายามดึงเขาออกจากบาป ซึ่งทำให้ผู้หญิงคนนั้นเกลียดแม่ของเขา คื่นหนึ่ง ผู้หญิงคนนั้นทำให้ชายหนุ่มเมามายและกล่าวหาว่าเขาไม่รักเธอจริงๆ ชายหนุ่มสาบานว่าเขารักเธอจริงๆ เธอบอกว่าถ้าเขารักเธอจริงๆ เขาจะกำจัดแม่ของเขาที่พยายามแยกเขาไปจากเธอ

เรื่องราวเล่าต่อไปว่าชายหนุ่มวิ่งออกจากบ้านของหญิงคนนั้นและไปที่บ้านของเขาซึ่งแม่ของเขากำลังนอนหลับอยู่ เขาตีแม่ของเขาอย่างโหดร้ายมาก จากนั้นก็ควักหัวใจของแม่ออกมาและนำไปให้คนรักของเขา ขณะที่เขารวิ่งไปที่บ้านของคนรักพร้อมกับหัวใจที่นองไปด้วยเลือดของแม่ เขาสะดุดหินล้มลง ทันใดนั้น หัวใจที่เขากุมไว้ก็ร้องขึ้นมาว่า “ลูกแม่ ลูกเจ็บไหม!” นั่นคือความรักที่เสียสละที่พระเจ้ามีให้ต่อคนบาปที่เลวร้ายเช่นคุณและผม ทุกครั้งที่เราถูกล่อลวงให้สงสัยในความรักของพระเจ้า เราต้องมองไปที่ไม้กางเขนและย้ำเตือนตัวเองซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า พระเจ้าทรงรักเรามากเพียงใด พระองค์ผู้ไม่ทรงหวงพระบุตรของพระองค์เพื่อเราจะลิ้มเราได้หรือ (โรม 8:32)? พระองค์จะทรงละทิ้งเราได้หรือ? ไม่มีวัน!

ลักษณะ # 4: ความรักของพระเจ้าเป็นความรักนิรันดร์

ความรักของมนุษย์มักเกิดจากความรู้สึกอ่อนไหวที่ขึ้นๆ ลงๆ เมื่ออารมณ์ของฉันทันขึ้น (ดี) ฉันทจะรักคุณ เมื่อฉันทรู้สึกลง (แย่) ฉันทจะถอยห่างจากคุณ ถ้าคุณรักฉันทและไม่เคยทำให้ฉันทผิดหวัง ฉันทก็จะรักคุณ ถ้าไม่เช่นนั้น ฉันทจะรักคุณไม่ได้

อย่างไรก็ตาม ความรักของพระเจ้าไม่เป็นเช่นนั้น พระองค์ไม่เปลี่ยนพระทัย ความรักของพระองค์อยู่ชั่วนิรันดร์ พระองค์ทรงรักเราตั้งแต่ก่อนที่ฟ้าสวรรค์จะถูกสร้างขึ้น (เอเฟซัส 1:4-5) และความรักของพระองค์จะคงอยู่ชั่วนิรันดร์ แม้กระทั่งหลังจากที่ฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่จะถูกสร้างขึ้น ความรักนี้เป็นความรักนิรันดร์ ดังที่พระเจ้าเองทรงประกาศผ่านเยเรมีย์ว่า “เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เราได้ชักชวนเจ้ามาด้วยพระกรุณาอันไม่เปลี่ยนแปลง” (เยเรมีย์ 31:3) แม้ว่าข้อพระคัมภีร์นี้จะกล่าวถึงความรักที่พระเจ้าทรงตั้งไว้โดยให้พันธสัญญากับชนอิสราเอลโดยเฉพาะ แต่เราสามารถใช้อรรถพระคัมภีร์นี้กับผู้เชื่อทุกคนในทุกยุคได้แน่นอน ในโรม 8:38-39

เปาโลกล่าวว่า “เพราะข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความตาย หรือชีวิต หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเจ้าผู้ครอบครองอาณาจักร หรือเจ้าผู้มีอำนาจ หรือสิ่งซึ่งอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมาในภายหน้า หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งอื่นใดๆ ที่ได้ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถกระทำให้เราทั้งหลายขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” เปาโลถามว่ามีอะไรบนโลกที่สามารถแยกเราจากความรักของพระเจ้าได้หรือไม่ (โรม 8:35ก) และเขาตอบคำถามนั้นด้วยคำตอบชัดเจนว่า *ไม่มี* โดยระบุถึงอำนาจต่างๆ ที่เป็นไปได้ทั้งหมดที่ไม่สามารถแยกความรักดังกล่าวของพระเจ้าได้ ซึ่งก็คือทุกสิ่ง (โรม 8:35ข-39)

ความรักของพระองค์นั้นคือความรักนิรันดร์ ช่างเป็นความคิดที่ปลอบประโลมใจเราจริงๆ! ถึงแม้ว่าคนทั้งโลก - รวมถึงคนใกล้ชิดที่สุดและคนที่เรารักที่สุดจะเกลียดและปฏิเสธเรา เราก็ก็น่าจะสามารถเชื่อและเบาใจได้ว่ากษัตริย์แห่งจักรวาลผู้ทรงสร้างเราและส่งพระบุตรของพระองค์มาตายแทนเราจะไม่หยุดรักเรา พระองค์จะไม่เกลียดหรือปฏิเสธเราเลย - แม้ว่าเราจะล้มเหลวอย่างน่าอนาจใจก็ตาม เปโตรล้มเหลวอย่างน่าอนาจโดยปฏิเสธพระเยซูถึงสามครั้ง แต่พระเยซูมาหาเขาโดยตรงและยืนยันในความรักของพระองค์ (ยอห์น 21:15-17) แม้ว่าเราจะต้องเผชิญกับการทดลองที่หนักหน่วง และรู้สึกเหมือนพระเจ้าอยู่ห่างไกลหรือลืมเราไปแล้ว เราก็ก็น่าไม่ต้องท้อแท้ เพราะพระเจ้าทรงรักเราด้วยความรักนิรันดร์

ดังนั้น เราได้เห็นลักษณะอันสวยงามสี่ประการของความรักของพระเจ้าแล้ว นั่นคือความรักแบบสมัครใจ, บริสุทธิ์, เสียสละ, และคงอยู่ชั่วนิรันดร์ การรับความรู้นี้มีผลต่อเราอย่างไร? มีอย่างเจาะจงอยู่สองประการ: **ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าและความรักที่เรามีต่อเพื่อนบ้านควรเพิ่มมากขึ้น**

ในมัทธิว 22:37-39 พระเยซูทรงสอนเราเกี่ยวกับพระบัญญัติสองข้อที่สำคัญที่สุด: “จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้า ด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า และด้วยสิ้นสุดความคิดของเจ้า” นี่แหละเป็นพระบัญญัติข้อต้นและข้อใหญ่ ข้อที่สองก็เหมือนกัน คือ ‘จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง’” มาดูกันสั้นๆ ว่าเราสามารถนำมาใช้ได้ ในทางปฏิบัติอย่างไร

1. ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าควรเพิ่มขึ้น

ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าควรเพิ่มขึ้นในทางปฏิบัติ เช่น ต่อไปนี้:

สรรเสริญ: สังเกตว่ายอห์นเปล่งเสียงสรรเสริญออกมาอย่างไรเมื่อเขาได้ตรงถึงความรักของพระเจ้า: “ดูเถิด พระบิดาได้ทรงประทานความรักอันยิ่งใหญ่ให้แก่เรา เพื่อให้เราได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า! และเราเป็น อย่างนั้นจริงๆ!” (1 ยอห์น 3:1) เราต้องสรรเสริญพระองค์อยู่เสมอที่ทรงรักเราโดยไม่ทำให้พระลักษณะอันบริสุทธิ์ของพระองค์ลดน้อยลง เราจะต้องไม่บ่นหรือโกรธพระองค์เมื่อพระองค์ทรงตักเตือนเรา เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเรา ความรักอันบริสุทธิ์ของพระองค์สอนให้เราแสวงหาความบริสุทธิ์ในทุกสิ่งที่เราคิดและทำ

ความบริสุทธิ์: สังเกตว่ายอห์นเรียกร้องให้เราแสวงหาความบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน “ทุกคนที่มีความหวังในพระองค์ก็ชำระตนเองให้บริสุทธิ์เหมือนอย่างที่เราบริสุทธิ์” (1 ยอห์น 3:3) เราจะทำร้ายพระองค์ผู้ทรงรักเราได้อย่างไร แม้ว่าเราจะเจอกับความทุกข์ยากก็ตาม

พระคัมภีร์และการอธิษฐาน: เราแสดงความรักของเราต่อพระเจ้าโดยใช้เวลาอ่านพระคัมภีร์ (เพื่อฟังพระองค์) และอธิษฐาน (เพื่อพูดคุยกับพระองค์)

การให้ด้วยการเสียสละ: ความรักที่พระเจ้าประทานให้เราอย่างดีที่สุดนั้นเรียกร้องให้เราไม่ยึดติดสิ่งใดๆ ไว้ เพื่อทำพระประสงค์ของพระเจ้าให้สำเร็จ ไม่ว่าเงิน, เวลา, และทรัพย์สินของเราล้วนเป็นของพระเจ้า เราต้อง ถามตัวเองว่า: ฉันได้เสียสละทั้งให้เวลาและเงินทองเพื่อทำพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่? ถ้าคุณไม่ได้เสียอะไรเลย จำเป็นต้องกลับใจและตอบสนองใหม่ให้ถูกต้อง ดาวิดกล่าวใน 2 ซามูเอล 24:24 ว่า “เราจะถวายเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราโดยที่เราไม่เสียค่าอะไรเลยนั้นไม่ได้”, เมื่อเรารักใครสักคน เราจะไม่เสียตาย มารีย์ไม่ได้กังวลค่านวนค่าใช้จ่ายเมื่อเธอเทน้ำหอมราคาแพงลงบนพระเยซู (ยอห์น 12:3) ทำไม? เพราะเธอรู้สึกซาบซึ้งใจในความรักที่พระเยซูมีต่อเธอ และตอบแทนด้วยความเสียสละที่แสดงความรักที่เธอมีต่อพระองค์

ความไว้วางใจอย่างต่อเนื่อง: เราต้องไว้วางใจพระองค์ต่อไป - แม้ว่าสิ่งต่างๆ จะดูมืดมน พระเจ้าที่ยืนหยัดในความรักของพระองค์ที่มีต่อเราทรงสมควรได้รับสิ่งเดียวกันจากเรา

2. ความรักที่เรามีต่อเพื่อนบ้านควรเพิ่มขึ้น

เอเฟซัส 5:1-2 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นท่านจงเลียนแบบ [ทำตาม] พระเจ้าให้สมกับเป็นบุตรที่รัก และจงดำเนินชีวิตในความรักเหมือนดังที่พระคริสต์ได้ทรงรักเรา และทรงประทานพระองค์เองเพื่อเราให้เป็นเครื่องถวาย และ เครื่องบูชาแด่พระเจ้าเพื่อเป็นกลิ่นสุคนธรสอันหอมหวาน” จากนั้นใน 1 ยอห์น 4:11-12 เราอ่านว่า “ท่านที่รักทั้งหลาย ถ้าพระเจ้าทรงรักเราทั้งหลายเช่นนี้ เราก็ควรจะรักซึ่งกันและกันด้วย ไม่มีผู้ใดเคยเห็นพระเจ้าไม่ว่าเวลาใด ถ้าเราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน พระเจ้าก็ทรงสถิตอยู่ในเราทั้งหลาย และความรักของพระองค์ก็สมบูรณ์อยู่ในเรา”

ต่อไปนี่คือวิธีการบางอย่างที่เราสามารถเลียนแบบความรักของพระเจ้าเพื่อแสดงความรักของเราให้แก่เพื่อนบ้านของเราได้

ความรักโดยสมัครใจ เช่นเดียวกับความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราไม่ได้ขึ้นอยู่กับคุณค่าของเรา ความรักที่เรามีต่อผู้อื่นก็ควรจะเหมือนกัน เราควรเต็มใจที่จะรักผู้อื่นไม่ว่าพวกเขาจะมีสีผิวอะไร, พูดภาษาอะไร, มีการศึกษาแค่ไหน, มีทรัพย์สินสมบัติมากเพียงไร, หรือเลวร้ายเพียงไร

ความรักอันบริสุทธิ์: เราอ่านใน 1 โครินธ์ 13:6 ว่า “ไม่ชื่นชมยินดีในความชั่วช้า แต่ชื่นชมยินดีในความจริง”

หากเราต้องการเลียนแบบความรักของพระเจ้าในลักษณะนี้ เราไม่ควรเฉยเมยหรือนิ่งเฉยต่อบาปของพี่น้อง เราควรเตือนพวกเขาด้วยความรักที่เรามีในพระเจ้า และนอกจากนี้เราต้องไม่ทำอะไรๆ ที่จะทำร้ายพวกเขาด้วย คำพูดของเราต่อผู้อื่นควรเป็นถ้อยคำที่แสดงความรักและความกรุณา เราต้องพูดคำพูดที่สร้างเสริมผู้อื่นเสมอ ไม่ใช่ทำลายพวกเขา หมายความว่าต้องไม่โกหก, นินทา, ใส่ร้าย, หรือพูดจาหยาบเข้า (เอเฟซัส 4:29) และยังหมายถึงการกระทำของเราไม่ควรเป็นเหตุทำให้พวกเขาสะดุดด้วย (1 โครินธ์ 10:31-33)

ความรักที่เสียสละ: ยอห์นกล่าวชัดเจนว่าเราควรตอบสนองอย่างไรในมุมมองของความรักที่เสียสละดังที่กล่าวใน 1 ยอห์น 3:16: “ดังนั้นแหละเราจึงรู้จักความรักของพระเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงยอมพล่อยวางชีวิตของพระองค์เพื่อเราทั้งหลาย และเราทั้งหลายก็ควรที่จะพล่อยวางชีวิตของเราเพื่อพี่น้อง”, จากนั้นยอห์นก็ได้ยกตัวอย่างต่อไปว่าความรักที่เสียสละนี้สามารถแสดงออกในทางปฏิบัติได้อย่างไรในข้อ 17 และ 18: “แต่ถ้าผู้ใดมีทรัพย์สินสมบัติในโลกนี้ และเห็นพี่น้องของตนขัดสน และยัง

ใจจิตใจดำไม่สงเคราะห์เขา ความรักของพระเจ้าจะดำรงอยู่ในผู้นั้นอย่างไรได้ ลูกเล็กๆทั้งหลายของข้าพเจ้าเอ๋ย อย่าให้เรารักกันด้วยคำพูดและด้วยลิ้นเท่านั้น แต่จงรักกันด้วยการกระทำและด้วยความจริง”

ความรักนิรันดร์: เนื่องจากพระเจ้าไม่หยุดรักเราเมื่อเราทำให้พระองค์ผิดหวัง เราก็ไม่สามารถหยุดรักผู้อื่นได้เช่นกันเมื่อพวกเขาทำให้เราผิดหวัง เราได้รับการเตือนใจใน 1 โครินธ์ 13:4 และ 7 ว่า “ความรักนั้นก็อดทนนาน และกระทำคุณให้ ... [ความรัก] มีความหวังอยู่เสมอ และเพียรทนเอาทุกอย่าง” ความรักของเราเป็นแบบนั้นหรือไม่? ความรักของเราเอ็นดูต่อใครบ้าง? ถ้าอย่างนั้น เราต้องแก้ไข การตระหนักว่าเราเป็นที่รักนิรันดร์ของพระเจ้าควรเป็นแรงบันดาลใจให้เรารักผู้อื่นแบบนั้นเช่นเดียวกัน

การเข้าใจความรักของพระเจ้ามากขึ้นควรนำเราตลอดเวลาให้ไปสู่การมีความรักต่อเพื่อนบ้านมากขึ้น รวมถึงการบอกกับคนที่หลงหายรอบตัวเรากลับมาเกี่ยวกับความรักของพระเจ้าที่แสดงออกผ่านพระคริสต์ การรักพระเจ้าและการรักผู้อื่นเป็นหลักฐานที่แยกกันไม่ได้ของการเปลี่ยนแปลงจิตใจแล้วอย่างแท้จริง เมื่อขาดความรักต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ขาดหายไป ดังนั้นจึงบ่งบอกว่าคนๆ นั้นยังไม่ได้รับความรอดอย่างแท้จริง นั่นคือสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้าประกาศไว้ใน 1 ยอห์น 4:20 “ถ้าผู้ใดกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” แต่ก็ยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นเป็นคนโกหก ด้วยว่าผู้ไม่รักพี่น้องที่ตนมองเห็น ผู้นั้นก็ไม่สามารถรักพระเจ้าที่ตนไม่เคยเห็นได้”

พลังเหนือธรรมชาติในการรักผู้อื่นนี้ รวมทั้งรักศัตรูของเรา เป็นหลักฐานที่แท้จริงว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในเรา ดังนั้นจึงบ่งบอกว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า (ยอห์น 13:34-35) เราได้รับการทรงเรียกให้เป็นเหมือนพระเจ้าผู้ทรงเป็นความรัก

ดังนั้น เราต้องขอให้พระองค์ทรงสอนเราและกระตุ้นเราผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อให้เรารักพระองค์และผู้อื่นด้วยความรักที่คล้ายกับความรักที่พระองค์ทรงมีให้เรา หากคุณยังไม่ได้เป็นคริสเตียน ผมขอให้คุณยอมรับข้อเสนอนั้นเปี่ยมด้วยความรักที่พระเจ้ามอบให้กับคุณ เพื่อต้อนรับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งถูกตรึงบนไม้กางเขนเพื่อบาปของคุณและได้คืนพระชนม์ขึ้นมาใหม่เพื่อการอภัยบาปของคุณ คุณจะไม่ว่าความรักที่แท้จริงคืออะไรจนกว่าคุณจะได้สัมผัสความรักที่พระเจ้ามอบให้ผ่านทางพระเยซูคริสต์ พระเยซูเองทรงเชื่อเชิญคุณด้วยความรักผ่านถ้อยคำเหล่านี้:

มัทธิว 11:28-30 – ทุกคนที่ตรากตรำและแบกภาระหนัก จงมาหาเรา และเราจะเป็นที่พักพิงให้แก่ท่าน จงแบกแอกของเราไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเรามีใจอ่อนโยนและถ่อมตน และท่านจะพบที่พักพิงของจิตวิญญาณ เพราะว่าแอกของเราพอเหมาะพอดี และภาระของเราก็กเบา

หากคุณลังเลที่จะรับคำเชิญของพระองค์ให้มาหาพระองค์เพราะคุณรู้สึกว่าคุณทำบาปมากเกินไปและสงสัยว่าพระเยซูจะยอมรับคุณหรือไม่ ขอให้ผมย้ำให้คุณคิดถึงคำพูดที่เปี่ยมด้วยความรักของพระเยซูที่ให้ความมั่นใจว่า “ผู้ที่มาหาเรา เราจะไม่วุ่นวายออกไปเลย” (ยอห์น 6:37) ดังนั้น โปรดมาหาพระองค์ทันทีและสัมผัสความรักนิรันดร์ของพระองค์ ดาวิดกล่าวไว้ในสดุดี 34:8 ว่า “จงสัมผัสและจะได้รู้เองว่า พระผู้เป็นเจ้าประเสริฐยิ่ง คนที่พึ่งพิงในพระองค์จะเป็นสุข” หากคุณปฏิเสธคำเชิญที่เปี่ยมด้วยความรักนี้จากพระเจ้า เวลานั้นจะมาถึงเมื่อคุณจะหมดโอกาสเพื่อรู้ว่าความรักนิรันดร์เป็นอย่างไร! สิ่งเดียวที่คุณจะต้องสัมผัสอย่างมีสติรู้สึกตัวตลอดไป นั่นคือ พระพิโรธอันน่ากลัวของพระเจ้า

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเป็นความรักอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้บ้างในชีวิต เมื่อพิจารณาว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก?
3. การที่พระเจ้าทรงเป็นความรักส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. การที่พระเจ้าทรงเป็นความรักส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

เยเรมีย์ 31:3 – *เราได้รักเจ้าด้วยความรักนิรันดร์ เพราะฉะนั้น เราได้ชักชวนเจ้าด้วยความเมตตาอันไม่เสื่อมคลาย*

คำอธิษฐาน

ข้าแต่ พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา

พระนามของพระองค์คือความรัก

โปรดรับคำอธิษฐานของข้าพระองค์ด้วยความรัก

บาปของข้าพระองค์มีมากกว่าเม็ดทรายในทะเลอันกว้างใหญ่

แต่ที่ใดบาปมากมาย ที่นั่นมีพระคุณมากมายยิ่งกว่า

โปรดทอดพระเนตรไปที่ไม้กางเขนแห่งพระบุตรที่รักของพระองค์

และมองดูความล้ำค่าของพระโลหิตที่ไถ่บาปของพระบุตรพระองค์

โปรดฟังคำวิงวอนที่ไม่เคยลืมหเลวของพระบุตรพระองค์

และกระซิบที่ใจของข้าพระองค์ว่า ‘บาปของเจ้าได้รับการอภัยแล้ว’

จงชื่นใจและนอนลงอย่างสงบ’...

พระองค์ไม่ได้ทรงขอ แต่พระองค์ได้ทรงประทาน

ของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแก่ข้าพระองค์ นั่นคือ พระบุตร และในพระบุตรนั้น

พระองค์ทรงประทานทุกสิ่งที่ข้าพระองค์ต้องการครบสมบูรณ์แล้ว

พระปัญญาของพระเจ้า

พระปัญญาของพระเจ้าหมายถึง
ความสามารถของพระองค์ในการรู้แจ้งทุกสิ่ง
และเลือกเป้าหมายที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุด และรวมถึงวิธีการที่ดีที่สุด
เพื่อบรรลุถึงเป้าหมายเหล่านั้น
เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์เองมากที่สุด

พระปัญญาของพระเจ้าเป็นที่รู้จักในชื่อความสัตย์ของพระเจ้า (*omniscience* ในภาษาละติน *omni* หมายถึง “ทั้งหมด” และ *sapient* หมายถึง “ปัญญา”) ในบทสรุปของจดหมายถึงชาวโรม อัครสาวกเปาโลเขียนว่า “โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีมิแต่พระเจ้าผู้ทรงสัตย์แต่องค์เดียว สืบๆไปเป็นนิรันดร์! เอเมน” (โรม 16:27) คุณสังเกตไหมว่าเปาโลอธิบายพระเจ้าว่าเป็น “พระเจ้าผู้ทรงพระปัญญาแต่ผู้เดียว” ก่อนหน้านี้ในโรม 11:33 เปาโลสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระปัญญาและความรู้ของพระองค์ในลักษณะเช่นนี้: “โอ พระปัญญา (ความปราดเปรื่อง) และความรอบรู้ (สัตย์) ของพระเจ้าลึกล้ำยิ่งนัก! คำตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้”

แม้ว่าเราจะไม่สามารถเข้าใจพระลักษณะนี้ของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ แต่เราจะพยายามทำความเข้าใจให้ดีขึ้นโดยถามและตอบคำถามสี่ข้อต่อไปนี้:

1. พระปัญญาของพระเจ้าคืออะไร?
2. พระเจ้าทรงสำแดงพระปัญญาของพระองค์อย่างไร?
3. พระเจ้าทรงสื่อพระปัญญาของพระองค์แก่เราอย่างไร?
4. เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังเติบโตในพระปัญญาของพระเจ้า?

1. พระปัญญาของพระเจ้าคืออะไร?

ความรู้หมายถึงสิ่งที่เรารู้ ปัญญาหมายถึงการนำความรู้นั้นไปใช้ ในพระคัมภีร์ปัญญาจะมีคุณสมบัติรวมถึงความฉลาดปราดเปรื่องและการมีศีลธรรมด้วย ดังนั้นเมื่อพระคัมภีร์กล่าวถึงพระเจ้าว่าทรงมีพระปัญญานั้นหมายจะกล่าวว่: พระองค์ทรงรอบรู้ (ปัญญา), พระเจ้ามีความสามารถในการเลือกเป้าหมายที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุด (ด้านศีลธรรม), และวิธีที่ดีที่สุด (ด้านศีลธรรม), เพื่อบรรลุถึงเป้าหมายเหล่านั้นเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์เองมากที่สุด

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระปัญญาของพระเจ้าคือความรู้พระปรีชาญาณด้านการประพฤติปฏิบัติของพระเจ้า ซึ่งเมื่อนำไปใช้แล้วจะบรรลุถึงความปรารถนาของพระองค์ในวิธีที่ถวายพระเกียรติแด่พระองค์มากที่สุด และสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าในพระปัญญาของพระองค์เลือกที่จะทำ พระองค์จะทำเพราะพระองค์มีอำนาจที่จะทำเช่นนั้น โปรดจำไว้ว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจอธิปไตยสูงสุด พระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจทุกอย่าง ดังที่เราเห็นในบท “ฤทธานุภาพของพระเจ้า” นั่นคือเหตุผลที่พระคัมภีร์มักจะเชื่อมโยงพระปัญญาของเจ้ากับฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ต่อไปนี้คือตัวอย่างข้อพระคัมภีร์ที่เฉพาะเจาะจง:

โยบ 9:4 – พระองค์ฉลาดอยู่ในพระทัย และพระกำลังก็แข็งแรง ผู้ใดเคยได้
แข็งข้อต่อพระองค์และเจริญขึ้นได้เล่า?

ดาเนียล 2:20 – สาธุการแด่พระนามของพระเจ้าเป็นนิตย์สืบไป เพราะปัญญาและฤทธานุภาพเป็นของพระองค์

โรม 16:25, 27 – บัดนี้จึงถวายพระเกียรติแด่พระองค์ผู้ทรงฤทธิ์สามารถให้ท่านทั้งหลายตั้งมั่นคงตามข่าวประเสริฐซึ่งข้าพเจ้าได้ประกาศนั้น และตามที่ได้ประกาศเรื่องพระเยซูคริสต์ ตามการเปิดเผยข้อความอันลึกลับซึ่งได้ปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโลก...โดยพระเยซูคริสต์ ขอสง่าราศีมีแด่พระเจ้าผู้ทรงล้นพละคุณแต่องค์เดียวสืบๆ ไปเป็นนิตย์! เอเมน

ดังนั้น พระปัญญาของพระเจ้าคือการที่พระเจ้าผู้รอบรู้ทรงมีความสามารถ (หรือฤทธิ์เดช) ในการเลือกเป้าหมายที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุด และวิธีที่ดีที่สุดในการบรรลุถึงเป้าหมายเหล่านั้นเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์เองมากที่สุด!

2. พระเจ้าสำแดงพระปัญญาของพระองค์อย่างไร?

เราสามารถเห็นพระปัญญาของพระเจ้าที่สำแดงออกมาอย่างน้อยในสี่ด้าน

ในการทรงสร้าง เราอ่านในสดุดี 104:24 ว่า “พระเจ้า พระราชกิจของพระองค์มากมายเพียงใด พระองค์ทรงสร้างทุกสิ่งด้วยพระปัญญา แผ่นดินโลกเต็มไปด้วยสิ่งที่พระองค์สร้างขึ้น” การจัดระบบจักรวาลทั้งหมดและวิธีการสร้างร่างกายของเราที่ไม่เหมือนใครนั้น แสดงให้เห็นถึงพระปัญญาของพระเจ้าอย่างชัดเจน

ในเรื่องการไถ่บาป เราอ่านใน 1 โครินธ์ 1:18 และข้อ 25 ว่า “คนทั้งหลายที่กำลังจะพิพากษาเห็นว่า การประกาศเรื่องกางเขนเป็นเรื่องโง่ แต่พวกเราที่รอดเห็นว่าเป็นฤทธานุภาพของพระเจ้า... เพราะความเขลาของพระเจ้ายังมีปัญญายิ่งกว่าปัญญาของมนุษย์ และความอ่อนแอของพระเจ้านั้นก็ยิ่งเข้มแข็งยิ่งกว่ากำลังของมนุษย์” ในข้อ

เหล่านี้ เปาโลกล่าวหลักๆ ว่า ข่าวสารเรื่องไม้กางเขนเป็นความโง่เขลาของผู้ที่ไม่เชื่อ (คือ ผู้ที่ “ฉลาด” ของโลก) ใครจะคิดวิธีเช่นนี้ในการช่วยผู้คนให้รอดได้? อย่างไรก็ตาม สำหรับผู้เชื่อ พวกเขาเข้าใจถึงพระปัญญาของพระเจ้าผ่านข้อความนี้ พระเจ้าทรงกระทำการงานแห่งความรอดของพระองค์ในลักษณะนี้ (คือ โดยการเทศนาเรื่องไม้กางเขน) เพื่อว่า “จะไม่มีใครรอดอ้างต่อพระพักตร์พระองค์ได้” (1 โครินธ์ 1:29)!

ในคริสตจักร เมื่อเปาโลประกาศข่าวประเสริฐแก่ทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ เมื่อเชื่อแล้วกลุ่มคนทั้งสองกลุ่มที่ถูกแบ่งแยกทางเชื้อชาติมาหลายศตวรรษก็กลายเป็นกายเดียวกันในพระคริสต์ เอเฟซัส 3:6 กล่าวว่า “ความลึกถึ้นี้ก็คือโดยข่าวประเสริฐ คนต่างชาติจึงเป็นทายาทร่วมกับอิสราเอล เป็นอวัยวะของร่างกายเดียวกันและเป็นผู้มีส่วนในพระสัญญาร่วมกันในพระเยซูคริสต์” การนำกลุ่มคนทั้งสองกลุ่มนี้มารวมกันเป็นการที่พระเจ้าทรงทำตามพระประสงค์ของพระองค์ให้สำเร็จ: “พระองค์ทรงตั้งพระทัยที่จะให้ปัญญาอันหลากหลายของพระเจ้าได้ปรากฏแก่ผู้ปกครอง และผู้มีอำนาจในสวรรค์โดยผ่านทางคริสตจักร ตามพระประสงค์นิรันดร์ที่พระองค์ได้ทรงกระทำสำเร็จในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (เอเฟซัส 3:10-11) คือ แม้แต่ทูตสวรรค์และปีศาจก็มองเห็นพลังของบรรดาผู้คนที่จากต่างเชื้อชาติ ต่างวัฒนธรรม และต่างภูมิหลังฐานะมารวมกันเป็นร่างกายเดียวกันในพระคริสต์ และนั่นเผยให้เห็นปัญญาอันล้ำเลิศของพระเจ้า และในที่สุดนำมาซึ่งสง่าราศีแด่พระองค์

ในชีวิตของผู้เชื่อ เมื่อพระเจ้าทรงสร้างจักรวาลทั้งหมดรวมทั้งมนุษย์ด้วย พระองค์ปรารถนาที่จะได้รับพระสง่าราศีและพระเกียรติผ่านทางพวกเขา วิวรณ์ 4:11 บอกเรา “พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา พระองค์สมควรที่จะรับพระสง่าราศี พระเกียรติ และอานุภาพ ด้วยว่าพระองค์ได้สร้างทุกสิ่ง และด้วยความประสงค์ของพระองค์สิ่ง

เหล่านั้นจึงเป็นอยู่และถูกสร้างขึ้น” กล่าวอีกนัยหนึ่ง เราถูกสร้างขึ้นเพื่อให้พระเจ้าทรงเป็นสมบัติอันล้ำค่าของเราและเป็นสุดที่รักเพียงหนึ่งเดียวของเรา การที่จะรักพระองค์ด้วยสุดจิตสุดใจ สุดความคิด และสุดกำลังคือจุดประสงค์ของการดำรงอยู่ของเรา

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากบาปเข้ามาและผลกระทบอันเลวร้ายของมัน จุดประสงค์นี้จึงถูกขัดขวางไปชั่วขณะหนึ่ง! อย่างไรก็ตาม โดยผ่านทางพระกิตติคุณ พระเจ้าทรงได้ทำการเพื่อนำสรรพสิ่งมาหาพระองค์เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายดั้งเดิมของการทรงสร้างทั้งหมด คือในการถวายเกียรติและยกย่องพระองค์ตามที่พระองค์ทรงสมควรได้รับ เป้าหมายนั้นรวมถึงมนุษย์ที่พระองค์เองสร้างเพื่อพวกเขาจะรักทะนุถนอมและยกย่องพระองค์เหนือสิ่งอื่นใด: คนที่รู้จักกันในนามลูกของพระองค์ – ซึ่งรวมถึงเรา ทั้งคุณและผมด้วย! และเป้าหมายนั้นจะสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์เมื่อเราทุกคนเป็นเหมือนพระเยซูคริสต์ นั่นคือ เป้าหมายของพระองค์สำหรับผู้เชื่อ ต่อไปนี้เป็นข้อพระธรรมบางส่วนของที่เน้นถึงความจริงอันน่าอัศจรรย์นี้

โรม 8:28-29 – เรารู้ว่า พระเจ้าทรงช่วยคนที่รักพระองค์ให้เกิดผลอันดีในทุกสิ่ง คือคนซึ่งพระองค์ได้ทรงเรียกตามพระประสงค์ของพระองค์ เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พระองค์ได้ทรงทราบอยู่แล้ว ผู้นั้นพระองค์ได้ทรงตั้งไว้ให้เป็นตามลักษณะพระฉาย แห่งพระบุตรของพระองค์ เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก

1 โครินธ์ 15:49 – และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะสมกับมนุษย์ดินแล้ว เราก็จะมีลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย

ฟิลิปปี 3:20-21 – ฝ่ายเราเป็นชาวสวรรค์ เรารอคอยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดซึ่งจะเสด็จมาจากสวรรค์ คือพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระกายอันทรงสง่าราศีของพระองค์

ดังนั้นพระเจ้าทรงทำงานอยู่ในทุกเหตุการณ์ ทั้งความชื่นชมยินดีและความทุกข์ในชีวิตของเรา เพื่อนำเราไปสู่ความสมบูรณ์ของความจริงสูงสุดนั้น: เพื่อเราจะเป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์! แต่หากเราไม่เข้าใจความจริงข้อนี้ เราก็จะไม่อาจยินดีที่จะรับพระประสงค์ของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเผชิญกับการทดลอง! เราต้องจำไว้ว่าแม้แต่พระเยซูก็ไม่สามารถถูกยกเว้นจากความทุกข์ได้ (ฮีบรู 2:10) และเราผู้เชื่อถูกเรียกให้เดินตามรอยพระบาทของพระองค์ (1 ยอห์น 2:6)! นั่นคือเหตุผลที่เราต้องไม่เสียสมาธิเมื่อความทุกข์ยากมาถึง เราควรตอบสนองเช่นเดียวกับที่เปาโลทำ คือแม้จะเผชิญกับการทดลองอย่างไม่หยุดหย่อน เรายังรับการพักผ่อนได้ในพระคุณของพระเจ้า (2 โครินธ์ 12:7-10) เราต้องวางใจและยอมจำนนต่อวิถีทางของพระเจ้า เพราะพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณทรงแสวงหาที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์เองในทุกสถานการณ์ในชีวิตของเราโดยการหล่อหลอมเราให้เป็นเหมือนพระคริสต์

3. พระเจ้าทรงถ่ายทอดพระปัญญาของพระองค์ให้เราทราบได้อย่างไร?

พระลักษณะบางประการของพระเจ้าไม่สามารถถ่ายทอดได้ (เช่น ทรงฤทธานุภาพสูงสุด, ทรงสัพพัญญู, ทรงเป็นนิรันดร์, เป็นต้น) อย่างไรก็ตาม พระปัญญาเป็นคุณลักษณะที่สามารถถ่ายทอดได้ เราทราบได้อย่างไร? เพราะพระคัมภีร์กล่าวไว้เช่นนั้น! และพระบัญญัติมากมายในพระคัมภีร์เรียกร้องให้เราเติบโตในสติปัญญา เนื้อความในพระธรรมสุภาษิตส่วนใหญ่ สนับสนุนความจริงข้อนี้

สุภาสิต 1:1-2 – สุภาสิตของซาโลมอน โอรสของดาวิดกษัตริย์แห่งอิสราเอล เพื่อให้บรรลุปัญญาและคำสั่งสอน เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำแห่งความเข้าใจ

สุภาสิต 4:5 – อย่าลืมนะและอย่าหันกลับจากถ้อยคำแห่งปากของเรา จงเอาปัญญา และเอาความเข้าใจ

สุภาสิต 5:1 – บุตรชายของเราเอ๋ย จงตั้งใจต่อปัญญาของเรา จงเอียงหูของเจ้าฟังความเข้าใจของเรา

ไม่เพียงแต่ในพระธรรมสุภาสิตเท่านั้น แม้แต่หนังสือเล่มอื่นๆ ในพระคัมภีร์ก็กล่าวถึงแนวคิดเดียวกันนี้ด้วย

มัทธิว 10:16 – จงฉลาดเหมือนงูและไม่มีภัยเหมือนนกพิราบ

เอเฟซัส 5:15 – จงระมัดระวังในการดำเนินชีวิตให้ดี อย่าให้เหมือนคนไร้ปัญญา แต่ให้เหมือนคนมีปัญญา

จากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ เป็นที่ชัดเจนว่าพระเจ้าต้องการส่งต่อสติปัญญาแก่เรา แล้วเราจะได้รับปัญญาได้อย่างไร?

ประการแรก เราต้องตระหนักถึงความต้องการสติปัญญาของเรา สิ่งที่เรามีอยู่ซึ่งเราอาจอ้างว่าเป็นสติปัญญา (นั่นคือ สติปัญญาของมนุษย์) มันถือเป็นความโง่เขลาต่อพระเจ้า เราต้องยอมรับอย่างถ่อมตัวก่อนว่าเราไม่มีสติปัญญาในแบบที่พระคัมภีร์อธิบายว่าเป็นสติปัญญาที่แท้จริง เราควรสรรเสริญกับพระเจ้าเหมือนกับอากูร์ว่า

“ข้าพเจ้าโง่เกินกว่าที่จะเป็นมนุษย์ และข้าพเจ้าไม่มีความเข้าใจของมนุษย์ ข้าพเจ้า ยังไม่ได้เรียนรู้เรื่องสติปัญญา และไม่มีความรู้เรื่ององค์ผู้บริสุทธิ์” (สุภาษิต 30:2-3)

ประการที่สอง เราต้องตระหนักว่าพระเจ้าทรงประทานสติปัญญาแก่ผู้ที่ทูลขอต่อพระองค์ ในสุภาษิต 2:6 รับรองกับเราว่า “เพราะพระเยโฮวาห์ทรงประทานปัญญา ความรู้และความเข้าใจมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์” ไม่น่าแปลกใจที่เปาโลมักจะ อธิษฐานขอสติปัญญาสำหรับผู้เชื่อคนอื่นๆ ในจดหมายของเขา (ฟีลิปปี 1:9-11; โครินธ์ สี่ 1:9) อย่างไรก็ตาม เมื่อเราทูลขอ การขอของเราควรแสดงออกด้วยทัศนคติที่ ประการต่อไปนี้:

1. ความยำเกรงพระเจ้า (สดุดี 111:10; สุภาษิต 1:7, 9:10)
2. ความเพียร (สุภาษิต 2:1-6)
3. ความถ่อมใจ (สุภาษิต 11:2)
4. ความเชื่อ (ยากอบ 1:5 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของการทดลอง)

ประการที่สาม เราต้องตระหนักว่าพระเจ้าประทานสิ่งนี้ผ่านทางพระวจนะของพระองค์ พระคัมภีร์เท่านั้นที่เปิดเผยให้เราทราบว่า เราสามารถมีความรอดได้ อย่างไร (2 ทิโมธี 3:15) และเราสามารถรักษาความบริสุทธิ์ไว้ได้อย่างไร (กล่าวคือ เติบโตขึ้นในความบริสุทธิ์) (2 ทิโมธี 3:16; ยอห์น 17:17; กิจการ 20:32; พระราช บัญญัติ 4:5-8; สดุดี 19:7, 119:11) นั่นคือเหตุผลที่พระเยซูตรัสว่า ‘มนุษย์จะบำรุง ชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหาได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ ของพระเจ้า’ (มัทธิว 4:4) น่าเศร้าที่ทุกวันนี้ ผู้ประกาศตนว่าเชื่อส่วนใหญ่ใช้ชีวิต ด้วยโซเซียลมีเดีย โทรทัศน์ หรือวิธีการอื่นๆ แทนที่จะรับจากพระคัมภีร์โดยตรง เราไม่สามารถเติบโตขึ้นในสติปัญญาที่แท้จริงได้หากแยกจากพระคัมภีร์! พระเจ้า

ทรงใช้พระวามะตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้เพื่อช่วยให้เราเติบโตขึ้นในสติปัญญาและความเข้าใจ แน่แน่นอนว่าความรู้เพียงอย่างเดียวจะไม่มีประโยชน์ เราต้องเชื่อฟังสิ่งที่พระเจ้าสอนเรา หากไม่เป็นเช่นนั้นเรากำลังหลอกตัวเอง (ยากอบ 1:22)!

เมื่อทัศนคติทั้งสามประการที่กล่าวถึงข้างต้นเป็นตัวบ่งชี้การทูลขอของเรา เราก็สามารถมั่นใจได้ว่าพระเจ้าจะประทานสติปัญญาให้แก่เรา เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? เพราะความปรารถนาเช่นนี้บ่งบอกว่าเราพยายามจะใช้สติปัญญาเพื่อถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้า ไม่ใช่เพื่อตัวเราเอง! และเราสามารถมั่นใจได้ว่าทัศนคติเช่นนี้ทำให้พระเจ้าพอพระทัย และพระเจ้าจะทรงประทานพระปัญญาของพระองค์แก่ผู้ที่มีจิตใจเช่นนั้น

4. เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังเติบโตในพระปัญญาของพระเจ้า?

ยากอบ 3:13-18 เป็นบททดสอบที่ดี:

ในพวกท่าน ผู้ใดมีสติปัญญาและประกอบด้วยความรู้ ก็ให้ผู้นั้นแสดงการประพฤติของตนด้วยกริยาอันดี มีใจอ่อนสุภาพประกอบด้วยปัญญา แต่ถ้าท่านทั้งหลายมีใจอิจฉาอันขมขื่นและอาการแก่งแย่งกันในใจของท่าน อย่าอวดเลยและอย่าพุดมูสาต่อความจริง ปัญญาเช่นนี้ไม่ได้มาจากเบื้องบน แต่เป็นปัญญาอย่างโลก และเป็นเดิยรัจฉานตมหา และเป็นเช่นปีศาจ เพราะว่าที่ใดมีความอิจฉาและการแก่งแย่งกัน ที่นั่นก็วุ่นวายและมีการกระทำชั่วช้า เลวทรามทุกอย่าง แต่ปัญญาจากเบื้องบนนั้นบริสุทธิ์เป็นประการแรก แล้วจึงเป็นความสงบสุข สุขภาพและว่าง่าย เปี่ยมด้วยความเมตตาและผลอันดี ไม่มีความลำเอียง ไม่หน้าซื่อใจคด และผลแห่งความชอบธรรมก็หว่านลงในสันติสุขของคนเหล่านั้นที่ก่อให้เกิดสันติสุข

ชีวิตของเราสอดคล้องกับสิ่งที่ยากอบพูดอย่างไร? คำตอบจะบอกพวกเราแต่ละคนว่าเรากำลังเติบโตหรือไม่

ดังนั้นคำถามสี่ข้อเกี่ยวกับปัญญาที่เราได้รับคำตอบแล้ว:

1. พระปัญญาของพระเจ้าคืออะไร?
2. พระเจ้าทรงสำแดงพระปัญญาของพระองค์อย่างไร?
3. พระเจ้าทรงส่งต่อพระปัญญาของพระองค์กับเราได้อย่างไร?
4. เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรากำลังเติบโตในพระปัญญาของพระเจ้า?

ดังที่ผมได้กล่าวไปก่อนหน้านี้ เปาโลบอกเราว่าเราไม่สามารถเข้าใจวิธีการของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ สิ่งเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความเข้าใจของเรา (โรม 11:33) แม้แต่ในพันธสัญญาเดิม พระเจ้าก็ทรงทำให้ชัดเจนกับเราผ่านทางอิสยาห์ว่า “‘เพราะความคิดของเราไม่ใช่ความคิดของเจ้า และทางของเจ้าก็ไม่ใช่ทางของเรา’ พระเจ้าตรัสดังนี้ ‘ฟ้าสวรรค์สูงกว่าแผ่นดินโลกฉันใด ทางของเราก็กสูงกว่าทางของเจ้า และความคิดของเราก็กสูงกว่าความคิดของเจ้าฉันนั้น’” (อิสยาห์ 55:8-9) ใช่แล้วจะมีบางครั้งที่เราไม่สามารถเข้าใจได้ว่าทำไมเหตุการณ์บางอย่างจึงเกิดขึ้นกับเราหรือไม่เกิดขึ้น อาจดูเหมือนยากที่จะเข้าใจและปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าในเวลาเหล่านั้น แล้วเราควรตอบสนองอย่างไรในช่วงเวลาดังกล่าว? ต่อไปนี้คือคำตอบบางส่วนที่มาจากพระคัมภีร์:

สุภาษิต 3:5-6 – จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า และอย่าพึ่งพาความเข้าใจของตนเอง จงยอมรับรู้พระองค์ในทุกทางของเจ้า และพระองค์จะทรงกระทำให้อิสยาห์ของเจ้าราบรื่น

1 เปโตร 4:19 – เหตุฉะนั้น ให้คนทั้งหลายที่ทนความทุกข์ยากตามพระประสงค์ของพระเจ้า ฝากจิตวิญญาณของตนไว้กับพระองค์ด้วยการประพฤติดี เหมือนหนึ่งฝากไว้กับพระองค์ผู้ทรงสร้างอันสัตย์ซื่อ

พี่น้องที่รักในพระคริสต์ โปรดจำไว้ว่าเป้าหมายสูงสุดของพระเจ้าสำหรับคุณและผมคือการนำเราไปสู่สถานะที่เราจะเป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์ ซึ่งจะทำให้พระองค์พอพระทัยอย่างเต็มที่ เมื่อเราลืมนความจริงข้อนี้เราจะพบกับความทุกข์ยากลำบากในการยอมจำนนต่อหน้าพระทัยของพระองค์ อย่างไรก็ตาม การยอมรับความจริงข้อนี้ด้วยใจจริงจะส่งผลให้ชีวิตไม่เพียงแต่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดีเท่านั้น แต่ยังเป็นชีวิตที่นำพระสิริอันรุ่งโรจน์มาสู่พระเจ้าอย่างต่อเนื่องและเพิ่มพูนมากขึ้นด้วย

เพื่อนที่รักที่ไม่ใช่คริสเตียน หากคุณไม่ใช่ผู้เชื่อหรือเพียงแค่เล่นเกมของการเป็นคริสเตียน โปรดตระหนักว่าสติปัญญาของคุณนั้นเป็นเวลาต่อพระเจ้า (โรม 1:21) คุณต้องหันเข้าหาพระปัญญาของพระเจ้าที่แสดงให้เห็นบนไม้กางเขน คุณต้องละทิ้งแนวทางของตนเองที่พยายามทำให้พระเจ้าพอพระทัยและหันมาหาแนวทางของพระองค์แทน ซึ่งนั่นก็คือการมองดูพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซู ผู้ทรงดำเนินชีวิตอันสมบูรณ์แบบ (ในแบบที่คุณไม่สามารถดำเนินได้แม้เพียงวินาทีเดียว) พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนและทรงฟื้นคืนพระชนม์ จงมาหาพระเยซู “ซึ่งคลังสติปัญญาและความรู้ทุกอย่างทรงปิดซ่อนไว้ในพระองค์” (โคโลสี 2:3) จงวางใจในพระองค์และติดตามพระองค์ นั่นเป็นสิ่งที่ฉลาดที่สุดที่คุณจะทำได้!

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับพระปัญญาของพระเจ้าอย่างไร?

2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้บ้างในชีวิต เมื่อพิจารณาถึงพระปัญญาของพระเจ้า?
3. พระปัญญาของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. พระปัญญาของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

โรม 11:33 – โอ พระปัญญาและความรอบรู้ของเจ้านั้นล้ำลึกเท่าใด คำตัดสินของพระองค์นั้นเหลือที่จะหยั่งรู้ได้ และทางของพระองค์ก็เหลือที่จะสืบเสาะได้!

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระบิดา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงปรีชาญาณ พระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่งด้วยพระปัญญา พระองค์ทรงวางแผนทุกอย่างก้าวในชีวิตของข้าพระองค์ตั้งแต่ต้นจนจบ ช่างโง่เขลาจริงๆ ที่ข้าพระองค์มักคิด และทำราวกับว่าทางของตัวเองดีกว่าทางของพระองค์ ขอทรงปกป้องข้าพระองค์จากการดำเนินตามทางของข้าพระองค์เอง ข้าแต่พระบิดา โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ไว้วางใจในพระปัญญาและวิถีทางทั้งสิ้นของพระองค์เมื่อพระองค์ทรงเปิดเผยผ่านทางพระวจนะ ถึงแม้ว่าสิ่งนั้นจะนำข้าพระองค์ไปสู่เส้นทางที่พบเจอกับปัญหาก็ตาม โปรดทรงนำทางและขอพระองค์ทรงพอพระทัยในวิถีทางของข้าพระองค์

อาเมน!

พระพิโรธของพระเจ้า

*พระพิโรธของพระเจ้าหมายถึงความบริสุทธิ์ของพระองค์
ในการทรงเกลียดชังบาปทั้งปวงอย่างนิรันดร์
ซึ่งส่งผลให้พระองค์ต้องลงโทษบาปเหล่านั้น*

คำสอนที่ถูกกละเลยมากที่สุดประการหนึ่งของบรรดาคริสตจักรและจากผู้ที่ประกาศตัวว่าเป็นคริสเตียนจำนวนมาก คือความจริงเกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้า แม้แต่การกล่าวถึงพระลักษณะนี้ก็มักจะอืดอาดสำหรับหลายๆ คน และเมื่อเข้าตาจนให้พูดถึงพระพิโรธของพระเจ้า ก็มักจะมึนงงออกมาขอโทษไว้ก่อนล่วงหน้า อย่างเช่น “ฉันหรือผมขอโทษที่พระคัมภีร์กล่าวถึงพระเจ้าว่าพระองค์เป็นพระเจ้าที่พิโรธได้”

บ่อยครั้ง เหตุผลของท่าทีเชิงลบของเราดังกล่าวเป็นเพราะเรามีปัญหาในการเชื่อมโยงระหว่างพระเจ้าแห่งความรักกับพระเจ้าแห่งพระพิโรธ พวกเขาปล้ำสู้ในความคิดว่า “พระเจ้าที่เปี่ยมด้วยความรักและเมตตาจะสามารถเป็นพระเจ้าที่ให้การลงทัณฑ์ด้วยได้อย่างไร?” ความคิดดังกล่าวเกิดจากมุมมองที่ผิดเกี่ยวกับพระเจ้า ซึ่งเกิดจากการขาดความเข้าใจที่ถูกต้องในสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับพระลักษณะโดยรวมของพระเจ้า โดยทั่วไป เมื่อเราใช้คำว่า “ความโกรธ” สิ่งแรกที่หลายคนนึกถึงคือคนบ้าที่วิ่งควงปืนไปมาและยิงคนแบบไม่เลือกหน้า พวกเขามักจะมองพระเจ้าในแง่เดียวกับคนที่ฆ่าหรือทำให้คนอื่นเจ็บปวดเพียงเพราะพระองค์ขาดสติควบคุมอารมณ์ไม่ได้

ความคิดนี้ช่างห่างไกลจากความจริงอย่างสุดกู่ พระพิโรธของพระเจ้านั้นแตกต่างจากความโกรธของมนุษย์ที่เป็นคนบาป พระพิโรธของพระเจ้านั้นสอดคล้องกับพระลักษณะอันบริสุทธิ์ของพระองค์

พระเจ้าทรงบริสุทธิ์ และความบาป – บาปทุกประเภท – ล้วนขัดกับพระลักษณะอันบริสุทธิ์ของพระเจ้า กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ บาปเป็นทุกสิ่งทุกอย่างที่ตรงข้ามกับความ เป็นพระเจ้า พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่จะทรงยอมประนีประนอมกับสิ่งที่ขัดกับพระลักษณะ พระองค์ได้อย่างไร – มันเป็นไปได้! ไม่มีทาง! พระเจ้าต้องลงโทษความบาปตาม พระลักษณะอันบริสุทธิ์และชอบธรรมของพระองค์ ลองนึกภาพพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ที่ ไม่เกลียดบาป หรือไม่แม้แต่จะรู้สึกอึดอัดกับบาปใดๆ เราจะสรรเสริญพระองค์ได้ อย่างเต็มที่เต็มปากเต็มคำหรือไม่สำหรับการเป็นพระเจ้าผู้ชอบธรรม? แน่แน่นอนที่สุด เราทำไม่ได้!

ดังนั้น เราไม่ควรมองพระพิโรธของพระเจ้าเป็นพระลักษณะเชิงลบหรือเป็นสิ่งที่ขัด กับพระลักษณะอื่นๆ ของพระองค์ เช่น ความรัก, ความเมตตา, ความกรุณา, และ ความดี พระเจ้าคือผลของความสมบูรณ์แบบทุกประการ ในขณะที่พระเจ้าสามารถ รักได้อย่างสมบูรณ์แบบ พระองค์ยังสามารถเกลียดทุกสิ่งที่ขัดกับความดีงามได้อย่าง สมบูรณ์แบบเช่นกัน – นั่นก็คือการเกลียดชังความชั่วร้าย พระเจ้าไม่สามารถเป็น สมบูรณ์แบบได้หากพระองค์ไม่จัดการกับบาป นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมพวกเราจึงไม่ ควรแปลกใจที่พระคัมภีร์มักพูดถึงพระพิโรธของพระเจ้า ในความเป็นจริงพระเจ้าเอง ก็ทรงบรรยายถึงพระพิโรธของพระองค์อย่างชัดเจน โดยไม่ละอายหรือต้องมีคำขอ โทษใดๆ จากพระองค์:

พระราชบัญญัติ 32:39-41 – จงดูเถิด ตัวเรา คือเรานี้แหละเป็นผู้ที่นั้น นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นใด เราฆ่าให้ตาย และเราก็กินมีชีวิตอยู่ เราทำให้บาดเจ็บ และเราก็กินให้ตาย ไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พ้นมือเราได้ เพราะเราชูมือขึ้นถึงสวรรค์ และปฏิญาณว่า ดังที่เราดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ ถ้าเราลบล้างบาปอันวาววับของเรา และมือของเรายึดการพิพากษาไว้ เราจะแก้แค้นศัตรูของเรา และตอบแทนผู้ที่เกลียดเรา

พระองค์ผู้ทรงชื่นชมยินดีในทุกสิ่งที่บริสุทธิ์และน่ารัก โดยตามธรรมชาติแล้ว จะต้องเกลียดชังทุกสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์และสกปรกด้วย และนั่นก็สมเหตุสมผลดี

พระเจ้าไม่ใช่ผู้เดียวที่ไม่ละอายที่จะประกาศถึงพระพิโรธของพระองค์ แต่เหล่าผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมและอัครสาวกในพันธสัญญาใหม่ก็ไม่ละอายที่จะประกาศพระพิโรธนี้เช่นกัน

อิสยาห์ 30:27 – ดูเถิด พระนามของพระเยโฮวาห์มาจากที่ไกล ร้อนด้วยความกริ้วของพระองค์ ภาเรนนั้นก็หนักหนา ริมพระโอษฐ์ของพระองค์เต็มด้วยความกริ้ว และพระชีวหาของพระองค์เหมือนไฟเผาผลาญ

โรม 1:18 – เพราะว่า พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ ต่อความอธรรมและความไม่ชอบธรรมทั้งมวลของมนุษย์ ที่เอาความไม่ชอบธรรมนั้นขัดขวางความจริง

ดังนั้นพระเจ้าจึงไม่ทรงละอายที่จะตรัสถึงพระพิโรธของพระองค์ เหล่าบรรดาผู้เผยพระวจนะและอัครสาวกก็ไม่ละอายกับเรื่องนี้ และเราเองก็ต้องไม่ละอายเช่นกัน! พระเจ้าทรงใช้ความยุติธรรมในการลงโทษความชั่ว พระองค์ทรงแสดงให้เห็นว่า

พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เที่ยงธรรม เรื่องเดียวกันนี้ยังใช้ได้กับความเกลียดชังด้วย เรามักจะมองว่าความเกลียดชังเป็นสิ่งไม่ดี แต่ในความเป็นจริงแล้ว พระเจ้าทรงเกลียดสิ่งต่างๆ มากมาย เราไม่สามารถรักสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดยไม่เกลียดสิ่งที่ตรงข้าม ดังนั้น หากคุณรักความจริง คุณก็ต้องเกลียดคำโกหก หาก你不เกลียดคำโกหก แสดงว่าคุณไม่ได้รักความจริงอย่างแท้จริง หากคุณรักเสรีภาพ คุณก็ต้องเกลียดการเป็นทาส ดังนั้น หากพระเจ้ารักเรา พระองค์ก็ต้องเกลียดสิ่งที่จะทำให้เรา

เรายกย่องศาลและระบบยุติธรรมของมนุษย์เมื่อพวกเขาใช้ความยุติธรรมต่อผู้ที่กระทำความชั่ว ถ้าเช่นนั้น เราควรสรรเสริญพระเจ้าผู้บริสุทธิ์มากเพียงใด ที่ด้วยพระพิโรธของพระองค์ ทรงลงโทษผู้กระทำความชั่วได้อย่างยุติธรรมสมบูรณ์แบบพระคัมภีร์เป็นพยานว่าเราจะชื่นชมยินดีเมื่อพระเจ้าทรงลงโทษศัตรูทั้งหมดของพระองค์อย่างเต็มขนาดในอนาคต – ซึ่งเป็นแนวคิดที่อาจเข้าใจยากสักหน่อยในปัจจุบันเนื่องจากเรายังอยู่ในเนื้อหนัง

พระราชบัญญัติ 32:43 – จงชื่นชมยินดีกับประชาชนของพระองค์ เพราะพระองค์จะแก้แค้นโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์แล้ว และจะทรงทำการแก้แค้นศัตรูของพระองค์ และจะทรงเมตตาปราณีทั้งแผ่นดินและประชาชนของพระองค์

วิวรณ์ 19:1-3 – ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังก็ก้องของฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า “อาเลลูยา ความรอด สง่าราศี พระเกียรติ และฤทธิ์เดชจะมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเรา ‘เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม’ พระองค์ได้ทรงพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ที่ได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการล่อลวง

ประเวณีของนาง และ ‘พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์’” คนเหล่านั้นร้องอีกครั้งว่า “อาเลลูยา ‘ควันไฟที่เกิดจากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์’”

เราเรียนรู้ความจริงจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้: เช่นเดียวกับที่เราชอบคุณและสรรเสริญพระเจ้าสำหรับการแสดงความเมตตาและความรักของพระองค์ เราก็ควรชอบคุณและสรรเสริญพระองค์สำหรับการแสดงพระพิโรธของพระองค์เช่นกัน

สำหรับพระคัมภีร์ พระกิตติคุณไม่ได้เริ่มต้นด้วย “พระเจ้าคือความรัก” มันเริ่มต้นด้วยการที่พระเจ้าทรงชอบธรรมและบริสุทธิ์ และเราทุกคนต่างก็ทำผิดพลาดตามมาตรฐานอันบริสุทธิ์ของพระองค์ เราไม่มีความชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า ดังนั้นเราต้องกลับมาหาความชอบธรรมกับพระองค์ นั่นคือจุดเริ่มต้นของการประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งควรเป็นจุดเริ่มต้นของเราด้วย ดังนั้น แทนที่จะรู้สึกไม่สบายใจกับแนวคิดเรื่องพระพิโรธของพระเจ้า ผมหวังว่าเราจะพยายามประกาศพระลักษณะนี้ของพระเจ้าอย่างไม่ละอาย เช่นเดียวกันที่เราทำกับพระลักษณะอื่นๆ ของพระองค์ด้วย

ถ้าเช่นนั้นแล้ว ความจริงเกี่ยวกับพระพิโรธของเจ้ามีนัยสำคัญอะไรต่อมนุษย์?

นัยสำคัญสี่ประการสำหรับคริสเตียน

1. เราไม่ต้องกลัวพระพิโรธของพระเจ้าอีกต่อไป

แม้ว่าเราจะเคย (อดีต) เป็นบุตรแห่งพระอาชญา (เอเฟซัส 2:3) แต่ตอนนี้เราเป็นลูกของพระเจ้าและเป็นทายาทร่วมกันกับพระคริสต์แล้ว (โรม 8:16-17) เราต่างได้รับ

พระสัญญาใน 1 เธสะโลนิกา 1:10 ว่า “พระเยซู...ช่วยเราให้พ้นจากพระพิโรธที่จะมาถึง”

ผู้ที่ไม่เชื่อไม่ชอบคิดถึงเรื่องพระพิโรธของพระเจ้า เพราะลึกๆ แล้วพวกเขารู้ว่าตนเองมีความผิด ความหวังเดียวของพวกเขาคือความชอบธรรมในตนเองและการทำความดีของพวกเขาจะนำพวกเขาไปสู่สวรรค์ การพึ่งพาในความพยายามของตนเองไม่ใช่ความหวังที่มั่นคง อย่างไรก็ตาม ในฐานะผู้เชื่อ เราไม่ได้พึ่งพาความชอบธรรมของเราเอง แต่เราพึ่งพาความชอบธรรมของพระคริสต์เท่านั้น ซึ่งตอบโจทย์ต่อมาตรฐานอันบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น เราจึงมีความหวังอันมั่นคงและไม่สั่นคลอนว่าเราปลอดภัยมั่นคงในพระคริสต์ และไม่ต้องกลัวพระพิโรธของพระเจ้าอีกต่อไป

2. เราจะขอบพระคุณพระเจ้ามากขึ้น

การรู้ว่าเราจะไม่ประสบกับพระพิโรธของเจ้านั้นทำให้เราขอบพระคุณพระเจ้ามากขึ้น และเมื่อเราตระหนักว่าอนาคตนิรันดร์ของเรามีความมั่นคงอย่างที่สุด – ไม่ใช่เพราะสิ่งที่เราทำ แต่เพราะสิ่งที่พระเจ้าทรงทำผ่านทางพระเยซูเพื่อเรา เราจะขอบพระคุณมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (สดุดี 116:12-13)

3. เราจะยำเกรงพระเจ้ามากขึ้นและเกลียดชังบาปมากขึ้น

แม้ว่าคริสเตียนแท้จะไม่ต้องเจอกับพระพิโรธของพระเจ้าในแง่ของการสูญเสียชีวิต แต่ผู้เชื่อก็คาดหวังได้ถึงรางวัลที่เคร่งครัดเมื่อมีบาปที่ไม่ยอมสำนึกผิด (1 โครินธ์ 11:28-32) การตระหนักถึงพระพิโรธของพระเจ้าอย่างต่อเนื่องช่วยทำให้ผู้เชื่อสามารถเอาบาปมาพิจารณาอย่างจริงจัง, ไม่หาข้อแก้ตัวสำหรับการใช้ชีวิตที่เป็นบาป, และจึงเกลียดบาปมากขึ้น การใช้ชีวิตที่ยำเกรงพระเจ้าในทางปฏิบัติหมายถึงการ

เกลียดบาปมากขึ้น ดังที่สุภาษิต 8:13 กล่าวไว้ว่า “ความยำเกรงพระเยโฮวาห์เป็นความเกลียดชังความชั่วร้าย เราเกลียดความเย่อหยิ่งและความจองหอง และทางของความชั่วร้ายกับปากตลบตะแลง”

4. เราจะเร่งรื้อเตือนให้ผู้คนหนีจากพระพิโรธของพระเจ้า

ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเร้าให้ผู้คนหนีจากพระพิโรธของพระเจ้าด้วยการกลับใจจากบาปของตน (มัทธิว 3:7) พระเยซูตรัสเกี่ยวกับบรรพกาลมากกว่าใครๆ และเรียกร้องให้เกรงกลัวพระเจ้าโดยการหันเข้าหาพระองค์ (มัทธิว 10:28) เปาโลเตือนผู้คนให้หันเข้าหาพระคริสต์เพราะเขาเข้าใจถึงพระพิโรธของพระเจ้า (2 โครินธ์ 5:11)

การเทศนาเกี่ยวกับบรรพกาลไม่ใช่การกระทำที่ขาดความรัก แต่ในทางตรงกันข้าม มันเป็นการแสดงความรักอย่างมาก ไม่ว่าโลกจะพูดอย่างไรก็ตาม! ถ้าเรารักใครสักคน เราจะไม่บอกพวกเขาเกี่ยวกับอันตรายนิรันดร์ที่รอพวกเขาอยู่ได้อย่างไรหากพวกเขายังคงดำเนินชีวิตโดยไม่มีพระคริสต์! ฤกษ์แจสำคัญไม่ใช่เพียงแค่การเทศนาที่เกี่ยวข้องกับพระพิโรธของพระเจ้าเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการประกาศการให้อภัยที่พระองค์เสนอผ่านการเสียสละของพระคริสต์บนไม้กางเขนด้วย (สดุดี 130:3; โรม 3:25-26)

นัยสำคัญสองประการสำหรับผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน

1. พระพิโรธในอดีต/ปัจจุบันของพระเจ้ารับประกันถึงพระพิโรธในอนาคต

อนาคต

ในอดีต อาดัมและเอวาถูกขับไล่ให้ออกจากสวนเอเดน (ปฐมกาล 3), การทำลายล้างทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกนี้โดยน้ำท่วมโลก ยกเว้นแต่พวกที่อยู่ในเรือโนอาห์ (ปฐมกาล 7:23), การทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์ (ปฐมกาล 19), และการทำลายล้างกรุง

เยรูซาเล็มโดยชาวโรมันในปีคริสต์ศักราช 70 เหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างบางส่วนที่พิสูจน์แล้วในประวัติศาสตร์เกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้าต่อผู้ที่ปฏิเสธพระองค์

ในปัจจุบัน ยอห์น 3:36 กล่าวว่า “ผู้ที่เชื่อในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อในพระบุตรก็จะไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา” ผู้ที่อยู่ห่างจากพระเยซูกำลังอยู่ภายใต้พระพิโรธของพระเจ้าในขณะนี้ โรม 1:18 กล่าวว่า “เพราะว่า พระเจ้าทรงสำแดงพระพิโรธของพระองค์จากสวรรค์ต่อความอธรรมและความไม่ชอบธรรมทั้งมวลของมนุษย์ ที่เอาความไม่ชอบธรรมนั้นชดชวางความจริง” และในปัจจุบัน พระพิโรธนี้แสดงออกมาโดยการที่พระเจ้าปล่อยให้คนบาปดำเนินชีวิตตามวิถีใจของตนเอง เพื่อที่พวกเขาจะได้เก็บเกี่ยวผลที่ตามมาเมื่อพวกเขายังคงทำความชั่วร้ายต่อไป (โรม 1:24-32)

ในอนาคต เราอ่านใน 2 เธสะโลนิกา 1:7ข-9 ว่า “เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์ พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คนเหล่านั้นจะได้รับโทษอันเป็นความพินาศนิรันดร์ พ้นไปจากพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และจากสง่าราศีแห่งพระอาณาจักรของพระองค์ วิวรรณ์ 6-20 กล่าวอธิบายอย่างละเอียดมากขึ้นเกี่ยวกับพระพิโรธในอนาคตและครั้งสุดท้ายของพระเจ้าที่จะทดลองบนผู้ที่ปฏิเสธที่จะเชื่อฟังพระกิตติคุณของพระเจ้าเยซูคริสต์

พระคัมภีร์สอนว่าพระเจ้าไม่สามารถตรัสสุสาได้ (ทิตัส 1:2) เพราะพระองค์ทรงตรัสสัญญาว่าจะพิพากษาคนทั้งหมดที่ปฏิเสธพระคริสต์ พระองค์จะทรงรักษาพระวามะของพระองค์ แม้ว่าพระเจ้าจะไม่พิพากษาการกระทำชั่วทุกอย่างทันที เราก็ไม่ควรหลงคิดว่าพระองค์จะไม่พิพากษาบาปเลย (ปัญญาจารย์ 8:11-14)

มีเรื่องราวของชาวนาคนหนึ่งที่ไม่เชื่อพระเจ้า เขาอาศัยอยู่ในชุมชนของชาวนาที่เชื่อพระเจ้า เมื่อชาวนาที่เชื่อพระเจ้ามาพบกันที่คริสตจักรในชนบททุกเช้าวันอาทิตย์ ชายคนนี้จะใช้รถแทรกเตอร์ก่อความวุ่นวาย เขาทำแบบนี้มาหลายเดือน ในที่สุดเมื่อถึงเวลาเก็บเกี่ยวในเดือนตุลาคม ที่ดินของเขาจะมีผลผลิตต่อไร่สูงที่สุดในชุมชนแถบนั้น เขาเขียนจดหมายพร้อมตั้งคำถามผ่านหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นด้วยความภาคภูมิใจว่าพวกคริสเตียนจะสามารถอธิบายความสำเร็จของเขาได้อย่างไรเมื่อเขาทำเช่นนี้ต่อพระเจ้าและประชากรของพระองค์ แต่เขายังได้รับผลผลิตมากมายขนาดนี้

ศิษยาภิบาลตอบด้วยประโยคเดียวว่า “พระเจ้ายังไม่คิดบัญชีกับเขาในเดือนตุลาคม”

เพื่อนที่รัก หากคุณไม่ใช่คริสเตียน อย่าคิดว่าพระเจ้าพอใจในตัวคุณเพราะทุกอย่างเรียบร้อยดีในวันนี้ อย่าเข้าใจผิดว่าความอดทนของพระองค์คือการที่พระองค์ยอมรับบาปของคุณ ความติงามของพระองค์ไม่ควรนำไปใช้ในทางที่ผิด แต่ได้รับการออกแบบมาเพื่อนำคุณไปสู่การกลับใจที่แท้จริงและศรัทธาในพระบุตรของพระองค์ (โรม 2:4-5)

2. พระพิโรธของพระเจ้าในอนาคตควรทำให้คุณวิ่งเข้าหาพระเยซู

พระคัมภีร์กล่าวว่า “การตกอยู่ในอึ้งพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์นั้นเป็นเรื่องน่ากลัว” (ฮีบรู 10:31) โปรดตระหนักว่าบาปของคุณทำให้คุณเป็นศัตรูของพระเจ้า ดังนั้น ความพิโรธของพระองค์จึงอยู่กับคุณในปัจจุบันและรอคุณอยู่ในอนาคต โปรดร้องขอความเมตตา คุณต้องมีความปรารถนาที่จะ “หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึง” (มัทธิว 3:7) และวิ่งไปที่ไม้กางเขนซึ่งพระเยซูคริสต์ทรงรับพระพิโรธของพระเจ้าไว้ที่พระองค์เอง เพื่อที่พระองค์จะสามารถอภัยบาปของคุณได้อย่างเต็มที่ คุณต้องละทิ้งความมั่นใจในตนเองทั้งหมดและร้องวิงวอนออกมาอย่างถ่อมตัวว่า “พระเจ้า ขอทรง

โปรดเมตตาต่อข้าพระองค์ผู้เป็นคนบาปเถิด!” (ลูกา 18:13) นั่นเป็นวิธีเดียวเท่านั้นที่คุณจะได้รับการช่วยเหลือจากพระพิโรธที่จะมาถึง

ท่านที่รัก ไม่มีอะไรจะหอมหวานเท่ากับความดีงามและความอดทนของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ไม่มีอะไรน่ากลัวไปกว่าพระพิโรธที่กำลังจะมาถึงเช่นกัน น้ำที่สามารถดับความกระหายของคุณได้ ก็อาจกลายเป็นศัตรูที่น่ากลัวของคุณได้เมื่อน้ำท่วม ไฟที่สามารถปรุงอาหารของคุณได้ ก็อาจกลายเป็นศัตรูที่น่ากลัวได้เมื่อมันเผาผลาญคุณ ในทำนองเดียวกัน พระเจ้าองค์เดียวกันที่อดทนและแสนดีต่อคุณในวันนี้ วันหนึ่งจะหันกลับมาต่อสู้กับคุณด้วยการแก้แค้นที่น่ากลัวที่สุด ไม่มีใครสามารถช่วยคุณจากพระหัตถ์ของพระองค์ได้ในวันนี้ ไม่ว่าจะร้องไห้หรือวิงวอนมากเพียงใดก็ไม่สามารถช่วยคุณได้ จงมองไปที่พระเยซูผู้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อบาปของคุณ และทรงฟื้นคืนพระชนม์เพื่อพิสูจน์ว่าการเสียสละของพระองค์ได้รับการยอมรับว่าเป็นการชดใช้บาปทั้งหมด โดยผ่านทางพระเยซูการอภัยบาปก็สมบูรณ์แบบแล้ว

ดังนั้น จงหันเข้าหาพระองค์ด้วยการกลับใจอย่างแท้จริงและด้วยความเชื่อ - ตอนนี้ในขณะที่ยังมีเวลา! พระองค์จะยอมรับคุณไม่ว่าคุณจะเลวร้ายเพียงใด พระองค์จะให้การเริ่มต้นใหม่แก่คุณ! อย่าตายในขณะที่ยังเป็นคนบาป โปรดรับของขวัญแห่งชีวิตนิรันดร์จากพระเจ้าโดยผ่านทางพระเยซูคริสต์ (โรม 6:23)!

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับพระพิโรธของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรได้บ้างในชีวิต เมื่อพิจารณาถึงพระพิโรธของพระองค์?
3. พระพิโรธของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?

4. พระพิโรธของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

สดุดี 7:11 – *พระเจ้าทรงพิพากษาคนชอบธรรม
และพระเจ้าทรงพระพิโรธกับคนชั่วทุกวัน*

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์มักจะลืมไปว่าแม้พระองค์จะเป็นพระบิดาบนสวรรค์ของข้าพระองค์ แต่พระองค์ก็เป็นพระเจ้าแห่งพระพิโรธด้วย พระองค์ทรงเกลียดชังความบาปและจะพิพากษาบาปนั้น ข้าพระองค์รู้สึกขอบพระคุณที่พระเยซูเจ้าทรงรับเอาพระพิโรธที่ข้าพระองค์สมควรได้รับทั้งหมด โปรดให้ข้าพระองค์ดำเนินด้วยความยำเกรงพระองค์และตัวสัน ซึ่งจะปกป้องข้าพระองค์จากการเฉยเมยต่อความบาป ขอให้พระพิโรธของพระองค์ที่มีต่อทุกคนที่กบฏต่อพระองค์ทำให้ข้าพระองค์วิงวอนประกาศแก่ผู้หลงหายที่อยู่รอบตัวข้าพระองค์ให้หันหนีไปหาพระเยซู เพราะพระองค์ผู้เดียวเท่านั้นที่ทรงสามารถช่วยให้พ้นจากการพิพากษาที่กำลังจะมาถึงได้ โปรดปกป้องข้าพระองค์จากการละอายที่จะพูดถึงพระพิโรธของพระองค์เมื่อนำข่าวประเสริฐไปบอกผู้อื่น แต่ให้ประกาศด้วยความรักและด้วยความจริงจั่งอย่างยิ่ง

อาเมน!

ความสัตย์ซื่อของพระเจ้า

*ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าหมายความว่า
พระองค์สามารถเป็นที่ไว้วางใจได้ว่า
จะทรงทำตามสัญญาของพระองค์ทุกประการ*

ซาโลมอนเขียนไว้ในสุภาษิต 20:6 ว่า “คนเป็นอันมากป่าวร้องความดีของเขาเอง แต่ใครจะหาคนสัตย์ซื่อพบเล่า” เราอาศัยอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริงตามคำกล่าวของสุภาษิตนี้ ไม่ว่าจะ เป็นมิตรภาพ, ชีวิตแต่งงาน, และการทำธุรกิจ ล้วนแต่ล้มเหลว เพราะความไม่สัตย์ซื่อของมนุษย์ บางทีคุณอาจเคยเจ็บปวดอย่างสาหัสจากการถูกทรยศ – จากบุคคลเดียวกันที่สัญญาว่าจะสัตย์ซื่อจนตายจากกัน

ในท่ามกลางความจริงที่มีถมท้นเช่นนี้ พระลักษณะแห่งความสัตย์ซื่อของพระองค์ – นำความปลอบประโลมมาสู่จิตวิญญาณที่ได้รับความเจ็บปวดอย่างมากมาย เราเห็นพระคัมภีร์ประกาศความสัตย์ซื่อของพระเจ้าตั้งแต่ต้นในพระราชบัญญัติ 7:9 “เหตุฉะนี้พึงทราบเถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านเป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อ ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความเมตตาต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ถึงพันชั่วอายุคน” เมื่อเราอ่านต่อมาในพระราชบัญญัติ 32:4 ว่า “พระองค์ทรงเป็นศิลา พระราชกิจของพระองค์ก็สมบูรณ์ พระมรรคาทั้งหลายของพระองค์ก็ยุติธรรม พระเจ้าที่เที่ยงธรรมและปราศจากความชั่วช้า

พระองค์ทรงยุติธรรมและเที่ยงตรง” ต่างจากมนุษย์ที่มักล้มเหลว มีความซื่อสัตย์ มักจะไม่แน่นอน แต่พระเจ้าไม่เคยล้มเหลวในความซื่อสัตย์ของพระองค์ โมเสสเตือนเราในกัณดารวิถี 23:19 ว่า “พระเจ้ามิใช่มนุษย์จึงมิได้มุสา และมีได้เป็นบุตรของมนุษย์จึงไม่ต้องกลับใจ ที่พระองค์ตรัสไปแล้ว พระองค์ก็จะมิทรงกระทำตามหรือ ที่พระองค์ทรงลั่นวาจาแล้ว จะไม่ทรงกระทำให้สำเร็จหรือ” เอธานผู้ประพันธ์เพลงสดุดีชาวเอซราห์เขียนไว้ในสดุดี 89:8 ว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะทรงฤทธานุภาพเท่าเทียมพระองค์ ด้วยความสัตย์สุจริตของพระองค์ล้อมรอบพระองค์”, เปาโลย้ำกับเราในทิตัส 1:2 ว่า “พระเจ้าไม่สามารถตรัสมุสาได้”, ผู้เขียนหนังสือฮีบรูกล่าวว่า “เป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะโกหก” (ฮีบรู 6:18), อากูร์กล่าวเตือนเราว่า “พระวาทะของพระเจ้าทุกคำไม่มีที่ติ” (สุภาพิต 30:5) ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้สอนเราว่าเราสามารถพึ่งพาพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ในการรักษาพระสัญญาของพระองค์ พระองค์จะไม่ให้ผู้ที่วางใจพระองค์อย่างสุดใจต้องล้มเหลวไปเลย (สดุดี 34:22)

มีคำกล่าวๆ อย่างถูกต้องไว้ว่า “แก่นแท้ของความเชื่อที่แท้จริงคือ การรับพระวาทะของพระเจ้าและพึ่งพาพระองค์ในการทำสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้” และเนื่องจากพระเจ้าทรงซื่อสัตย์ในการทำให้พระสัญญาของพระองค์เป็นจริง ผู้เชื่อจึงสามารถพูดได้อย่างมั่นใจว่าเพราะความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าเราจึงไม่พินาศ และเพราะพระเมตตาของพระองค์ไม่เคยสูญสิ้น พระเมตตาเหล่านั้นมิให้ใหม่ทุกเช้า ความซื่อสัตย์ของพระองค์ยิ่งใหญ่ และเรายังสามารถบอกกับตัวเองได้ว่า “พระเยโฮวาห์ทรงเป็นส่วนของข้าพเจ้า เหตุฉะนี้ข้าพเจ้าจะรอคอยในพระองค์” (บทเพลงคร่ำครวญ 3:22-24)

พระคัมภีร์เต็มไปด้วยตัวอย่างที่แสดงถึงความซื่อสัตย์ของพระเจ้าที่พระองค์ทรงทำให้สัญญาของพระองค์เป็นจริง ให้เรามาดูตัวอย่างบางส่วนกัน

1. พระเจ้าทรงสัญญากับโนอาห์ตามที่บ้านทีกไว้ในปฐมกาล 8:22 ว่า “ในขณะที่โลกยังดำรงอยู่นั้น จะมีฤดูหนาวฤดูเก็บเกี่ยว เวลาเย็นเวลาร้อน ฤดูร้อนฤดูหนาว กลางวันกลางคืนต่อไป” ปีแล้วปีเล่า เราเห็นว่าเรื่องนี้เกิดขึ้นจริง
2. ในปฐมกาล 15:13-16 พระเจ้าทรงทำนายบอกอับราฮัมว่าชาวยิวต้องตกเป็นทาส 400 ปีอย่างทนทุกข์ทรมานพร้อมกับคำสัญญาถึงการปลดปล่อยของพระองค์ ในอพยพ 12:41 บันทึกเหตุการณ์จริงของการปลดปล่อยนี้ไว้ว่า “ครั้นสิ้นสี่ร้อยสามสิบปีแล้ว ในวันนั้นเองพลโยธาทั้งหมดของพระเยโฮวาห์ก็ยกออกจากประเทศอียิปต์”
3. ในอิสยาห์ 7:14 เราได้รับคำพยากรณ์เกี่ยวกับการประสูติของพระเยซูคริสต์โดยหญิงพรหมจารี “เพราะฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญแก่ท่านเอง คุณเกิด หญิงพรหมจารีคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล” ในมัทธิว 1:22-25 บันทึกเหตุการณ์จริงของคำพยากรณ์นี้

นอกจากตัวอย่างสามตัวอย่างที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีตัวอย่างอื่นๆ อีกมากมายที่สามารถยกมาอ้างได้ แต่ประเด็นชัดเจนตามที่ฮีบรู 10:23 กล่าวไว้ว่า “พระองค์ผู้ทรงสัญญาไว้ นั้นทรงสัตย์ซื่อ” และส่วนที่เหลือของบทนี้จะเน้นที่ความสัตย์ซื่อของพระเจ้า 2 ประการ:

1. ในชีวิตของเหล่าบุตรของพระองค์

2. ในชีวิตของศัตรูของพระองค์

1. ความสัตย์ซื่อของพระเจ้า: ในชีวิตของเหล่าบุตรของพระองค์

ในการปกป้องรักษาพวกเขา 1 โครินธ์ 1:8-9 บอกเราว่า “พระองค์จะทรงให้ท่านมั่นคงอยู่จนถึงที่สุด เพื่อให้ท่านปราศจากที่ติในวันของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์ได้ทรงเรียกท่านให้สัมพันธ์สนิทกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” ในความหมายที่ล้ำลึกที่สุดคือ การปกป้องรักษาความรอดนิรันดรของเรามีพื้นฐานอยู่บนความสัตย์ซื่อของพระเจ้า พระเยซูตรัสพระวจนะอันล้ำค่าเหล่านี้เกี่ยวกับความมั่นใจในความรอดของเราว่า “แกะของเราย่อมฟังเสียงของเรา และเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา เราให้ชีวิตนิรันดรแก่แกะนั้น และแกะนั้นจะไม่พินาศเลย และจะไม่มีผู้ใดแย่งชิงแกะเหล่านั้นไปจากมือของเราได้” (ยอห์น 10:27-28) นอกจากนี้ พระเยซูคริสต์ยังทรงอธิษฐานเพื่อการปกป้องรักษาเราด้วยคำอธิษฐานของพระองค์อย่างมหาบุโรหิตด้วยว่า “ข้าแต่พระบิดาผู้บริสุทธิ์ ขอพระองค์ทรงโปรดพิทักษ์รักษาบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ประทานแก่ข้าพระองค์ไว้โดยพระนามของพระองค์ เพื่อเขาจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เหมือนดังข้าพระองค์กับพระองค์” (ยอห์น 17:11)

ในการลงวินัยพวกเขา ไม่เพียงแต่ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าจะแสดงออกมาในการปกป้องรักษาเรา แต่ยังแสดงให้เห็นในการที่พระองค์ทรงลงวินัยสั่งสอนเราด้วยในฮีบรู 12:4-11 เป็นข้อที่หนุนใจให้พวกเราผู้เชื่ออดทนขณะที่เรากำลังผ่านขั้นตอนกระบวนการลงวินัยจากพระเจ้า ผู้เขียนกล่าวว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงลงวินัยตีสอน (หรือฝึกฝน) เป็นหลักฐานเชิงบวกว่าเราเป็นบุตรโดยแท้ของพระองค์ และพระเจ้าผู้

ชื่อสัตย์ทรงทำเช่นนั้นเพื่อให้เราเป็นเหมือนพระบุตรของพระองค์มากขึ้น ต่อไปนี้คือบางส่วนของข้อพระคัมภีร์ที่เน้นความจริงนี้:

ฮีบรู 12:7-8, 10ข-11 – *ถ้าท่านทั้งหลายทนเอาการตีสอน พระเจ้าย่อมทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตร ด้วยว่ามีบุตรคนใดเล่าที่บิดาไม่ได้ตีสอนเขาบ้าง แต่ถ้าท่านทั้งหลายไม่ได้ถูกตีสอน – เช่นเดียวกับคนที่ตั้งปวง – ท่านก็ไม่ได้เป็นบุตร แต่เป็นลูกที่ไม่มีพ่อ...แต่พระองค์ได้ทรงตีสอนเราเพื่อประโยชน์ของเรา เพื่อให้เราได้เข้าส่วนในความบริสุทธิ์ของพระองค์ ดังนั้นการตีสอนทุกอย่างเมื่อกำลังถูกอยู่นั้นไม่เป็นการชื่นใจเลย แต่เป็นการเศร้าใจ แต่ภายหลังก็กระทำให้เกิดผลเป็นความสุขสำราญแก่บรรดาคนที่ต้องทนอยู่นั้น คือความชอบธรรมและสันติสุขนั่นเอง*

ไม่น่าแปลกใจที่ผู้เขียนสดุดีได้กล่าวไว้ว่า “โอ พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าทราบว่าการตัดสินของพระองค์ก่อปรด้วยความชอบธรรม และพระองค์ลงโทษข้าพเจ้าเพราะความสัตย์จริงของพระองค์” (สดุดี 119:75) พระเจ้าผู้สัตย์จะทรงทำในสิ่งที่จำเป็น แม้ว่าจะทำให้เราเจ็บปวดก็ตาม แต่เพื่อทำให้เราบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น

เพื่อให้เกียรติและสง่าราศีแก่พวกเขา ความสัตย์ชื่อของพระเจ้าไม่เพียงแต่แสดงออกมาในการปกป้องและตีสอนเราเท่านั้น แต่ความสัตย์ชื่อของพระองค์ยังแสดงออกมาในการทำให้เราได้รับเกียรติและสง่าราศีอย่างสูงสุดด้วย ซึ่งเราจะเป็นเหมือนพระเยซู เราได้รับสัญญาในโรม 8:30 ว่า “ยิ่งกว่านั้นบรรดาผู้ที่พระองค์ได้ทรงตั้งไว้ นั้น พระองค์ได้ทรงเรียกมาด้วย และผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียกมานั้น พระองค์ได้ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม และผู้ที่พระองค์ทรงโปรดให้เป็นผู้ชอบธรรม พระองค์ก็ทรงโปรดให้มีสง่าราศีด้วย” โปรดสังเกตว่าวลี “พระองค์ก็ทรงโปรดให้มีสง่าราศีด้วย”

ปรากฏเป็นรูปประโยคอดีตแม้ว่าจะยังไม่เกิดขึ้น คุณอาจถามว่าประเด็นคืออะไร? ง่ายๆ ในสายพระเนตรของพระเจ้า การมอบสง่าราศีให้เรานั้นเป็นข้อตกลงที่ทำเสร็จแล้ว นั่นเป็นสาเหตุว่าทำไมจึงเป็นรูปอดีต นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมเราผู้เชื่อจึงสามารถไว้วางใจพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อในการรักษาพระสัญญาของพระองค์ได้ ไม่น่าแปลกใจที่เปาโลเขียนไว้ในฟีลิปปี 1:6 ว่าเขา “มั่นใจ...ว่าพระองค์ผู้ที่ทรงเริ่มการดีแล้ว...จะทรงทำให้สำเร็จจนถึงวันแห่งพระเยซูคริสต์”

พระสัญญาในเรื่องกายแห่งสง่าราศีของเราทั้งหมดตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความสัตย์ซื่อของพระเจ้าตามที่กล่าวไว้ใน 1 เธสะโลนิกา 5:23-24 “และขอให้องค์พระเจ้าแห่งสันติสุขทรงตั้งท่านเป็นคนบริสุทธิ์หมดจด และข้าพเจ้าอธิษฐานต่อพระเจ้าให้ทรงรักษาทั้งวิญญาณ จิตใจและร่างกายของท่านไว้ให้ปราศจากการติเตียน จนถึงวันที่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราเสด็จมา พระองค์ผู้ทรงเรียกท่านนั้นสัตย์ซื่อและพระองค์จะทรงทำให้สำเร็จ” ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่จะให้เกียรติแห่งสง่าราศีแก่เปาโลทำให้เขาพูดอย่างมั่นใจแม้ในยามที่เขาเองต้องทนทุกข์มากกว่า “เพราะเหตุนั้นเองข้าพเจ้าจึงได้ทนทุกข์ลำบากเช่นนี้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้าก็ไม่ละอาย เพราะว่าข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อ และข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าพระองค์ทรงฤทธิ์สามารถรักษาซึ่งข้าพเจ้าได้มอบไว้กับพระองค์จนถึงวันนั้น” (2 ทิโมธี 1:12)

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากสามสิ่งนี้ คือ การปกป้องรักษา การลงวินัยสั่งสอน และสุดท้ายคือการให้เกียรติและสง่าราศีแก่เรา เราจึงเห็นความสัตย์ซื่อของพระเจ้าที่มีต่อเราซึ่งเป็นลูกของพระองค์ ความจริงเหล่านี้ควรทำให้เราไว้วางใจพระเจ้าแม้ในช่วงเวลาที่มีติมน อย่าบ่นหรือยอมแพ้ เราต้องมีความเชื่อที่มั่นคงและปราศจากความวิตกกังวล เพราะนั่นเป็นสิ่งที่ทั้งชายและหญิงผู้ซื่อสัตย์ในความเชื่อที่อธิบายนไว้ในฮีบรู

11 ได้ประพฤติปฏิบัติ และพวกเขาไม่ผิดหวัง ท้ายสุดเราก็จะไม่ผิดหวังเช่นกัน เพราะพระเจ้าทรงสัตย์ซื่อที่จะรักษาพระสัญญาที่พระองค์ให้ไว้กับเราทุกอย่าง

เราไม่จำเป็นต้องยอมแพ้แม้เมื่อต้องต่อสู้กับบาปและเผชิญหน้ากับการทดลองที่รุนแรง ใน 1 โครินธ์ 10:13 บอกเราว่าชัดเจนว่า “ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย แต่พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อ พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ แต่เมื่อท่านถูกทดลองนั้น พระองค์จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้” เมื่อเปาโลกล่าวว่พระเจ้าจะทรงโปรดให้ “มีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย” เขาไม่ได้หมายความว่าเราจะหนีไม่เจอการทดลองได้อย่างแน่นอน แต่เขาหมายความว่าเราสามารถไว้วางใจพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อนี้ว่าจะประทานกำลังให้เราอดทนต่อการทดลองได้ - แม้ว่าการทดลองนั้นอาจดูหนักหนาสาหัสก็ตาม - และเราจะไม่ยอมแพ้ต่อการทดลองตราบใดที่เรายังคงไว้วางใจในพระองค์ บางครั้ง ถึงแม้ว่าจะต้องตาย พระเจ้าก็ยังทรงสัตย์ซื่อที่จะเสริมกำลังเรา เพื่อที่เราจะไม่มีวันปฏิเสธพระองค์จนถึงที่สุด!

อย่าลืมว่าพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อได้ทรงสัญญากับเราว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮีบรู 13:5) พระเยซูทรงสัญญาว่าจะอยู่กับเราตลอดไป “และเราอยู่กับเจ้าเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:20) ความไว้วางใจคือการยึดมั่นในพระวचนะของพระเจ้าและพึ่งพาพระองค์ให้ทำสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ เพราะพระองค์เป็นพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อที่ทรงรักษาสัญญาทุกอย่าง - แม้ว่าสถานการณ์จะดูเลวร้ายก็ตาม ในพันธสัญญาเดิมผู้เผยพระวचนะฮาบากุกได้ทำเช่นนั้นด้วย และด้วยเหตุนี้ เขาจึงมีความปิติยินดีในใจ “แม้ต้นมะเดื่อไม่มีดอกบาน หรือเถาองุ่นไม่มีผล ผลมะกอกเทศก็

ขาดไป ทูงนามิได้เกิดอาหาร ผุงสัตว์ขาดไปจากคอก และไม่มีผุงวัวที่ในโรง ข้าพเจ้าก็
ยังจะยินดีในพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ข้าพเจ้าจะชื่นชมยินดีในพระเจ้าผู้ช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น”
(ฮาบากุก 3:17-18)

ท่านคริสเตียนที่รัก คุณกำลังเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากหรือไม่? คุณกำลังพบว่ามันยากมากที่จะผ่านแต่ละวันไปได้หรือไม่? อย่ายอมแพ้ แม้ว่าสิ่งต่างๆ จะดูสิ้นหวัง จงเป็นเหมือนฮาบากุก จงวางใจในพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อนี้ พระองค์จะทรงอุ้มชูคุณไปจนสุดทาง จงก้าวต่อไปด้วยความเชื่ออย่างไม่ยอมแพ้! พระองค์ทรงสัญญาไว้ในอิสยาห์ 46:4 ว่า “และแม้เจ้าซรอลง เราก็คือผู้นั้น จนกระทั่งเจ้าผมหงอก เราเองที่แบกเจ้า เราเองเป็นผู้สร้างเจ้า และเราเองที่จะแบกรับภาระ เราจะประคองเจ้าและจะช่วยเจ้าให้รอด”

2. ความสัตย์ซื่อของพระเจ้า: ในชีวิตของศัตรูของพระองค์

พระเจ้าทรงสัตย์ซื่อในการรักษาพระสัญญากับลูกๆ ของพระองค์ พระองค์ก็ยังทรงสัตย์ซื่อในการรักษาพระสัญญาของพระองค์เช่นกันในวันแห่งการพิพากษาต่อผู้ที่ปฏิเสธพระองค์และเป็นศัตรูของพระองค์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระองค์ทรงสัตย์ซื่อทั้งในฐานะพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและผู้พิพากษา การพิพากษาของพระเจ้าในอดีตพิสูจน์ให้เห็นถึงความสัตย์ซื่อของพระองค์ในการพิพากษาผู้ที่กบฏต่อพระองค์อย่างไม่ต้องสงสัย พระองค์ทรงพิพากษาโลกที่ไม่กลับใจในสมัยของโนอาห์โดยน้ำท่วมโลกซึ่งได้ทำลายล้างพวกเขาทั้งหมด (ปฐมกาล 6-8) ไม่มีใครรอดชีวิตเลยยกเว้นโนอาห์และครอบครัวของเขา ซึ่งเป็นเพียงพวกเดียวที่ได้รับพระคุณในสายพระเนตรของพระเจ้า และพระเจ้าเองก็ทรงพิพากษาผู้ที่ไม่เชื่อในระหว่างการเดินทางในถิ่นทุรกันดารเช่นกัน เพราะพวกเขาไม่ไว้วางใจพระองค์ที่จะนำพวกเขาไปยังดินแดนแห่งพันธ

สัญญา (กัณดารวิถี 14:26-34; ฮีบรู 3:15-19) เนื่องจากพระเจ้าทรงแสดงให้เห็นความสัตย์ซื่อของพระองค์ในการรักษาพระวจนะแห่งการพิพากษาในอดีต เราจึงมั่นใจได้ว่าพระองค์จะทรงสัตย์ซื่อที่จะทำสิ่งเดียวกันในอนาคตด้วยเช่นกัน!

พระเจ้าได้ทรงสัญญาว่าในอนาคตจะมีการพิพากษาค้วยไฟในบึงไฟหรือในนรกแก่ทุกคนที่ไม่ยอมละทิ้งบาปและไม่วางใจในพระเยซูคริสต์ วิวรรณ์ 20:15 กล่าวว่า “ผู้ใดที่ไม่มีชื่อเขียนไว้ในหนังสือแห่งชีวิตผู้นั้นก็ถูกโยนลงในบึงไฟ” และสิ่งนี้จะเกิดขึ้น “เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์ พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ ในเปลวเพลิงจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คนเหล่านั้นจะได้รับโทษอันเป็นความพินาศนิรันดร์ ถูกขับให้พ้นไปจากพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และจากสง่าราศีแห่งพระอาณาจักรของพระองค์” (2 เธสะโลนิกา 1:7ข-9)

เมื่อพิจารณาจากความสัตย์ซื่อของพระเจ้าในการรักษาพระสัญญาแห่งการพิพากษาของพระองค์ คุณควรตอบสนองอย่างไรหากคุณยังไม่ใช้ลูกของพระองค์และด้วยเหตุนี้จึงเป็นศัตรูของพระองค์?

ก่อนอื่น ขอให้พระเจ้าทรงเปิดตาของคุณให้เห็นว่าคุณได้ทำบาปต่อพระองค์ ผู้ทรงสร้างคุณ จากนั้นจงสารภาพต่อพระองค์ว่าคุณได้ทำบาปและควรถูกลงโทษ อย่าหาข้อแก้ตัวใดๆ เพียงแค่สารภาพอย่างชัดเจนว่า “ข้าแต่พระเจ้า, ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ ข้าพระองค์มีความผิด” จงบอกพระองค์ว่าคุณเสียใจในบาปของคุณ และต้องการเลิกใช้ชีวิตในบาปนั้น นั่นคือสิ่งที่พระคัมภีร์เรียกว่า “การกลับใจใหม่” แต่แค่นั้นยังไม่พอ สุดท้ายคือความเชื่อ คุณต้องยอมรับการให้อภัยที่พระเจ้าเสนอให้ผ่านทางพระเยซูคริสต์ โดยเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงชดใช้ราคาเต็มสำหรับบาปของ

คุณ ด้วยการประทานชีวิตที่ปราศจากบาปของพระองค์ให้สิ้นพระชนม์ถูกตรึงบนไม้กางเขน และทรงฟื้นคืนพระชนม์ นั่นคือวิธีที่คุณสามารถรอดพ้นจากบาปและจากพระพิโรธของพระเจ้าได้ และนั่นคือวิธีที่คุณจะเป็นลูกของพระองค์ (ยอห์น 1:12)

พระคัมภีร์สัญญาว่า “ทุกคนที่ร้องเรียกพระนามของพระเจ้าจะรอด” (โรม 10:13) จงร้องเรียกพระองค์ แล้วต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าและพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของคุณ แสดงการกลับใจและความเชื่อของคุณโดยการเป็นพยานต่อหน้าสาธารณชนด้วยการรับบัพติศมาโดยการจุ่มตัวลงในน้ำ (กิจการ 8:36-38) การรับบัพติศมาเป็นขั้นตอนแรกของการเชื่อฟังหลังจากกลายเป็นลูกของพระเจ้า (กิจการ 2:41)

พระเยซูทรงเชื่อเชิญทุกคนที่มีภาระบาปและความรู้สึกผิดให้มาหาพระองค์: “บรรดาผู้ทำงานเหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนักจงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11:28) และสำหรับผู้ที่ไม่เต็มใจมารับพระองค์ พระองค์ให้สัญญาดังนี้: ผู้ใดมาหาเรา เราจะไม่ขับไล่เขาออกไปเลย (ยอห์น 6:37) พระเยซูทรงซื่อสัตย์ในการรักษาพระสัญญาของพระองค์ พระองค์สามารถไว้วางใจได้ จงมาและสัมผัสประสบการณ์การให้อภัยของพระองค์ อย่าปล่อยให้สิ่งใดหรือใครมาขัดขวางคุณจากการมาหาพระคริสต์ *ราคาของการอยู่ห่างจากพระเยซูนั้นสูงกว่าราคาของการยอมมาหาพระเยซูมากนัก* ไม่เป็นไรหากคุณต้องละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง – แม้กระทั่งชีวิตของคุณเอง – หากนั่นจะทำให้คุณได้กลับมารวมเป็นหนึ่งกับพระเยซู ในที่ท้ายสุด คุณจะพบว่าพระเยซูซึ่งเป็นสมบัติล้ำค่าที่แท้จริงและยั่งยืนนั้นมีค่ามากกว่าทุกสิ่งที่คุณยอมสละไป

ผู้อ่านที่รัก โปรดเข้าใจว่าพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อนี้ก็เป็นพระเจ้าผู้ทรงอภัยบาปด้วย ขอให้บาปของคุณได้รับการชำระล้างด้วยพระโลหิตของพระเยซูพระบุตรของพระองค์ ผม

วิงวอนคุณด้วยใจจริงว่า จงมาหาพระเยซู มาพบกับพระองค์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดไม่ใช่ผู้พิพากษา จงหลบหนีการพิพากษาที่จะมาถึงไม่ว่าคุณจะทำบาปและทำผิดมากเพียงไร คุณก็สามารถพบกับสันติสุขที่แท้จริงและพักผ่อนในพระเยซูได้ และหลังจากที่คุณมาหาพระเยซูแล้ว คุณและลูกๆ ของพระเจ้าคนอื่นๆ ก็สามารถพูดได้เช่นเดียวกับดาวิดว่า “ข้าแต่พระเจ้า ความรักของพระองค์สูงถึงฟ้าสวรรค์ ความสัตย์ซื่อของพระองค์สูงถึงเมฆ” (สดุดี 36:5)

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับความสัตย์ซื่อของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อคิดตรงความสัตย์ซื่อของพระเจ้า?
3. ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. ความสัตย์ซื่อของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

สดุดี 89:8 – โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าจอมโยธา ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ผู้ใดจะทรงฤทธิ์แทนภาพท่าเทียบพระองค์ ด้วยความสัตย์สุจริตของพระองค์รอบพระองค์

คำอธิษฐาน

โอ้ พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณาและพระบิดาผู้ทรงรัก ในโลกนี้มีคนมากมายที่ผิดสัญญาอย่างไม่ใส่ใจ ข้าพระองค์ขอสรรเสริญพระองค์ที่เป็นพระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อในการรักษาพระสัญญาของพระองค์ในทุกประการ แม้เมื่อข้าพระองค์กำลังเดินผ่านหุบเขา

ที่มีตมิต ขอโปรดช่วยให้ข้าพระองค์จดจำความสัตย์ซื่อของพระองค์ได้ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะอยู่กับข้าพระองค์ตลอดเวลาด้วยความเชื่อ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เชื่อฟังพระวามะของพระองค์ แม้เมื่อข้าพระองค์รู้สึกว่าคุณพระองค์อยู่ห่างไกล โปรดเสริมกำลังใจให้ข้าพระองค์เชื่อมั่นว่าพระองค์ผู้เริ่มต้นการดีในตัวข้าพระองค์แล้วจะทำให้สำเร็จได้ในวันข้างหน้า โปรดเร้าใจของข้าพระองค์ให้เลียนแบบพระองค์ในการรักษาสัญญาที่ข้าพระองค์ให้ไว้กับผู้อื่น โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ได้รับการประทับตราด้วยความสัตย์ซื่อ อาเมน!

อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า

อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้าหมายถึง
การควบคุมอย่างสมบูรณ์ของพระองค์เหนือสรรพสิ่งทั้งปวงในชีวิต
รวมทั้งเหตุผลที่พระองค์เองทราบดีว่าการกระทำเหล่านั้น
ไม่ขัดต่อพระประสงค์ที่เปิดเผยของพระองค์ตามที่พบในพระคัมภีร์

เรื่องราวต่อไปนี้เป็นตัวอย่างที่ดีว่าคริสเตียนควรคิดอย่างไรเมื่อกล่าวถึงอำนาจ
อธิปไตยอันสูงสุดของพระเจ้า:

ในปี 1902 เด็กชายชาวอังกฤษคนหนึ่งลงมาทานอาหารเช้าและพบว่าพ่อ
ของเขากำลังอ่านหนังสือพิมพ์ที่ตีพิมพ์ลงข่าวการเตรียมการสำหรับพิธีราชา
ภิเษกครั้งแรกของอังกฤษในรอบ 64 ปี ขณะทานอาหารเช้าอยู่ พ่อหันไป
หาแม่และพูดว่า “โอ้ น่าเสียดายจริง!”

เธอลงถามว่า “อะไรคะ?”

“ก้อ” เขาตอบ “นี่เป็นข่าวประกาศกำหนดการณ์วันจริงที่เจ้าชายเอ็ดเวิร์ด
จะสวมมงกุฎเป็นกษัตริย์ที่พระราชวังเวสต์มินสเตอร์ แต่ไม่มีคำว่า ‘หากนี่
ทรงเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า’ เลยในคำประกาศนะสิ” คำพูดเหล่านี้
ติดอยู่ในใจของเด็กชายด้วยเหตุผลเดียวกัน และเมื่อกำหนดวันมาถึง ว่าที่
พระเจ้าเอ็ดเวิร์ดที่ 7 เกิดทรงประชวรด้วยโรคไส้ติ่งอักเสบ และพิธีราชา

ภิเชกจึงต้องถูกเลื่อนออกไป ในช่วงเวลานั้นคือปลายรัชสมัยของสมเด็จพระราชาธิบดีวิกตอเรีย อำนาจทางการเมือง เศรษฐกิจ และการทหารของจักรวรรดิอังกฤษอยู่ในจุดรุ่งเรืองสูงสุด

อย่างกระนั้นก็ตาม แม้จะมีอำนาจที่ยิ่งใหญ่ แต่อำนาจบริติชก็ไม่สามารถดำเนินการราชาภิเชกตามแผนในวันที่กำหนดไว้ได้ การละเว้นคำว่า “หากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า” ในแถลงการณ์ประกาศและการเลื่อนพิธีราชาภิเชกออกไปนั้นเป็นเพียงความบังเอิญหรือไม่? หรือเป็นเหตุการณ์ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลย หรือพระเจ้าทำให้เจ้าชายเอ็ดเวิร์ดเป็นไส้ติ่งอักเสบเพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าเอง “ทรงควบคุม” อยู่ใช่หรือไม่?

เราไม่ทราบสาเหตุใดสถานการณ์จึงเกิดขึ้นเช่นนั้น อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งที่เรารู้คือ ไม่ว่าเราจะตระหนักถึงพระประสงค์ของพระเจ้าหรือไม่ก็ตาม เราไม่สามารถดำเนินการตามแผนใดๆ ได้นอกเหนือจากเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าจริงๆ พระคัมภีร์ไม่มีข้อสงสัยใดๆ เกี่ยวกับข้อเท็จจริงนั้นเลย...คือพระเจ้าทรงควบคุมอยู่ พระองค์ทรงมีอำนาจสูงสุด พระองค์ทรงทำทุกสิ่งที่พระองค์พอพระทัยและทรงกำหนดว่าเราจะทำสิ่งที่เราวางแผนไว้ได้หรือไม่ นี่คือแก่นแท้ของอำนาจธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า พระองค์มีอิสระอย่างสมบูรณ์ในการทำในสิ่งที่พระองค์พอพระทัย และทรงควบคุมการกระทำของสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างไว้ทั้งหมดอย่างเบ็ดเสร็จ ไม่มีสิ่งมีชีวิต, บุคคล, หรืออาณาจักรใดที่จะขัดขวางพระประสงค์ของพระองค์หรือกระทำการนอกเหนือขอบเขตพระประสงค์ของพระองค์ได้

อาเธอร์ พิงค์ กล่าวอย่างถูกต้องว่า “เมื่อเราพูดว่าพระเจ้าเป็นผู้มีอำนาจอธิปไตยสูงสุด เราได้ยืนยันถึงสิทธิของพระองค์ในการปกครองจักรวาล ซึ่งพระองค์สร้างขึ้นเพื่อพระสิริและสง่าราศีของพระองค์เองตามที่พระองค์พอพระทัย เราขอยืนยันว่าสิทธิของพระองค์คือสิทธิของช่างปั้นหม้อที่มีเหนือดินเหนียว ... และเราขอยืนยันว่าพระองค์ไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือกฎหมายใดๆ นอกเหนือจากพระประสงค์และพระลักษณะของพระองค์เอง *พระองค์คือกฎของพระองค์เอง* และพระองค์ไม่มีภาระผูกพันที่จะต้องให้คำอธิบายใดๆ เกี่ยวกับเรื่องราวของพระองค์กับใครๆ” ใช่แล้ว! พระเจ้าทรงควบคุมเหนือเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิตได้อย่างสมบูรณ์ รวมทั้งเหตุผลที่พระองค์เท่านั้นที่ทรงทราบ และการกระทำที่ไม่ขัดต่อพระประสงค์ที่ทรงเปิดเผยของพระองค์ ด้วยพระปรีชาญาณอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระองค์ทรงใช้แม้แต่การกระทำที่ชั่วร้ายของมนุษย์และของมารร้ายเพื่อบรรลุตามจุดประสงค์อันดีงามของพระองค์

ต่อไปนี้เป็นข้อพระคัมภีร์บางข้อที่สอนเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยอันสูงสุดของพระเจ้า

ปฐมกาล 50:20 – พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่บังเกิดขึ้นแล้วในวันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก

อิสยาห์ 46:9-10 – จงจำสิ่งล่วงแล้วในสมัยก่อนไว้ เพราะเราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดอีก เราเป็นพระเจ้า และไม่มีอื่นใดเหมือนเรา ผู้แจ้งตอนจบให้ทราบตั้งแต่เริ่มต้น และแจ้งถึงสิ่งที่ยังไม่ได้ทำเลยให้ทราบตั้งแต่กาลโบราณ กล่าวว่า ‘แผนงานของเราจะยั่งยืน และเราจะกระทำให้ความประสงค์ของเราสำเร็จทั้งสิ้น’

โยบ 42:2 – ข้าพระองค์ทราบดีแล้วว่า พระองค์ทรงกระทำทุกสิ่งได้ และ
พระประสงค์ของพระองค์จะไม่หดหู่ไปได้เลย

สดุดี 115:3 – พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ในฟ้าสวรรค์ สิ่งใดที่พระองค์
พอพระทัยพระองค์ก็ทรงกระทำ

สุภาษิต 19:21 – ในใจของมนุษย์มีแผนงานเป็นอันมาก แต่คำปรึกษา
ของพระเยโฮวาห์นั้นแหละ จะดำรงอยู่ได้

สุภาษิต 21:30 – ปัญญาก็ดี ความเข้าใจก็ดี คำปรึกษาก็ดี จะเอาชนะ
พระเยโฮวาห์ไม่ได้

บทเพลงคร่ำครวญ 3:37 – ผู้ใดจะสั่งและให้เป็นไปได้นอกจากเมื่อก่อน
พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เป็นไป

เปาโลบอกเราว่าพระเจ้า “ทรงกระทำทุกสิ่งตามที่ได้ทรงตรัสไว้พร้อมกับพระทัยของ
พระองค์” นั่นคืออำนาจอธิปไตยโดยสมบูรณ์: พระเจ้าทรงทำให้ทุกสิ่งอย่างเป็นไปตาม
พระประสงค์และความพอพระทัยของพระองค์ พระเจ้าไม่เคยเป็นผู้ก่อบาป (ฮาบาคูก
1:13; ยากอบ 1:13) อย่างไรก็ตาม พระองค์ทรงใช้แม้กระทั่งความชั่วร้ายที่เกิดขึ้น
เพื่อบรรลุจุดประสงค์อันดีและรุ่งโรจน์ของพระองค์ในที่สุด (ปฐมกาล 50:20) โดยไม่
ยอมขัดกับพระลักษณะธรรมชาติอันบริสุทธิ์ของพระองค์เลย พระองค์ทรงสามารถ
ทำเช่นนี้ได้อย่างไรนั้นยังเป็นปริศนาสำหรับจิตอันจำกัดของเรา ซึ่งไม่สามารถจะเข้าใจ
ได้อย่างสมบูรณ์

ต่อไปนี่คือข้อพระคัมภีร์ที่สนับสนุนความจริงที่ว่าพระเจ้าทรงควบคุมอยู่เสมอแม้ใน
ยามที่ความชั่วร้ายเกิดขึ้น

อพยพ 4:11 – พระเยโฮวาห์จึงตรัสกับท่าน (โมเสส) ว่า “ผู้ใดเล่าที่สร้างปากมนุษย์ หรือทำให้เป็นใบหูหนวก ตาดี หรือตาบอด เราพระเยโฮวาห์เป็นผู้ทำไม่ใช่หรือ

พระราชบัญญัติ 32:39 – จงดูเถิด ตัวเรา คือเรานี้แหละเป็นผู้นั้น นอกจากเราไม่มีพระเจ้าอื่นใด เราฆ่าให้ตาย และเราก็ให้มีชีวิตอยู่ เราทำให้บาดเจ็บ และเราก็รักษาให้หาย ไม่มีผู้ใดจะช่วยให้พ้นมือเราได้

โยบ 2:10 – เธอพูดอย่างหญิงโง่จะฟังพูด อะไรกัน เราจะรับสิ่งใดจากพระหัตถ์ของพระเจ้า และจะไม่รับของชั่วมั่งหรือ” ในเหตุการณ์นี้ ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำความบาปด้วยริมฝีปากของตน

อิสยาห์ 45:7 – เราปั้นความสว่างและสร้างความมืด เราทำสันติภาพ และสร้างวิบัติ เราคือพระเยโฮวาห์ ผู้กระทำการเหล่านี้ทั้งสิ้น

บทเพลงคร่ำครวญ 3:37-38 – ผู้ใดจะสั่งและให้เป็นไปได้ นอกจากเมือองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาให้เป็นไป จากพระโอษฐ์ของพระผู้สูงสุดนั้น ไม่ใช่มีมาทั้งร้ายและดีหรือ?

น่าสนใจที่เอลีชาซึ่งพระเจ้าใช้รักษาคนอื่นนั้น แต่ตัวท่านเองกลับเสียชีวิตด้วยโรคร้าย

2 พงศ์กษัตริย์ 13:14 – เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่ท่านจะต้องสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอลได้เสด็จลงไปหาท่าน และกั้นแสงต่อหน้าท่าน ตรัสว่า “โอ บิดาของข้า บิดาของข้า ราชนรถของอิสราเอล และพลม้าของประเทศ!”

ดังนั้น เราจึงเห็นได้ชัดจากพระคัมภีร์ข้างต้นว่าพระเจ้าทรงมีอำนาจอธิปไตยสูงสุดเหนือกิจการทั้งหมด – ทั้งดีและชั่ว แล้วผลกระทบต่อท่าทีของเราที่มีต่ออำนาจอธิปไตยอันสูงสุดนี้ของพระเจ้ามี่อะไร บ้าง? ด้านล่างนี้มีทั้งหมดสี่ประการ

1. ยกย่องเทิดทูนพระเจ้าในฐานะผู้ทรงอำนาจสูงสุดในจักรวาล

กล่าวอีกนัยหนึ่ง จากพระลักษณะนี้ของพระองค์ เป็นการยอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า! เป็นการยอมรับว่าพระองค์มีสิทธิที่จะปกครองเหนือทุกสิ่ง เป็นการเตือนเราว่าพระองค์คือผู้สร้างและเราคือผู้ถูกสร้าง พระเจ้าไม่ต้องการเรา แต่ในทางกลับกัน เราต้องการพระองค์เพื่อต่อลมหายใจครั้งต่อไป!

พระเจ้าทรงตรัสกับเราผ่านทางผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ว่า “เราคือพระเยโฮวาห์ นั้นเป็นนามของเรา สง่าราศีของเรา เรามิได้ให้แก่ผู้อื่น หรือให้คำที่สรรเสริญเราแก่รูปแกะสลัก” (อิสยาห์ 42:8) โดยการยอมรับอำนาจสูงสุดของพระเจ้า เราก็จะถวายเกียรติแด่พระองค์อย่างเต็มที่ ซึ่งโดยแท้จริงแล้ว เราเองถูกสร้างขึ้นเพื่อพระสิริของพระเจ้า: “คือทุกคนที่เขาเรียกตามนามของเรา เพราะเราได้สร้างเขาเพื่อสง่าราศีของเรา เราได้ปั้นเขา เออ เราได้สร้างเขาไว้” (อิสยาห์ 43:7)! ดังนั้น ให้เราเข้ามาถวายตำแหน่งอันชอบธรรมแด่พระองค์ ในฐานะผู้ทรงอำนาจสูงสุดในจักรวาลโดยการยอมรับอำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระองค์เหนือทุกสรรพสิ่งทั้งปวงกันเถิด!

2. ทำให้เราถ่อมใจ

เนื่องจากพระเจ้าโปรดปรานคนที่มีใจถ่อมอยู่เสมอ มีอะไรที่จะถ่อมใจมากไปกว่าการยอมรับอยู่เสมอว่า “พระเจ้าทรงควบคุมดูแลทุกสิ่ง ไม่ใช่ตัวเราเอง!” ความจริงข้อนี้ยกย่องพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใดและทรงทำอะไรเพื่อเรา!

เนบูคัดเนสซาร์ หนึ่งในกษัตริย์ที่ทรงอำนาจที่สุดที่เคยปกครองโลก ได้เรียนรู้บทเรียนนี้ด้วยประสบการณ์ที่ยากลำบากกว่าเขาจะเข้าใจว่าพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงทำให้มนุษย์ถ่อมตัวลง ความเย่อหยิ่งของเนบูคัดเนสซาร์ลือกลวงจิตใจของเขา เพราะเขาคุยโอ้อวดเกี่ยวกับความสำเร็จของตนและไม่ยอมถวายเกียรติแด่พระเจ้า “และกษัตริย์ตรัสว่า ‘นี่เป็นมหาบาบิโลนมิใช่หรือ ซึ่งเราได้สร้างไว้เพื่อวงศ์วานแห่งอาณาจักรนี้ด้วยอำนาจใหญ่ยิ่งของเรา และเพื่อเป็นศักดิ์ศรีอันสูงส่งของเรา’” (ดาเนียล 4:30) สังเกตว่าพระเจ้าทรงทำให้เขาตกต่ำลงอย่างไรในการพิพากษา โดยทรงเตือนเขาว่าพระเจ้านั้นไม่ใช่เหมือนมนุษย์ทั่วไป แต่ทรงเป็นผู้ที่มีอำนาจอธิปไตยสูงสุดเหนือทุกสิ่ง “เมื่อกษัตริย์ตรัสยังไม่ทันขาดพระวาทะ ก็มีเสียงตกลงมาจากฟ้าสวรรค์ว่า ‘โอ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เราลั่นวาจาไว้กับเจ้าแล้วว่า ราชอาณาจักรได้พრაไปเสียจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะถูกขับไล่ไปจากท่ามกลางมนุษย์ และเจ้าจะอยู่กับสัตว์ในทุ่งนา และเจ้าจะต้องกินหญ้าอย่างกับวัว จะเป็นอยู่อย่างนั้นจนครบเจ็ดวาระ จนกว่าเจ้าจะเรียนรู้ได้ว่า ผู้สูงสุดปกครองอยู่เหนือราชอาณาจักรของมนุษย์ และประธานราชอาณาจักรนั้นแก่ผู้ที่พระองค์ทรงปรารถนา’” (ดาเนียล 4:31-32)

เมื่อถูกทำให้ถ่อมใจลงแล้ว ในที่สุดเนบูคัดเนสซาร์ก็ได้ยอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็นใหญ่เหนือทุกสิ่ง “เมื่อสิ้นสุทธวาระนั้นแล้ว ตัวเราเนบูคัดเนสซาร์ก็หงงหน้าดูฟ้าสวรรค์ และจิตปกติของเราคืนมา และเราก็สาธุการแด่ผู้สูงสุดนั้น และสรรเสริญถวายเกียรติยศแด่พระองค์ผู้ดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ เพราะราชอาณาจักรของพระองค์เป็นราชอาณาจักรนิรันดร์ และอาณาจักรของพระองค์ดำรงอยู่ทุกชั่วอายุ สำหรับพระองค์ชาวพิภพทั้งสิ้นนับว่าไม่มีค่า ท่ามกลางกองทัพแห่งสวรรค์นั้นพระองค์ทรงกระทำตามชอบพระทัยพระองค์ และท่ามกลางชาวพิภพด้วย และไม่มีผู้ใดยับยั้งพระหัตถ์ของพระองค์ได้ หรือตรัสถามพระองค์ได้ว่า “พระองค์ทรงกระทำสิ่งใด” ...บัดนี้ตัวเราคือ

เนบูคัดเนสซาร์ ขอสรรเสริญ ยกย่องและถวายพระเกียรติแด่พระมหากษัตริย์แห่งสวรรค์ เพราะว่าพระราชกิจของพระองค์ก็ถูกต้อง และพระมรรคาของพระองค์ก็เที่ยงธรรม บรรดาผู้ดำเนินอยู่ในความเยอหยิ่ง พระองค์ก็ทรงสามารถให้ต่ำลง” (ดาเนียล 4:34-35, 37)

ยิ่งเรายอมรับหลักคำสอนเรื่องอำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้ามากเท่าไร เราก็จะยิ่งเติบโตในความถ่อมใจมากขึ้นเท่านั้น

3. นำการปลอบประโลมมาให้เราในช่วงเวลาแห่งการทดลองอันหนักหน่วง

พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่แห่งจักรวาล ผู้ทรงควบคุมทุกสรรพสิ่ง ทรงเลือกที่จะแสดงความรักและความเมตตาของพระองค์แก่เรา เราทำสิ่งใดถึงสมควรได้รับความรักเช่นนี้? ไม่มีเลย! และถ้าพระเจ้ายังทรงรักเราแม้ว่าเราจะมีบาปใหญ่หลวง แต่ยังทรงทำให้เราเป็นบุตรของพระองค์ ก็ไม่มีเหตุผลที่เราจะยอมพ่ายแพ้ต่อความกลัวเมื่อต้องเผชิญกับการทดลอง – แม้ว่าการทดลองเหล่านั้นจะรุนแรงเพียงใดก็ตาม?

โยเซฟมีความเชื่อมั่นอย่างมากต่ออำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมแม้จะผ่านพบช่วงเวลาที่ยากลำบากอย่างยิ่ง เขาก็ยังคงพูดกับพวกพี่ชายด้วยคำพูดเหล่านี้ได้ : “พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่ยังเกิดขึ้นแล้วในวันนี้ คือช่วยชีวิตคนเป็นอันมาก” (ปฐมกาล 50:20) โยเซฟรู้ว่าพระเจ้าทรงควบคุมอยู่เหนือสถานการณ์ทั้งหมดในชีวิตของเขา ดังนั้นเขาจึงไม่ยอมแพ้ต่อความสิ้นหวังใดๆ แม้ว่าจะสิ่งต่างๆ จะเลวร้ายสำหรับเขา

มีผู้หนึ่งเขียนไว้ว่า:

พระเจ้าทรงควบคุมทุกอย่าง แต่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ พระองค์ยอมให้เราได้สัมผัสกับความเจ็บปวด ความเจ็บปวดนั้นเป็นจริงมาก เราเจ็บปวด เราทุกข์ทรมาน แต่ท่ามกลางความทุกข์ของเรา เราต้องเชื่อว่าพระเจ้าทรงควบคุมทุกอย่างอยู่ พระองค์ยังคงทรงเป็นใหญ่มีอำนาจอธิปไตยเหนือสิ่งอื่นใด ดังที่นักเขียนมาร์กาเร็ต คลาร์กสัน ได้เขียนไว้อย่างสวยงามว่า “อำนาจอธิปไตยอันสูงสุดของพระเจ้าคือหินผาที่ไม่อาจทะลุผ่านได้ ซึ่งหัวใจของมนุษย์ที่ทุกข์ทรมานต้องยึดเหนี่ยวไว้ สถานการณ์ที่ร้ายล่อชีวิตของเราไม่ใช่เรื่องบังเอิญ: อาจเป็นการกระทำของความชั่วร้าย แต่ความชั่วร้ายนั้นอยู่ในมืออู้งพระหัตถ์อันทรงพลังของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ ที่มีอำนาจปกครองอันยิ่งใหญ่ของเรา... ความชั่วร้ายทั้งหมดอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ และความชั่วร้ายไม่สามารถแตะต้องลูกๆ ของพระองค์ได้ เว้นแต่พระองค์จะทรงอนุญาต พระเจ้าคือพระเจ้าแห่งประวัติศาสตร์มนุษยชาติ และพระเจ้าแห่งประวัติศาสตร์ส่วนบุคคลของสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่ได้รับการไถ่แล้วของพระองค์

ไม่เพียงแต่การกระทำอันชั่วร้ายโดยเจตนาของผู้อื่นจะอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของพระเจ้าเท่านั้น แม้ความผิดพลาดและความล้มเหลวของผู้อื่นก็อยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยของพระเจ้าเช่นกัน เมื่อมีคนขับรถฝ่าไฟแดง จนรถของคุณ และคุณต้องเข้าโรงพยาบาลด้วยอาการกระดูกหักหลายแห่ง หรือแพทย์ตรวจพบมะเร็งของคุณในระยะสุดท้าย ทั้งๆ ที่หากเจอมันระยะแรกจะสามารถรักษาได้ หรือคุณมีอาจารย์ที่ไร้ความสามารถในการสอนในหลักสูตรที่สำคัญมากในมหาวิทยาลัย หรือหัวหน้างานที่ไร้ความสามารถที่ขัดขวางอาชีพการงานของคุณในธุรกิจ - สถานการณ์

ทั้งหมดนี้ล้วนอยู่ภายใต้อำนาจอธิปไตยการควบคุมของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ของเรา ซึ่งทรงดำเนินการให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นในชีวิตเราเพื่อประโยชน์และการดีของเรา

การเชื่อในอำนาจอธิปไตยอันสูงสุดของพระเจ้าควรรวมถึงความคิดที่ว่า แม้แต่การทดสอบครั้งหนึ่งที่ฉันกำลังเผชิญอยู่ในขณะนี้ก็อยู่ในอ้อมพระหัตถ์ที่มีรอยตะปุ่มตะป่ำของพระคริสต์ผู้ทรงอำนาจสูงสุดและเปี่ยมด้วยความรัก ซึ่งพระองค์ทรงควบคุมทุกสิ่งทุกอย่างได้ พระองค์จะทรงบรรลุดุจดประสงคฺ์ทั้งหมดของพระองค์ผ่านการทดสอบนี้ การที่เราตระหนักรู้ดังกล่าวนำการปลอบประโลมใจมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสิ่งต่างๆ รอบตัวเราพังทลายลงเรื่อยๆ! เราจะปลอดภัยเสมอในอ้อมแขนของพระเจ้าผู้ทรงรักซึ่งควบคุมทุกสิ่งอยู่ ขอให้เราจำสิ่งนี้ไว้แม้ว่าจะอยู่ท่ามกลางช่วงเวลาที่มืดมน

4. สิ่งนี้ไม่ได้ปิดความรับผิดชอบของมนุษย์

อำนาจอธิปไตยของพระเจ้ามิได้ปิดตกความรับผิดชอบของมนุษย์ – แม้ว่าจิตใจอันจำกัดของเราไม่อาจสามารถเข้าใจข้อเท็จจริงนี้ได้ทั้งหมด คือการกระทำของมนุษย์ไม่ได้จำกัดพระเจ้า และจุดประสงค์ของพระองค์ก็ไม่ได้ถูกขัดขวางโดยความพยายามของเรา อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้านั้นครอบคลุมถึงการกระทำทั้งหมดของเรา เว้นเพียงว่าพระองค์ไม่ต้องมาคอยรับผิดชอบต่อบาปที่เราทำ ตัวอย่างที่ดีพบได้ในกิจการ 2:23 “พระองค์นี้ [หมายถึงพระเยซู] ทรงถูกมอบไว้ตามที่พระเจ้าได้ทรงดำริแน่นอนล่วงหน้าไว้ก่อน [อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า] ท่านทั้งหลายได้ให้คนชั่วจับพระองค์ไปตรึงกางเขนและประหารชีวิตเสีย [ความรับผิดชอบของมนุษย์]” ซึ่งพระเจ้าทรงนับว่ามีคนที่ต้องรับผิดชอบต่อการตายของพระบุตรของพระองค์ อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม การที่พระเยซูเสด็จไปที่กางเขนนั่นเป็นส่วนหนึ่งของแผนการอันเป็นอำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระองค์!

ประเด็นสำคัญที่สุดคือ: อำนาจสูงสุดของพระเจ้าไม่ได้เป็นข้อแก้ตัวให้มนุษย์ไม่ต้องรับผิดชอบการกระทำของตน และความรับผิดชอบของมนุษย์ก็ไม่ได้ลบล้างอำนาจสูงสุดของพระเจ้าเช่นกัน หลักคำสอนทั้งสองนี้อยู่ในพระคัมภีร์ จิตใจอันจำกัดของเราไม่สามารถประสานความจริงเหล่านี้เข้าด้วยกันได้ อย่างไรก็ตาม ความจริงเหล่านี้ได้รับการประสานกันอย่างสมบูรณ์แบบในสายพระเนตรของพระเจ้าผู้ทรงอำนาจสูงสุดไร้ขอบเขต และทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ซึ่งวิธีการของพระองค์อยู่เหนือความเข้าใจของเรา

ดังนั้นผล 4 ประการข้างต้นคือสิ่งที่เราได้รับในขณะที่เราชื่นชมยินดีและยอมจำนนต่อพระลักษณะนี้ของพระเจ้า ที่พระองค์ทรงมีอำนาจสูงสุดเหนือทุกสิ่ง

หากคุณเป็นลูกของพระเจ้า จงชื่นชมยินดีและเบาใจได้ เพราะคุณอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้าผู้ทรงควบคุมทุกเหตุการณ์ในชีวิตของคุณ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นคุณจะอยู่กับพระองค์ตลอดไปในไม่ช้า แต่จนกว่าจะถึงเวลานั้น จงยอมจำนนต่อการปกครองของพระองค์เหนือคุณ จงดำเนินชีวิตที่มุ่งมั่นในการถวายเกียรติแต่พระองค์ตลอดเวลา – ไม่ว่าจะดีหรือร้าย

หากคุณยังไม่ได้เป็นลูกของพระเจ้า โปรดเข้าใจว่าคุณไม่ใช่คู่ต่อสู้ของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ และคุณไม่สามารถมีชัยชนะเหนือพระองค์ได้ พระองค์ทรงบัญชาให้คุณละทิ้งบาปและวางใจในพระบุตรของพระองค์คือพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งทรงชดใช้ราคาสำหรับบาปด้วยเงื่อนไขเท่านั้นคุณจึงจะได้รับการอภัยบาป และกลายเป็นลูกของพระองค์ และพ้นจากการพิพากษาที่กำลังจะมาถึง ดังนั้น โปรดรับพระคริสต์เสียในวันนี้ เชิญมา

สัมผัสกับความสงบสุขและความชื่นชมยินดีที่เกิดจากการที่บาปของคุณได้รับการชำระล้างด้วยพระโลหิตของพระเยซู โปรดอย่าชักช้า!

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับอำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อพิจารณาถึงอำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า?
3. อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

สดุดี 115:3 – พระเจ้าของเราทั้งหลายอยู่ในฟ้าสวรรค์ สิ่งใดที่พระองค์พอพระทัย พระองค์ก็ทรงกระทำ

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระเจ้า

ข้าพระองค์รอคอยพระองค์ ข้าพระองค์เห็น, เชื่อ, และมีชีวิตอยู่, ขอให้ น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จ ไม่ใช่ของข้าพระองค์;

ข้าพระองค์ไม่อาจรอดอ้างตัวเองเพื่อทูลขอสิ่งใดจากพระองค์, ขอพระคุณใดๆ, หรือขอการดูแลและพระสัญญาของพระองค์ได้ แต่สามารถวิงวอนขอความพอพระทัยของ

พระองค์เท่านั้น หากความเมตตาของพระองค์ทำให้ข้าพเจ้ายากจนและต่ำต้อย ขอพระองค์ทรงได้รับเกียรติเพราะสิ่งนั้น!

คำอธิษฐานที่เกิดจากความต้องการของข้าพระองค์เป็นการขอพระเมตตาสำหรับในอนาคต ขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ด้วยความเชื่อไม่ใช่อารมณ์ความรู้สึก เพราะบาปจะยิ่งใหญ่หากข้าพระองค์ให้ความรู้สึกเป็นสาเหตุแห่งความเชื่อ...

ขอโปรดทรงช่วยให้ข้าพระองค์อธิษฐานด้วยความเชื่อ และค้นพบพระประสงค์ของพระองค์ โดยพึ่งพาพระเมตตาอันอุดมของพระองค์ ด้วยเชื่อว่าพระองค์จะทรงทำให้สิ่งที่พระองค์สัญญาไว้สำเร็จ;

โปรดเสริมกำลังข้าพระองค์ให้อธิษฐานด้วยความมั่นใจว่าสิ่งใดก็ตามที่ข้าพระองค์ได้รับนั้นเป็นของขวัญจากพระองค์ เพื่อที่ข้าพระองค์จะหมั่นเพียรอธิษฐานจนกว่าคำอธิษฐานนั้นจะสำเร็จ...

ดังนั้น ข้าพระองค์จะรอคอยน้ำพระทัยของพระองค์ จะอธิษฐานเพื่อให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น และโดยพระคุณของพระองค์ ข้าพระองค์จะเชื่อฟังอย่างสมบูรณ์

อาเมน!

ความอดทนของพระเจ้า

*ความอดทนของพระเจ้าหมายถึงความสามารถของพระองค์
ที่จะอดกลั้นยับยั้งการพิพากษาไว้ก่อน
แม้จะต้องรอนแรมอย่างยาวนานก็ตาม*

แม้ว่าความอดทนของพระเจ้าอาจถูกมองว่าเป็นพระลักษณะโดดเด่นดังที่จะกล่าวในบทนี้ แต่เราก็สามารถมองความอดทนของพระองค์ว่าเป็นผลมาจากพระลักษณะอื่นๆ ของพระองค์เช่นกัน เช่น พระเมตตาและกรุณาของพระองค์ นั่นเป็นเหตุผลที่เรามักพบในพระคัมภีร์ว่าความอดทนของพระเจ้าปรากฏควบคู่ไปกับหรือตามหลังคำที่อธิบายถึงความรัก พระคุณ และความเมตตากรุณาของพระองค์ เราจะเห็นข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ที่ระบุไว้ในบทนี้ซึ่งเป็นพยานหลักฐานถึงความจริงข้อนี้

พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่โมเสส พระองค์ประกาศถึงพระลักษณะของพระองค์ดังนี้ว่า “พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอปรด้วยพระคุณ ทรงกริ้วช้า และบริบูรณ์ด้วยความรัก และความจริง” (อพยพ 34:6 ข) คุณสังเกตเห็นวลี “กริ้วช้า” ไหม? พระเจ้าทรงอดทนมากที่ไม่ลงโทษมนุษย์ในทันที แต่พระองค์มักจะอดกลั้นยับยั้งการพิพากษาไว้ก่อน แม้จะเป็นช่วงเวลาที่ยาวนานก็ตาม

มีคำพูดของคนหนึ่งเกี่ยวกับความอดทนของพระเจ้าไว้ว่า:

ความอดทนนานเป็นส่วนหนึ่งของความดีและพระเมตตาของพระเจ้า จากทั้งสองอย่าง พระเจ้าเป็นความดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มีจิตใจอ่อนโยนที่สุด ความอ่อนโยนจะมากคู่กับความดีที่แท้จริงเสมอ และยิ่งความดียิ่งใหญ่เท่าใด ความอ่อนโยนก็ยิ่งใหญ่มากขึ้นเท่านั้น ใครเล่าจะบริสุทธิ์เท่าพระคริสต์ และใครเล่าจะอ่อนโยนได้เท่าพระองค์? การกริ้วซ้ำของพระเจ้าเป็นแขนงหนึ่งของพระเมตตาของพระองค์ “พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตากรุณา, ทรงกริ้วซ้ำ” (สดุดี 145:8)

ต่อไปนี้เป็นข้ออ้างอิงบางส่วนเกี่ยวกับความอดทนของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม:

กัณดารวิถี 14:18 – พระเยโฮวาห์ทรงพระพิโรธซ้ำ ทรงอดุมในความเมตตา ทรงโปรดยกโทษความชั่วช้า และให้อภัยการละเมิด

สดุดี 86:15 – แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้ากอปรด้วยพระกรุณาและพระเมตตา ทรงกริ้วซ้ำ และอดุมด้วยความเมตตา และความจริง

สดุดี 103:8 – พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาและมีพระคุณ ทรงกริ้วซ้ำ และอดุมด้วยความเมตตา

สดุดี 145:8 – พระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาและทรงเต็มไปด้วยพระกรุณา ทรงกริ้วซ้ำและอดุมด้วยความรัก

ขณะที่โยนาห์อธิบายว่าทำไมเขาจึงหนีจากพระบัญชาของพระเจ้าในการไปเทศนาแก่ชาวเมืองนินะเวห์ เขาเน้นย้ำว่า เหตุเพราะความอดทนนานของพระเจ้าเป็นเหตุที่ทำให้เขาไม่เชื่อฟัง “ท่านจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า ‘ข้าแต่พระเจ้า เมื่อข้าพระองค์ยังอยู่ในประเทศของข้าพระองค์ ข้าพระองค์พูดแล้วว่าจะเป็นไปเช่นนี้มีใช้หรือ นี่แหละเป็น

เหตุให้ข้าพระองค์ได้รับหนีไปยังเมืองทารซิช เพราะข้าพระองค์ทราบว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงอุปถัมภ์ด้วยพระคุณ และทรงพระกรุณา **ทรงกริ้วข้า** และทรงบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษ” (โยนาห์ 4:2, เน้นโดยผู้เขียน) กล่าวอีกนัยหนึ่ง โยนาห์ซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะทราบเกี่ยวกับพระลักษณะแห่งความอดทนของพระเจ้าและพระองค์จะทรงอภัยแม้แต่ชาวเมืองนี้ะเวห์ที่ชั่วร้าย หากพวกเขากลับใจ โยนาห์ไม่ต้องการให้พวกนั้นได้รับการอภัย ดังนั้น จึงปฏิเสธที่จะไปเทศนาพระกิตติคุณแก่พวกเขา จนกระทั่งพระเจ้าทรงทำให้โยนาห์ยอมเชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์! สิ่งนี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าความอดทนของพระเจ้าควบคู่ไปกับการรักที่พระองค์มีต่อคนบาป ทำให้พระองค์อภัยแม้แต่ชาวเมืองนี้ะเวห์ที่ชั่วร้าย ซึ่งหลายปีต่อมา ผู้เผยพระวจนะนาฮูมก็เทศนาแก่ชาวเมืองนี้ะเวห์เช่นกัน โดยเขียนถึงความอดทนของพระเจ้าขณะที่ทรงเรียกให้ชาวนี้ะเวห์ให้กลับใจใหม่ว่า “พระเจ้าทรงกริ้วข้า แต่ทรงมีฤทธานุภาพยิ่งใหญ่ พระเจ้าจะไม่ปล่อยให้ผู้กระทำความผิดลอยนวล” (นาฮูม 1:3)!

สำหรับผู้ทีกล่าวว่าองค์พระเจ้าในพันธสัญญาเดิมนั้นเป็นพระเจ้าผู้ทรงแต่ลงโทษเท่านั้น และไม่คอยแสดงความรักเลย แต่ข่าวพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงข้างต้นถือเป็นคำโต้แย้งคำกล่าวนั้น พระเจ้าทรงอดทนต่อผู้ที่ทำบาปมาเป็นเวลานานเหลือเกิน!

เมื่อเราอ่านพันธสัญญาใหม่ เราจะพบข้ออ้างอิงหลายข้อที่ได้เน้นถึงความอดทนของพระเจ้า ด้านล่างนี้คือ บางส่วน:

โรม 2:4 – หรือว่าท่านประมาทพระกรุณาคุณอันอุดม และความอดกลั้นพระทัย และความอดทนของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่าพระกรุณาคุณของพระเจ้านั้น มุ่งที่จะชักนำท่านให้กลับใจใหม่?

1 ทิโมธี 1:16 – แต่ว่าเพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้าจึงได้รับพระกรุณา คือว่า
เพื่อพระเยซูคริสต์จะได้ทรง ล้ำแดงความอดกลั้น
พระทัยทุกอย่าง ให้เห็นในตัวข้าพเจ้าซึ่งเป็นตัวเอคนั้น ให้เป็นแบบ
อย่างแก่คนทั้งปวงที่จะเชื่อในพระองค์ แล้วรับชีวิตนิรันดร์

หลังจากที่เปาโลกล่าวว่า “พระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาในโลก เพื่อจะได้ทรงช่วยคนบาป
ให้รอด และในพวกคนบาปนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอง (1 ทิโมธี 1:15) แล้วเปาโลก็กล่าว
ต่อไปว่า แม้ว่าเขาจะเป็นคนบาปที่ชั่วร้ายที่สุด แต่กระนั้น, “เพราะเหตุนี้เองข้าพเจ้า
จึงได้รับความเมตตา” เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น เหตุผลก็คือ พระเยซูทรง “แสดงความ
อดทนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์เพื่อเป็นตัวอย่างสอนแก่ผู้ที่เชื่อในพระองค์ และรับชีวิต
นิรันดร์” หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ หากพระเจ้าทรงอดทนกับเปาโลมากขนาดนั้น ต่อ
เปาโลผู้ซึ่งเคยต่อต้านพระเยซูอย่างหนัก แต่พระองค์ยังคงช่วยเขาให้รอดได้ พระองค์
จะไม่ช่วยคนบาปคนอื่น ๆ ด้วยหรือ – หากพวกเขายอมรับข้อเสนองานแห่งชีวิตนิรันดร์
ของพระองค์โดยวางใจในพระบุตรของพระองค์คือ พระเยซู

เปโตรยังได้กล่าวถึงความอดทนของพระเจ้าเมื่อครั้งในอดีตขณะที่เรือโนอาห์ถูกสร้าง
ว่า “พระเจ้าได้รอคอยอย่างอดทนให้คนในโลกนี้กลับตัวกลับใจ สุดท้ายในเรื่อนั้นมี
คนเพียงไม่กี่คนเท่านั้น คือแปดคนเท่านั้นที่รอดจากน้ำ” (1 เปโตร 3:20) ด้วยความ
อดทนอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระเจ้าทรงรอคอยเป็นเวลา 100 กว่าปีเพื่อให้คนจะ
กลับใจ และจะหลีกเลี่ยงการพิพากษาของพระองค์ได้ พระองค์สามารถฆ่าพวกเขา
ทั้งหมดได้ทันทีเพราะความชั่วร้ายของพวกเขา แต่ความอดทนของพระองค์ทำให้
พระองค์ชะลอการพิพากษาไว้เป็นเวลาช้านาน – แม้ว่าพระองค์จะทรงทราบพวกเขา
เขาจะไม่กลับใจก็ตาม (ปฐมกาล 6:13, 18)

เปาโลพูดบางอย่างที่คล้ายกันมากในโรม 9:22 “แล้วถ้าโดยทรงประสงค์จะสำแดง การลงพระอาชญาและทรงให้ฤทธิ์เดชของพระองค์ปรากฏ แต่พระเจ้าได้ทรงอดกลั้น พระทัยไว้ช้านานต่อผู้คนเหล่านั้น ที่เป็นภาชนะอันสมควรแก่พระอาชญา ซึ่งเตรียมไว้ สำหรับความพินาศ” พระองค์ทรงอดทนแม้กระทั่งกับผู้ที่ต้องเผชิญกับพระพิโรธและ การทำลายล้างในที่สุดเพราะไม่หันกลับมาหาพระองค์ด้วยการกลับใจ เป็นเรื่องเหลือ เชื่อเมื่อเราหยุดคิดเกี่ยวกับความอดทนของพระเจ้าที่มีต่อผู้ที่ยังคงปฏิเสธพระองค์จน ถึงวินาทีสุดท้าย!

แล้วพระลักษณะนี้ของเจ้ามีผลอย่างไรต่อชีวิตของเรา?

สำหรับคริสเตียน

เราต้องมีความอดทนในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น นั่นคือประเด็นหลัก บ่อยครั้งที่ เราโกรธคนอื่นง่ายๆ และทำที่เช่นนี้บางครั้งนำไปสู่การเอาคืนคนอื่นเพราะเราเองรู้สึก เจ็บปวด แต่พระคัมภีร์กลับเรียกร้องให้เราไม่ย่อท้อที่จะมีความอดทน (เข้าในการ โกรธ) ในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น

สุภาพิต 19:11 – สามัญสำนึกที่ดีกระทำให้คนโกรธช้า และที่มองข้าม การละเมิดไปเสียก็เป็นสง่าราศีแก่เขา

1 โครินธ์ 13:4 – ความรักนั้นก็อดทนนานและกระทำคุณให้ ความรัก ไม่อิจฉา ความรักไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง

โคโลสี 3:12 – เหตุฉะนั้นในฐานะที่เป็นพวกซึ่งพระเจ้าทรงเลือกไว้ เป็นพวกที่บริสุทธิ์และเป็นพวกที่ทรงรัก จงสวมใจเมตตา ใจปราณี ใจ ถ่อม ใจอ่อนสุภาพ ใจอดทนไว้นาน

เอเฟซัส 4:2 – คือจงมีใจถ่อมลงทุกอย่างและใจอ่อนสุภาพ อดกลั้นไว้นาน และอดทนต่อกันและกันด้วยความรัก

1 เธสะโลนิกา 5:14 – แต่พี่น้องทั้งหลาย เราขอเตือนสติพวกท่านให้ ตักเตือนคนที่เกะกะ หนุนน้ำใจผู้ที่ท้อใจ ชูกำลังคนที่อ่อนกำลัง และมีใจ อดเอาเบาสู้อต่อกันทั้งปวง

เปโตรตักเตือนผู้เชื่อให้ระลึกถึงความอดทนของพระเจ้าที่มีต่อประชากรของพระองค์ ขณะที่พระองค์ทรงรอให้พวกเขากลับใจผ่านถ้อยคำเหล่านี้: “พระเจ้าไม่ทรงชักช้าในการรักษาสัญญาของพระองค์อย่างທີ່บางคนเข้าใจ แต่ทรงอดทนกับพวกท่าน ไม่ทรงประสงคืให้ใครพินาศ แต่ทรงประสงคืให้ทุกคนกลับใจใหม่” (2 เปโตร 3:9)

โดยการสำนึกอยู่เสมอว่าพระเจ้าได้ทรงอดทนกับเราเพียงใดก่อนที่เราระหับมาหาพระองค์และยังคงอดทนกับเราเรื่อยๆ – เราผู้ที่มีมักจะล้มเหลวต่อพระองค์หลังจากที่ได้มาเป็นลูกของพระองค์ เราสามารถพัฒนาจิตวิญญาณแห่งความอดทนเมื่อต้องร่วมงานเจอเจอกับผู้คน – แม้แต่กับคนที่ยากที่สุดเมื่อพวกเขาทำบาปต่อเรา! เราไม่จำเป็นต้องแก้แค้นแม้ว่าเราจะถูกดูหมิ่นหรือมองข้ามซ้ำแล้วซ้ำเล่า ดังที่ซาโลมอนแนะนำอย่างชาญฉลาดว่า “การมองข้ามความผิดก็เป็นเกียรติแก่ตนเอง” (สุภาซิด 19:11ข)! ไชสโตม ผู้นำคริสตจักรในอดีตกล่าวว่า “คนที่อดทน คือคนที่มีทั้งเครื่องมือและโอกาสที่จะแก้แค้น แต่เลือกที่จะไม่ทำสิ่งเหล่านี้”

ไม่มีใครที่จะดูถูกลินคอล์นมากไปกว่าเฮ็ดวิน สแตนตัน ผู้ซึ่งประณามนโยบายของลินคอล์นและเรียกลินคอล์นว่า “ตัวตลกเจ้าเล่ห์ชั้นต่ำ” สแตนตันยังได้ขนานนามลินคอล์นว่า “กอริลลาตัวพ่อ” เขากล่าวถึงนักสำรวจชื่อพอล ดู ไชลัวว่าเป็นคนโง่ที่เสียเวลาออกตระเวนไปในแอฟริกาเพื่อพยายามจับกอริลลา เพราะเขาสามารถหามัน

ได้ง่ายๆ ในสปริงฟิลด์, รัฐอิลลินอยส์ แต่ลินคอล์นไม่ได้โต้ตอบกลับเลย จริงๆ แล้วเขาแต่งตั้งสแตนต์ให้เป็น ผู้บัญชาการกองทัพทหารด้วยซ้ำ เพราะสแตนต์เป็นคนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับงานนี้ ลินคอล์นปฏิบัติตอบด้วยความสุภาพทุกประการในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา

ในคืนนั้นที่กระสุนของนักฆ่าได้พุ่งเข้าไปใส่ลินคอล์นในโรงละคร ที่ห้องติดกัน ซึ่งร่างของลินคอล์นถูกนำไปเก็บ ในคืนนั้น สแตนต์ยืนอยู่ในห้องนั้นข้าง ๆ ร่างไร้ลมหายใจของลินคอล์น ขณะที่เขามองลงมาที่ใบหน้าที่ยังขยับและแข็งกร้าวของประธานาธิบดี สแตนต์กล่าวด้วยน้ำตาว่า “นี่คือร่างของผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่โลกเคยเห็นมา”

ในที่สุดความอดทนแห่งความรักก็ได้รับชัยชนะตามที่โรม 12:21 เตือนเราว่า “อย่าให้ความชั่วชนะเราได้ แต่จงเอาชนะความชั่วด้วยความดี” พระเจ้าทรงอดทนอย่างยิ่ง แม้แต่กับคนชั่วที่เยาะเย้ยพระองค์ แล้วเราไม่ควรที่จะเลียนแบบพระองค์ด้วยการอดทนกับผู้ที่ทำร้ายเราหรือ? จงเป็นเหมือนพระบิดา เราเป็นลูกของพระบิดาเราควรเป็นเหมือนพระองค์! นั่นคือเป้าหมาย!

เราจะมีพัฒนาการเรื่องความอดทนได้อย่างไร? สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าเราไม่สามารถบ่มเพาะความอดทนนี้ได้ด้วยตัวเอง เราต้องมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อแสดงคุณลักษณะความอดทนนี้ในชีวิตของเรา ลักษณะอย่างหนึ่งของ “ผลของพระวิญญาณคือ...ความอดทน” (กาลาเทีย 5:22-23) เมื่อเราฝึกฝนที่จะยอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ซึ่งก็คือการดำเนินชีวิตที่เชื่อฟังตามพระวจนะ) พระองค์ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) จะแสดงออกผลแห่งความอดทนในตัวเรา นั่นคือเส้นทางสู่การเติบโตและแสดงถึงจิตวิญญาณแห่งความอดทนในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น

สำหรับผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน

ความอดทนของพระเจ้าในการจัดการกับคนบาปนั้น จะเห็นได้จากการที่พระองค์รอเกือบศตวรรษเพื่อให้ผู้คนกลับใจ พระองค์ให้โอกาสพวกเขาหลายครั้งในการกลับใจ โดยทรงใช้โนอาห์ “ผู้ประกาศความชอบธรรม” (2 เปโตร 2:5) เรียกร้องให้พวกเขา ละทิ้งบาปและหันมาหาพระองค์ด้วยความเชื่อซำแล้วซำเล่า แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพวกเขาไม่ยอมกลับใจ พระเจ้าก็ได้ทรงพิพากษาพวกเขา

ในลักษณะเดียวกัน เมื่อพระเจ้าทรงแสดงความอดทนของพระองค์ต่อคุณ พระองค์ก็ทรงตั้งพระทัยที่จะให้คุณกลับใจ ดังที่เปาโลได้เตือนเราในโรม 2:4 ว่า “หรือท่านหมิ่นประมาทพระกรุณาคุณ ความอดกลั้น และความอดทนอันล้นเหลือของพระองค์ ท่านไม่รู้หรือว่าพระกรุณาคุณของพระเจ้ามุ่งชักนำท่านให้กลับใจใหม่?” แต่ถ้าคุณไม่กลับใจ ก็มีคำเตือนดังที่เห็นในสองข้อต่อไปนี้: “แต่เพราะท่านใจแข็งต่อต้านและไม่ยอมกลับใจ ท่านจึงสำสมพระพิโรธให้แก่ตนเองไว้สำหรับวันแห่งพระพิโรธของพระเจ้า เมื่อพระองค์ทรงสำแดงการพิพากษาอันชอบธรรม พระเจ้าจะทรงตอบแทนแต่ละคนตามการกระทำของเขา” (โรม 2:5-6)

พันธสัญญาเดิมก็มีคำเตือนเช่นเดียวกัน เพียงเพราะคุณไม่ถูกพิพากษาในวันนี้ ก็ไม่ควรหลงคิดว่าคุณจะไม่ถูกพิพากษาในอนาคต นี่คือการเตือนของพระเจ้าจากปัญญาจารย์ 8:11-13 “เพราะการตัดสินใจการกระทำชั่วนั้น เขาไม่ได้ลงโทษโดยเร็ว เหตุฉะนั้นใจบุตรทั้งหลายของมนุษย์จึงเจตนามุ่งที่จะกระทำความชั่ว แม้ว่าคนบาปทำชั่วตั้งร้อยครั้ง และอายุเขายังยืนอยู่ได้ ถึงกระนั้นข้าพเจ้ายังรู้แน่ว่า ความดีจะมีแก่เขาทั้งหลายที่ยำเกรงพระเจ้า คือที่มีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระองค์ แต่ว่าจะไม่ใช่

การตีแก่คนชั่วร้าย อายุของเขาที่เป็นดั่งเงาก็จะไม่มียืดยาวออกไปได้ เพราะเขาไม่มีความยำเกรงต่อพระพักตร์พระเจ้า”

เพียงเพราะทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดีในวันนี้ โปรดอย่าคิดว่าทุกอย่างจะดีในวันพรุ่งนี้! หากคุณไม่แสวงหาพระเจ้าและวางใจในพระบุตรของพระองค์คือพระเยซูคริสต์ “มันจะไม่เป็นผลดี” สำหรับคุณ ดังที่ปัญญาจารย์ 8:13 สอนไว้ว่า การพิพากษานิรันดร์กำลังรอคุณอยู่ ผมกล่าวสิ่งนี้ด้วยใจที่แตกสลายและเปี่ยมด้วยความรัก คำพูดเหล่านี้เป็นความจริง โปรดให้ความสำคัญกับถ้อยคำเหล่านี้อย่างจริงจัง

พระเจ้าผู้ทรงอดทนและทรงช้าในการโกรธ พระองค์ก็เป็นพระเจ้าแห่งพระพิโรธเช่นเดียวกัน (กลับไปอ่านบท “พระพิโรธของพระเจ้า”) พระองค์จะพิพากษาผู้ที่ปฏิเสธพระบุตรของพระองค์แน่ ความอดทนของพระองค์นั้นมีเวลาจำกัด หากคุณยังคงใจแข็งและเพิกเฉยต่อความอดทนของพระองค์ที่มีต่อคุณ สิ่งที่เหลืออยู่สำหรับคุณก็คือการเผชิญกับพระพิโรธอันสมบูรณ์และสุดท้ายของพระองค์ โปรดอย่าเข้าใจผิดว่าความอดทนของพระเจ้าคือความโปรดปรานของพระองค์ที่มีต่อคุณ พระองค์ไม่พอใจในตัวคุณตราบใดที่คุณยังดำเนินชีวิตที่กบฏต่อพระบัญญัติของพระองค์ ดังนั้นโปรดหันหลังให้กับบาปของคุณและหันมาหาพระเยซูวันนี้!

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับความอดทนของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อพิจารณาถึงความอดทนของพระเจ้า?
3. ความอดทนของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?
4. ความอดทนของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/ท่องจำ

สดุดี 103:8 – พระเยโฮวาห์ทรงพระกรุณาและมีพระคุณ ทรงกริ้วข้าและอดมด้วยความเมตตา

คำอธิษฐาน

พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ประหลาดใจที่สุดในความอดทนของพระองค์ที่มีต่อข้าพระองค์ แม้ว่าข้าพระองค์จะทำผิดซ้ำแล้วซ้ำเล่าทุกวัน แต่พระองค์ยังคงอดทนต่อข้าพระองค์ แม้เมื่อพระองค์ตีสอน พระองค์ก็ทรงกระทำด้วยความรักเพื่อประโยชน์แก่ข้าพระองค์ โปรดช่วยข้าพระองค์ไม่มองข้ามความอดทนของพระองค์ โปรดปกป้องข้าพระองค์จากการทำให้พระวิญญาณของพระองค์เสียพระทัยเพราะความใจร้อนไม่อดทนของข้าพระองค์ที่มีต่อผู้อื่น โปรดเตือนข้าพระองค์ว่า พระองค์ทรงโกรธข้าและไม่ตอบสนองต่อข้าพระองค์ตามความบาปของข้าพระองค์ ข้าพระองค์ก็ต้องแสดงความอดทนต่อผู้อื่นมากขึ้นเช่นกัน โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เป็นเหมือนกับพระบุตรของพระองค์ คือพระเยซู ผู้ทรงแสดงความอดทนอย่างยิ่งใหญ่เมื่อต้องรับมือกับมนุษย์ที่มักทำบาป เมื่อพระองค์เสด็จมาบนแผ่นดินโลกนี้ อาเมน!

ธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า

ธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า

หรือที่เรียกว่าความไม่ปรวนแปร

หมายความว่าพระองค์ไม่เปลี่ยนแปลงในตัวตน

และพระประสงค์ทั้งหมดของพระองค์

คำจำกัดความข้างต้นไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ทรงสามารถรู้สึกถึงอารมณ์หรือกระทำการแตกต่างกันในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น แต่หมายความว่าพระองค์ไม่เคยแข็งแกร่งขึ้นหรืออ่อนแอลง พระองค์ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบ พระองค์ไม่อาจสามารถเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือแย่ลง พระองค์ไม่ใช่สิ่งที่เป็นอยู่ในวันนี้ที่ไม่ใช่เมื่อวาน พระองค์ไม่บริสุทธิ์มากขึ้นหรือน้อยลง ไม่ทรงรักหรือเมตตามากกว่าที่พระองค์เคยเป็น หรือจะเป็น พระองค์ไม่ได้เพิ่ม ลด หรือแม้แต่เสื่อมถอยลงในพระลักษณะใดๆ ของพระองค์เลย

พระเจ้าทรงไม่เปลี่ยนแปลงในตัวตนของพระองค์

เมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่มอเสส พระองค์ตรัสว่า “เราเป็นผู้ที่เราเป็น” (อพยพ 3:14) พระองค์ทรงเป็นเช่นเดิมตลอดไป เมื่อพระเจ้าทรงตรัสผ่านมาลาคี พระองค์ทรงยืนยันถึงพระลักษณะธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์โดยตรัสว่า “เราคือพระเจ้า ไม่เปลี่ยนแปลง” (3:6ก) และยากอบเตือนเราว่าพระเจ้าคือ “ผู้ไม่ได้

ทรงผันแปรเหมือนเงาที่แปรเปลี่ยน” (1:17ข) นั่นเป็นเหตุผลที่พระเจ้ามักถูกเปรียบเทียบกับทรงเป็นศิลาที่ไม่เคลื่อนไหวเมื่อเทียบกับมหาสมุทรโดยรอบที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา: “พระองค์ทรงเป็นศิลา พระราชกิจของพระองค์สมบูรณ์ และทางทั้งสิ้นของพระองค์ยุติธรรม พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ซื่อสัตย์ ไม่ทรงกระทำความผิด ทรงเที่ยงธรรมและยุติธรรม” (พระราชบัญญัติ 32:4)

เมื่อผู้เขียนบทเพลงสดุดีเปรียบเทียบสิ่งต่างๆ เช่น โลกและฟ้าสวรรค์ (ซึ่งอาจดูเหมือนคงอยู่ถาวรในมุมมองของมนุษย์) กับพระเจ้า เขาได้กล่าวไว้ดังนี้:

สดุดี 102:25-27 – ในปฐมกาลพระองค์ทรงวางฐานรากของแผ่นดินโลก และฟ้าสวรรค์เป็นพระหัตถกิจของพระองค์ สิ่งเหล่านี้จะพินาศไป แต่พระองค์ทรงดำรงอยู่ ทั้งหมดนี้จะเก่าไปเหมือนเครื่องนุ่งห่ม พระองค์จะทรงเปลี่ยนมันเหมือนเปลี่ยนเสื้อผ้า พวกมันจะถูกโยนทิ้งไป แต่พระองค์เองยังคงเหมือนเดิม และปีเดือนของพระองค์จะไม่สิ้นสุด

ผู้เขียนบทเพลงสดุดีกล่าวว่า เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงดำรงอยู่ก่อนที่ฟ้าสวรรค์และโลกจะถูกสร้างขึ้น พระองค์จะทรงดำรงอยู่ต่อไปแม้หลังจากที่สิ่งเหล่านี้ถูกทำลายไปแล้ว ในฐานะพระผู้สร้าง พระองค์ยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ที่น่าสนใจคือผู้เขียนฮีบรูได้นำข้อพระคัมภีร์เหล่านี้มาใช้กับพระเยซูคริสต์ในฮีบรู 1:10-12 และต่อมาเขายังได้บรรยายถึงพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็น “เช่นเดิมเมื่อวานนี้ วันนี้ และตลอดไป” (ฮีบรู 13:8) การกล่าวว่าพระเยซูทรงมีพระลักษณะเช่นเดียวกันนี้อย่างพระเจ้า ผู้เขียนจึงยืนยันถึงความเสมอภาคของพระเยซูกับพระบิดา

นักศาสนศาสตร์ท่านหนึ่งได้กล่าวถึงแก่นแท้ของการที่พระเจ้าทรงไม่เปลี่ยนแปลงไว้อย่างถูกต้องดังนี้:

ทุกสิ่ง (พระเจ้า) เป็นในวันนี้ พระองค์ทรงเป็นมาตลอดและจะเป็นตลอดไป... พระองค์ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นได้ เพราะพระองค์ทรงสมบูรณ์แบบอยู่แล้ว และเมื่อทรงสมบูรณ์แบบแล้ว พระองค์จึงไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลงได้ พระองค์ทรงไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งใดๆ ภายนอก การมีพัฒนาการหรือเสื่อมสภาพจึงเป็นไปได้ พระองค์ทรงเป็นเช่นเดิมตลอดกาล

พระเจ้าไม่เปลี่ยนแปลงในพระประสงค์ของพระองค์

ไม่เพียงแต่พระเจ้าจะไม่เปลี่ยนแปลงในตัวตนของพระองค์เท่านั้น แต่พระองค์ยังไม่เปลี่ยนแปลงในพระประสงค์ทั้งหมดของพระองค์ด้วย พระคัมภีร์หลายตอนยืนยันความจริงข้อนี้ ตัวอย่างเช่น:

โยบ 23:13 – แต่พระองค์ทรงยืนอยู่แต่ลำพัง และใครเล่าจะขัดขวางพระองค์ได้ พระองค์ทรงทำทุกสิ่งตามที่พระองค์พอพระทัย

โยบ 42:2 – ข้าพระองค์ทราบว่พระองค์ทรงทำได้ทุกสิ่ง ไม่มีพระประสงค์ใดของพระองค์ที่จะขัดขวางได้

สดุดี 33:11 – แต่แผนการของพระเจ้าตั้งมั่นอยู่เป็นนิรันดร์ พระประสงค์ในพระทัยของพระองค์ดำรงอยู่ตลอดชั่วอายุคน

สดุดี 115:3 – พระเจ้าของเราสถิตอยู่ในสวรรค์ พระองค์ทรงทำทุกสิ่งตามที่พระองค์พอพระทัย

อิสยาห์ 46:10 – เรียบอกให้รู้ถึงจุดจบตั้งแต่ต้น ตั้งแต่สมัยโบราณ สิ่งที่จะมาถึงในอนาคต เราเองกล่าวว่า ‘ความตั้งใจของเราจะคงอยู่ และเราจะทำทุกสิ่งที่เราพอใจ’

มีคำที่ยืนยันถึงความรักตามพันธสัญญาของพระเจ้าและคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับชนอิสราเอล แม้ในยามที่สถานการณ์ดูสิ้นหวังยิ่งนัก: “ผู้ใดเป็นพระเจ้าเสมอเหมือนพระองค์ ผู้ทรงยกบาปและอภัยการล่วงละเมิดของชนหยิบมือที่เหลือ อันเป็นกรรมสิทธิ์ของพระองค์? พระองค์ไม่ได้ทรงพระพิโรธอยู่เนื่องนิรันดร์ แต่ทรงปีติยินดีที่จะแสดงพระเมตตา พระองค์จะทรงเอ็นดูสงสารเราอีก จะทรงเหยียบบาปทั้งหลายของเราไว้ใต้พระบาท และเหวี่ยงความชั่วช้าทั้งหมดของเราลงสู่ทะเลลึก พระองค์จะทรงสัตย์จริงต่อยาโคบ และจะแสดงความเมตตาแก่อับราฮัม **ดังที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณไว้กับบรรพบุรุษของเรา เมื่อครั้งนานมาแล้ว**” (มีคาห์ 7:18-20 เน้นตัวเอียงโดยผู้เขียน) ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ รวมถึงข้ออื่นๆ เช่น สดุดี 89:33-37 รับประกันว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องรักษาอิสราเอล

ขณะที่ผู้เขียนฮีบรูได้เขียนจดหมายถึงเหล่าผู้เชื่อที่ได้รับการข่มเหง เขาได้หนุนใจผู้เชื่อเหล่านั้นให้ยึดมั่นในความเชื่อของตน โดยเตือนพวกเขาให้ระลึกถึงพันธสัญญาอันแน่วแน่ของพระเจ้าที่จะทรงทำให้พระสัญญาอันดีงามทั้งหมดของพระองค์สำเร็จแก่เหล่าประชากรของพระองค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมรดกที่ทรงสัญญาไว้ ซึ่งจะมาถึงในอนาคต ผู้เขียนได้กล่าวไว้ในฮีบรู 6:17-18 ว่า

“เนื่องจากพระเจ้าทรงประสงค์จะ**ให้บรรดาทายาทผู้จะได้รับสิ่งที่ทรงสัญญาไว้**รู้อย่างชัดเจนว่า **ความมุ่งหมายของพระองค์นั้นไม่มีเปลี่ยนแปลง** พระองค์จึงทรงยืนยันในพระสัญญานั้นด้วยคำสาบาน พระเจ้าทรงกระทำเช่นนี้เพื่อที่เราผู้ได้หนีมา

ยึดความหวังซึ่งทรงหยิบยื่นให้ จะได้รับกำลังใจอย่างใหญ่หลวงโดยสองสิ่งนี้ที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลง เพราะเป็นไปไม่ได้ที่พระเจ้าจะตรัสสุสา” (เน้นตัวเอียงโดยผู้เขียน)

พระเจ้าทรงกำหนดทุกสิ่งทีพระองค์ทรงวางแผนจะทำให้สำเร็จผ่านมาแล้วทั้งในอดีตกาลสู่กาลนิรันดร์ พระองค์ไม่จำเป็นต้องแก้ไขแผนการของพระองค์ตามความรู้ใหม่ หรือเพราะเสื่อมอำนาจ พระเจ้าทรงสัพพัญญู (รอบรู้ทุกสิ่ง) และทรงมีฤทธิ์อำนาจ (ทรงฤทธานภาพสูงสุด) มาโดยตลอด พระองค์จะทรงทำให้ทุกสิ่งทีพระองค์ทรงวางแผนไว้สำเร็จ

ประเด็นนี้ทำให้เกิดคำถามสำคัญขึ้นมา

พระเจ้าทรงเปลี่ยนพระทัยบ้างไหม?

หากพระเจ้าทรงยังคงเช่นเดิม (ไม่เปลี่ยนแปลง) ทั้งในตัวตนและพระประสงค์ของพระองค์ แล้วในกรณีที่เราอ่านพบเกี่ยวกับการที่พระเจ้าทรงเปลี่ยนพระทัย (ทรงเสียใจหรือทรงกลับพระทัย) หรือดูเหมือนจะเปลี่ยนพระทัย เช่นใน 2 ซามูเอล 24:16 และโยเอล 2:13-14 ละ?

ปฐมกาล 6:6 – พระเจ้าทรงเสียพระทัยที่ทรงสร้างมนุษย์บนโลก และพระทัยของพระองค์ทรงทุกขระทมอย่างยิ่ง

1 ซามูเอล 15:11 – เราเสียพระทัยที่ได้แต่งตั้งซาอูลเป็นกษัตริย์ เพราะเขาหันเหจากเราและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเรา

นอกจากนี้ยังมีกรณีอื่นๆ ทีพระเจ้าทรงเตือนว่าจะพิพากษา และเพราะมีคอนอิชฐาน และในบางกรณีถึงกับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตของตน พระองค์จึงทรงเปลี่ยนพระทัย

และไม่นำการพิพากษาที่ทรงตั้งพระทัยไว้มา (โยนาห์ 3:6-10) มีตัวอย่างข้างล่าง แต่ไม่ได้มีเพียงเท่านั้น:

โมเสสประสบความสำเร็จในการอธิษฐานวิงวอนขอเพื่อไม่ให้พระเจ้าทรงทำลายชนชาติอิสราเอล (อพยพ 32:9-14) เนื่องจากชาวอิสราเอลเป็น “ชนชาติที่ดื้อรั้น” (ข้อ 9) พระเจ้าจึงทรงประสงค์จะ “ทำลายพวกเขา” (ข้อ 10) ดังนั้น “โมเสสจึงแสวงหาความโปรดปรานจากพระเจ้าของเขา” (ข้อ 11) ผลจากการวิงวอนของเขา “แล้วพระเจ้ายกทรงกลับพระทัยและไม่ทรงนำภัยพิบัติที่พระองค์ทรงดำริไว้มาสู่ชนชาติของพระองค์” (ข้อ 14)

พระเจ้าทรงเพิ่มอายุขัยให้เฮเซคียาห์อีกสิบห้าปี (อิสยาห์ 38:1-6) เมื่อ “เฮเซคียาห์ล้มป่วยและใกล้ตาย” พระเจ้าทรงส่งอิสยาห์ไปบอกเขาให้ “จัดการเรื่องในบ้านเมือง” เพราะเขา “กำลังจะตาย” (ข้อ 1) เมื่อเฮเซคียาห์ได้ยินเช่นนั้น เขาก็ “อธิษฐานต่อพระเจ้า” (ข้อ 2) พระเจ้าทรงส่งสารเฮเซคียาห์เมื่อได้ยินเสียงร้องขออย่างจริงใจของท่าน จึงตรัสผ่านอิสยาห์ว่า “เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้า และเห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว เราจะเพิ่มอายุให้เจ้าอีกสิบห้าปี” (ข้อ 5)

เราจะอธิบายความสอดคล้องระหว่างเหตุการณ์เหล่านี้กับพระคัมภีร์ข้อต่างๆ ต่อไปนี้ (นอกเหนือจากข้ออื่นๆ ที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้) ที่ยืนยันถึงธรรมชาติอันไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าได้อย่างไร?

กัณฑ์ 23:19 – พระเจ้าไม่ใช่มนุษย์ที่จะโกหก ไม่ใช่มนุษย์ที่จะเปลี่ยนพระทัย พระองค์ตรัสแล้วไม่ทรงกระทำหรือ? พระองค์ทรงสัญญาแล้วไม่ทรงปฏิบัติตามหรือ?

1 ซามูเอล 15:29 – พระองค์ผู้ทรงเป็นพระสิริของอิสราเอลไม่ทรง
โกหกหรือเปลี่ยนพระทัย เพราะพระองค์ไม่ใช่มนุษย์ที่จะเปลี่ยนพระทัย

มีคำถามมากมายเกิดขึ้น หากพระเจ้าทรงเปลี่ยนแปลง นั้นจะไม่ขัดแย้งกับข้อความที่ยืนยันถึงธรรมชาติพระลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์หรือ? นั่นหมายความว่าพระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลงหรือไม่มีอำนาจที่จะทรงทำให้พระประสงค์ของพระองค์สำเร็จหรือ? เนื่องจากประเด็นนี้ทำให้หลายคนสับสน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องกล่าวถึงเรื่องนี้ แม้จะเป็นเพียงสั้นๆ ก็ตาม

นักศาสนศาสตร์ท่านหนึ่งได้ให้คำอธิบายที่เป็นประโยชน์ดังนี้:

กรณีเหล่านี้ควรเข้าใจว่าเป็นการแสดงออกที่แท้จริงของทัศนคติหรือเจตนาของพระเจ้าในปัจจุบันเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ณ ขณะนั้น หากมีสถานการณ์เปลี่ยนแปลง แน่แน่นอนว่าทัศนคติหรือการแสดงออกถึงเจตนาของพระเจ้านั้นจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย นี่เป็นเพียงการกล่าวว่พระเจ้าทรงตอบสนองแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ต่างๆ

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พระเจ้าผู้ไม่เปลี่ยนแปลงมักจะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติต่อผู้คนที่เปลี่ยนแปลงไปตามพระลักษณะอื่นๆ ของพระองค์ที่แสดงถึงความรักและความเมตตาของพระองค์ นักศาสนศาสตร์อีกท่านหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อีกครั้งในประเด็นนี้:

ความไม่เปลี่ยนแปลงไม่ได้หมายถึงความนิ่งเฉย แต่ทัศนคติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องบาป ประกอบกับการมีอยู่ของความชั่วร้ายและทำที่ต่อศีลธรรม หมายความว่า การปฏิบัติต่อผู้คนที่พระเจ้า

เปลี่ยนแปลงไปเมื่อวิธีการปฏิบัติของประชากรของพระองค์เปลี่ยนแปลงไป
พระเจ้าทรงเปลี่ยนทิศทางเมื่อมนุษย์ก้าวเข้าสู่ความสัมพันธ์ทางศีลธรรมกับ
พระองค์”

ลองคิดดูสิ ถ้าพระเจ้าไม่ตอบสนองแตกต่างออกไปเมื่อมีคนใดกระทำการแตกต่าง
ออกไป การกระทำของเรา เช่น การอธิษฐานหรือการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิต
ก็จะไม่ส่งผลกระทบต่อพระเจ้าเลย แต่เราได้เห็นแล้วว่าคำอธิษฐานของโมเสสและเฮ
เซคียาห์ได้เปลี่ยนแปลงการกระทำของพระเจ้า เพราะคำอธิษฐานเหล่านั้นยังคงสอด
คล้องกับพระประสงค์อันสูงสุดของพระองค์ ลองมาดูว่าการกระทำของมนุษย์ทำให้
พระเจ้าทรง “เปลี่ยนแปลง” การมีปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาได้อย่างไร โดยพิจารณา
จากตัวอย่างของชาวนีเนเวห์ที่พระเจ้าทรงส่งโยนาห์ไปหา

เมื่อพระเจ้าทรงเห็นความชั่วร้ายของชาวนีเนเวห์ พระองค์จึงทรงส่งโยนาห์ไปเทศนา
ประกาศคำพิพากษาของพระองค์ว่า “จงไปยังนีนะเวห์นครใหญ่ เทศนาตักเตือนกรุง
นั้นเพราะความชั่วช้าของเขาจะฉ่อนขึ้นมาต่อหน้าเรา” (โยนาห์ 1:2) และข่าวสาร
นั้นคือ “อีกสี่สิบวัน นีเนเวห์จะถูกทำลาย” (โยนาห์ 3:4) แม้ว่าจะไม่มีการอ้างอิง
อย่างชัดเจนว่าพระเจ้าจะทรงระงับคำพิพากษาหากพวกเขากลับใจ แต่ก็ชัดเจนว่า
หากพวกเขาเปลี่ยนทั้งท่าที ความคิด และพฤติกรรม พระเจ้าจะไม่ทรงนำการ
พิพากษาที่ตั้งพระทัยไว้มาลงโทษ กษัตริย์แห่งกรุงนีนะเวห์ทรงเข้าใจเรื่องนี้ และนั่น
เป็นเหตุผลที่พระองค์ทรงประกาศพระราชกฤษฎีกานี้:

*โยนาห์ 3:7-9 – แล้วทรงออกประกาศในกรุงนีนะเวห์ว่า “โดยพระราช
กฤษฎีกาของกษัตริย์ และขุนนางทั้งหลาย ‘ห้ามไม่ให้ผู้ใดหรือสัตว์ตัวใด
กินหรือดื่มอะไร แต่ให้ทุกคนและสัตว์ห่มตัวด้วยผ้ากระสอบ ให้ทุกคน*

ทูลอ่อนวอนพระเจ้าอย่างเร่งด่วน และให้เลิกทำชั่ว เลิกการทารุณ ใครจะรู้ได้ พระเจ้าอาจจะทรงอดกลั้นพระทัยไว้ และด้วยพระเมตตา พระองค์อาจจะทรงหันจากพระพิโรธอันรุนแรง เพื่อเราจะต้องพินาศ”

กษัตริย์ทรงเข้าใจว่าจุดประสงค์ที่แท้จริงของการที่พระเจ้าทรงส่งคำเตือนมานั้นก็เพื่อให้พวกเขาสำนึกผิดและหลีกเลี่ยงจากการพิพากษา และนั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงๆ : “เมื่อพระเจ้าทอดพระเนตรการกระทำของพวกเขาและเห็นเขาเลิกทำชั่ว ก็ทรงเอ็นดูสงสารและไม่ได้ทำลายพวกเขาตามที่ทรงคาดโทษไว้” (โยนาห์ 3:10) อันที่จริงในคำพูดของโยนาห์เองก็ยืนยันว่าเขาารู้ถึงความเป็นไปได้ของเรื่องนี้: “เขาอธิษฐานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าว่า ‘ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์ก็บอกตั้งแต่ยังอยู่ที่บ้านแล้วไม่ใช่หรือว่ามันจะเป็นอย่างไร? เพราะเหตุนี้แหละ ข้าพระองค์ก็ถึงได้รับหนีไปเมืองทาร์ซิช **ข้าพระองค์**รู้ที่อยู่ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระคุณและความเอ็นดูสงสาร ทรงเป็นพระเจ้าผู้กริ้วข้าและเปี่ยมด้วยความรัก พระเจ้าทรงอดพระทัยไว้ไม่ลงโทษ” (โยนาห์ 4:2 เน้นตัวเอียงโดยผู้เขียน)

พระเจ้าผู้ทรงรอบรู้ทุกสิ่ง ทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ไม่เคยแปลกใจเลยเมื่อคนใดแสดงพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง หรือแม้แต่การอธิษฐานอย่างจริงจัง พระเจ้าผู้ทรงอำนาจสูงสุด ทรงรัก และทรงปรีชาญาณ ได้ทรงคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์เหล่านี้ไว้ในแผนการนิรันดร์ของพระองค์แล้ว ซึ่งได้นำไปสู่การที่พระองค์ทรงระงับการพิพากษา

หากคุณกำลังขี้จี้กรยานต้านลม แล้วหยุดและหันกลับ คุณอาจคิดว่าลมเปลี่ยนทิศทาง เพราะมันเปลี่ยนจากที่ขัดขวางคุณมาช่วยคุณ ในความเป็นจริงแล้ว ลมไม่ได้เปลี่ยน คุณต่างหากที่เปลี่ยน

โดยผ่านทางผู้เผยพระวจนะเอเสเคียล พระเจ้าบอกเราว่า เมื่อคนใดที่เดินผิดทางหันกลับมาสู่ทางของพระเจ้าโดยใส่ใจคำเตือนของพระเจ้า พวกเขา ก็จะเปลี่ยนจากที่อยู่ภายใต้พระพิโรธของพระเจ้าไปอยู่ภายใต้พระหัตถ์อันดีแห่งการปกป้องของพระองค์

เอเสเคียล 18:21-23 – แต่หากคนชั่วหันหนีจากบาปทั้งปวงที่ตนทำ แล้วรักษากฎหมายทั้งสิ้นของเราและทำสิ่งที่ถูกต้องและยุติธรรม เขาจะมีชีวิตอยู่อย่างแน่นอน เขาจะไม่ตาย ความผิดพลาดทั้งสิ้นที่เขาได้ทำลงไปจะไม่เป็นที่จดจำและไม่นำมาเป็นข้อกล่าวโทษเขา เขามีชีวิตอยู่เพราะสิ่งชอบธรรมที่เขาได้ทำนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้าชีวิตประกาศว่า เราพึงพอใจในความตายของคนชั่วร้ายหรือ? เราไม่ยินดีมากกว่าหรือเมื่อเขาหันจากทางชั่วของตนและมีชีวิตอยู่?

กล่าวสรุปง่าย ๆ คือว่า พระเจ้าทรงสัญญาว่าหากผู้คนกลับใจ พระองค์จะทรงละเว้นจากการลงโทษพวกเขา หากพวกเขาไม่ยอมกลับใจ พระองค์จะไม่ทรงละเว้นจากการลงโทษพวกเขา โดยธรรมชาติแล้ว พระเจ้าในพระคัมภีร์ไม่ทรงยินดีในการลงโทษผู้ใดในนรกชั่ววินันตร์ ตรงกันข้าม พระองค์ทรงยินดีในการอภัยบาปและแสดงความเมตตา (มีคาห์ 7:18ค) หากพวกเขากลับใจและแสวงหาพระองค์ด้วยใจจริง ความจริงนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในแผนการและจุดประสงค์ของพระเจ้า ดังนั้นจึงไม่ใช่ว่าพระองค์ทรงเปลี่ยนพระทัย แต่เมื่อผู้คนกลับใจ แทนที่จะเผชิญกับพระพิโรธของพระองค์ พวกเขากลับได้รับความเมตตาจากพระองค์

ศิษยาภิบาลและเป็นนักศาสนศาสตร์ที่มีชื่อเสียงท่านหนึ่ง ได้สรุปในประเด็นเรื่องที่ว่า พระเจ้าทรงเปลี่ยนพระทัยไว้ดังนี้:

ท่าทีของคนๆ หนึ่งที่อยู่ต่อหน้าพระเจ้าเป็นตัวกำหนดสิ่งที่เกิดขึ้นกับเขาหรือเธอคนนั้น คุณไม่สามารถโทษดวงอาทิตย์ที่ทำให้พืชล้มตายและดินเหนียวแข็งตัวได้ ปัญหาอยู่ที่องค์ประกอบของวัตถุเหล่านั้น ไม่ใช่ดวงอาทิตย์ องค์พระเจ้าไม่เคยเปลี่ยนแปลง พระองค์จะทรงให้รางวัลแก่ความดีและลงโทษความชั่วต่อไป

แล้วนัยของการที่พระเจ้าทรงไม่เปลี่ยนแปลงคืออะไร?

นัย # 1: มันควรมานำซึ่งการปลอบประโลมใจแก่ผู้เชื่อ

การที่พระเจ้าทรงไม่เปลี่ยนแปลงเป็นหนึ่งในคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดและให้ความประโลมใจที่สุดแก่ผู้เชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราเปรียบเทียบกับธรรมชาติที่เปลี่ยนแปลงง่ายของมนุษย์ ผูกพันที่ต้อนรับพระเยซูด้วยเสียงร้อง “โฮซันนา...โฮซันนา” (มัทธิว 21:9), เพียงห้าวันต่อมา พวกเขากลับเปลี่ยนไปตะโกนว่า “ตรึงเขาบนไม้กางเขน” (มัทธิว 27:22ข) ช่างเปลี่ยนได้เร็วจริงหนอ! เราทุกคนเคยประสบเจอกับเพื่อน สมาชิกในครอบครัว เพื่อนร่วมงาน หรือเพื่อนบ้านที่ทำให้เราผิดหวัง และที่น่าเศร้าคือ เราก็ทำให้คนอื่นผิดหวังเช่นกัน แต่พระเจ้าทรงเป็นศิลา ทรงตั้งมั่นคงอยู่อย่างไม่เปลี่ยนแปลง ไม่เพียงแต่ในพระองค์เองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงพระประสงค์ของพระองค์ด้วย และหนึ่งในพระประสงค์ของพระองค์ก็คือการปกป้องรักษาผู้ที่วางใจในพระองค์โดยวางความเชื่อในพระเยซูให้ปลอดภัยจนถึงที่สุด!

เปาโลกล่าวถึงความมั่นใจในฟิลิปปี 1:6 ว่า “ข้าพเจ้าแน่ใจในสิ่งนี้ว่า พระองค์ผู้ทรงเริ่มต้นการทำงานที่ดีในท่านทั้งหลายแล้ว จะทรงทำให้สำเร็จจนถึงวันของพระเยซูคริสต์” เขาให้สัญญาแก่เราว่า “ไม่มีสิ่งใดในสรรพสิ่งที่ทั้งปวงจะสามารถแยกเราออกจากความรักของพระเจ้าซึ่งอยู่ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้” (โรม 8:39) พระเยซูเองทรงให้ความมั่นใจแก่ทุกคนที่เป็นของพระองค์ด้วยถ้อยคำอันปลอบประโลมใจว่า “เราให้ชีวิตนิรันดร์แก่เขา และเขาจะไม่พินาศเลย ไม่มีใครจะแย่งเขาไปจากมือของเราได้” (ยอห์น 10:28) และราวกับว่านั่นยังไม่เพียงพอ พระองค์ยังทรงยืนยันกับเรามากกว่า พระบิดาทรงมีความมุ่งมั่นที่จะปกป้องเราให้ปลอดภัยจนถึงที่สุดเช่นกันว่า “ไม่มีใครสามารถแย่งชิงพวกเขาไปจากพระหัตถ์ของพระบิดาได้” (ยอห์น 10:29)

ธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าเป็นเครื่องรับประกันการทำให้สำเร็จตามคำสัญญาเหล่านี้และคำสัญญาอื่นๆ อีกมากมาย เช่น การเสด็จกลับมาของพระเยซูด้วยพระสิริ (มัทธิว 25:31), การจะทรงสร้างฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ (อิสยาห์ 65:17; วิวรรณ์ 21:1), พระองค์จะทรงชบ้ำน้ำตาทุกๆ หยดของพวกเรา จะไม่มีความตาย หรือการคร่ำครวญ หรือการร่ำไห้ หรือความเจ็บปวดอีกต่อไป (วิวรรณ์ 21:4), และนั่นคือเหตุผลที่เมื่อพายุแห่งชีวิตพัดกระหน่ำเรา (และมันจะเกิดขึ้น) เราสามารถพึ่งพา พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ ผู้ทรงเป็นศิลาที่มั่นคงและไม่เปลี่ยนแปลง สมควรอย่างยิ่งที่เราจะวางใจอย่างไม่หวั่นไหว

ไม่มีคำสัญญาใดของพระองค์ที่จะล้มเหลว เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ “ไม่สามารถโกหกได้” (ทิตัส 1:2) การเข้าใจธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้ายังช่วยให้เราอธิษฐานด้วยความมั่นใจ โดยรู้ว่าพระองค์จะทรงทำให้พระประสงค์ที่ดีและ

รุ่งโรจน์ทั้งหมดของพระองค์สำเร็จในชีวิตของเรา และเราสามารถก้าวต่อไปด้วยความมั่นใจจนถึงที่สุด คำสัญญาของพระองค์ที่มีต่ออิสราเอล (และโดยนัยเดียวกันที่มีต่อบุตรของพระองค์ทุกคน) ยังคงอยู่ และนั่นเป็นการปลอบประโลมใจอย่างยิ่งเมื่อเรายอมรับความจริงเกี่ยวกับธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าด้วยใจจริง:

อิสยาห์ 54:10 – ‘แม้ภูเขาจะสั่นสะเทือนและเนินเขาจะเคลื่อนไป ความรักอันไม่เปลี่ยนแปลงของเรากับเจ้าจะไม่สั่นคลอน และพันธสัญญาแห่งสันติสุขของเราก็จะไม่ถูกยกเลิกไป’ พระเจ้าผู้ทรงเมตตาต่อเจ้าตรัส

นัย # 2: มันควรนำความหวาดกลัวมาสู่ผู้ที่ไม่เชื่อ

เมื่อน้ำที่สามารถดับกระหายและให้ชีวิตได้ มันก็สามารถทำลายชีวิตได้เช่นกัน เช่นเดียวกับพระลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าที่นำการปลอบประโลมใจมาสู่ผู้ที่เป็นบุตรของพระองค์โดยความเชื่อในพระเยซู แต่กลับก่อให้เกิดผลตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง นั่นคือความหวาดกลัวแก่ผู้ที่ยังอยู่ห่างไกลจากพระองค์ ทำไม? เพราะทัศนคติของพระองค์ต่อบาปยังคงไม่เปลี่ยนแปลง เนื่องจากพระเจ้าทรงบริสุทธิ์ ยุติธรรม และทรงมีพระพิโรธต่อบาป พระองค์ไม่สามารถและจะไม่เปลี่ยนพระทัยจากการลงโทษบาปได้

น้ำท่วมในสมัยของโนอาห์ ซึ่งทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด ยกเว้นโนอาห์และครอบครัวของเขา การทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์ด้วยไฟ การทำให้กองทัพของฟาโรห์จมน้ำตายสิ้นที่ทะเลแดง และการทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 70 เรื่องเหล่านี้เป็นเพียงตัวอย่างเล็กน้อยเพื่อเตือนใจเราว่าพระเจ้าทรงเกลียดชังบาปเสมอ และจะทรงพิพากษาเมื่อผู้คนยังคงไม่กลับใจ

พระเจ้าไม่ได้เปลี่ยนพระทัยเกี่ยวกับบาป และพระองค์จะไม่ทรงเปลี่ยนพระทัยในอนาคตด้วย! พระเจ้าผู้บริสุทธิ์ที่ไม่สามารถมองบาปด้วยความโปรดปรานได้ (ฮาบากุก 1:13) พระองค์ย่อมต้องพิพากษาทุกคนที่ปฏิเสธที่จะถวายเกียรติแด่พระองค์ (โรม 3:23) พระองค์จะไม่ทรงเปลี่ยนพระทัยไม่ว่าพวกเขาจะร้องไห้มากเพียงใดในวันพิพากษา พระองค์ทรงสัญญาว่าจะแก้แค้นศัตรูของพระองค์ ทุกคนที่ปฏิเสธที่จะมาหาพระองค์ตามเงื่อนไขของพระองค์ พระคัมภีร์ต่อไปนี้เป็นพยานถึงข้อเท็จจริงนี้:

พระราชบัญญัติ 32:40-42 – เราชูมือขึ้นฟ้าและประกาศว่า เราดำรงอยู่ในรันดร์ฉันใด เมื่อเราลับดาบอันวาววับของเรา และเมื่อเรากุมการพิพากษาไว้ในมือ เราจะแก้แค้นศัตรูของเรา และตอบแทนผู้ที่เกลียดชังเราฉันนั้น เราจะทำให้ลูกศรของเราเต็มเลือดจนเมามาย ส่วนดาบของเราจะกินเนื้อ คือเลือดเนื้อของผู้ถูกล้างและเชลย ศีรษะของบรรดาผู้นำของศัตรู

เอเสเคียล 8:18 – เพราะฉะนั้นเราจะลงโทษพวกเขาด้วยความโกรธ เราจะไม่สงสารหรือไว้ชีวิตพวกเขา แม้พวกเขาจะร้องตะโกนใส่หูเรา เราก็จะไม่ฟังพวกเขา

มัทธิว 13:41-43 – บุตรมนุษย์จะส่งทูตสวรรค์ของพระองค์ออกไป และพวกเขาจะกำจัดทุกสิ่งทุกอย่างที่ก่อให้เกิดบาปและผู้ที่ทำชั่วทั้งหมดออกจากอาณาจักรของพระองค์ พวกเขาจะโยนพวกเขาลงในเตาไฟที่ลุกโชน ซึ่งที่นั่นจะมีเสียงร้องไห้และเสียงกีดฟัน แล้วคนชอบธรรมจะส่อง

แสงเหมือนดวงอาทิตย์ในอาณาจักรของพระบิดาของพวกเขา ใครมีหูจงฟังเถิด

2 เศสะโลนิกา 1:6-9 – พระเจ้าทรงยุติธรรม พระองค์จะทรงเอาความลำบากคืนสนองแก่บรรดาผู้ทำให้ท่านลำบากยากเข็ญ และจะทรงบรรเทาทุกข์ให้แก่ท่านที่ได้รับความลำบากและแก่เราด้วย เหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อองค์พระเยซูเจ้าทรงปรากฏจากสวรรค์ในเปลวไฟเจิดจ้า พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงลงโทษบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าและไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐขององค์พระเยซูเจ้าของเรา พวกเขาจะถูกลงโทษด้วยความพินาศนิรันดร์ จะถูกแยกจากเบื้องพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และแยกจากพระบารมีแห่งอุทยานภาพของพระองค์

เมื่อพิจารณาพระสัญญาเกี่ยวกับการพิพากษาที่จะมาถึงทั้งหมดเหล่านี้ (และนี่เป็นเพียงบางส่วนของข้อพระคัมภีร์ที่ยกมาข้างต้น) ท่านผู้อ่านที่รักที่ซึ่งยังอยู่ห่างไกลจากพระเจ้า ต้องทำอะไร? คุณต้องขอให้พระองค์ทรงเปิดตาของคุณให้เห็นว่าคุณเป็นใครจริงๆ—เป็นคนบาปในสายพระเนตรของพระองค์ จงเข้าใจว่าพระเจ้าองค์นี้ ผู้ทรงประทานอาหารให้คุณกินและสิ่งต่างๆ ที่น่ารื่นรมย์มากมายให้คุณเพลิดเพลิน แม้ว่าคุณจะไม่เชื่อฟัง แต่วันหนึ่งพระองค์จะหันมาลงโทษคุณด้วยพระพิโรธ หากคุณยังคงปฏิเสธพระองค์และเลือกวิถีชีวิตของตนเองต่อไป

นั่นคือเหตุผลที่คุณต้องวิงวอนพระองค์ให้ช่วยคุณยอมรับว่าคุณเป็นคนบาปที่กบฏต่อพระองค์ โดยการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอันบริสุทธิ์ของพระองค์ คุณต้องเต็มใจที่จะละทิ้งวิถีชีวิตเดิมและยอมรับการให้อภัยที่พระองค์ทรงมอบให้ผ่านทางพระเยซู

พระบุตรของพระองค์ พระเยซูทรงดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์แบบซึ่งไม่มีใครสามารถดำเนินตามได้แม้แต่เพียงวินาทีเดียว พระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อบาปของเรา และพระเจ้าทรงให้พระองค์ พ้นขึ้นจากความตายในวันที่สาม แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงยอมรับการชำระบาปของเรา และโดยการวางใจในพระเยซูเพียงผู้เดียว คุณจะได้รับการอภัยบาปทั้งหมดของคุณ คุณสามารถรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ คุณสามารถมีสถานะภาพที่ถูกต้อต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าได้ นั่นเป็นหนทางเดียวที่จะหลีกเลี่ยงจากการพิพากษาครั้งสุดท้ายอันรุนแรงที่จะมาถึงนี้

และหากด้วยพระคุณของพระเจ้า คุณสามารถทำเช่นนั้นได้ แทนที่จะหวาดกลัว คุณจะได้รับการปลอบประโลมเมื่อคุณคิดถึงพระลักษณะที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และผู้ทรงสง่าราศี พระบิดาของพระเยซูคริสต์เจ้า โปรดอย่าลังเล จงเข้ามาเถิด ในแบบที่คุณเป็น คุณเข้าต่อพระเยซูผู้เป็นจอมกษัตริย์ ให้บาปทั้งหมดของคุณได้รับการชำระล้างด้วยพระโลหิตของพระองค์ รับชีวิตใหม่ และรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ สัมผัสกับการเริ่มต้นใหม่ที่ คุณจะไม่เสียใจตลอดนิรันดร์!

คำถามสำหรับการอภิปราย

1. บทนี้ส่งผลต่อมุมมองของคุณเกี่ยวกับธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าอย่างไร?
2. คุณสามารถเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตได้บ้าง เมื่อพิจารณาถึงธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้า?
3. ธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าส่งผลต่อการอธิษฐานของคุณอย่างไร?

4. ธรรมชาติที่ไม่เปลี่ยนแปลงของพระเจ้าส่งผลต่อการประกาศข่าวประเสริฐของคุณอย่างไร?

ข้อพระคัมภีร์สำหรับการใคร่ครวญ/การท้อใจ

มาลาคีย์ 3:6 – *เราคือพระเจ้า ไม่เปลี่ยนแปลง*

ฉะนั้นเจ้าทั้งหลายซึ่งเป็นลูกหลานของยาโคบจึงไม่ถูกทำลาย

คำอธิษฐาน

ข้าแต่พระบิดา ในโลกนี้ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา การได้รู้ว่าพระองค์ทรงไม่เปลี่ยนแปลงในพระลักษณะและพระประสงค์ของพระองค์นั้นช่างเป็นสิ่งที่ปลอบประโลมใจยิ่งนัก บ่อยครั้งเกินที่ข้าพระองค์ลืมนี่ไปและตกอยู่ในความสงสัยและความท้อแท้ โปรดอภัยให้ข้าพระองค์ในบาปนี้ด้วย โปรดช่วยให้ข้าพระองค์วางใจในพระองค์แม้ในยามที่ทุกสิ่งทุกอย่างดูเหมือนจะพังทลาย และพักพิงอยู่ในพระสิริของพระองค์โดยไม่ต้องกังวลถึงอนาคต โปรดเตือนข้าพระองค์เสมอว่าพระสัญญาอันดีงามทั้งหมดของพระองค์นั้นสำเร็จแล้วในพระคริสต์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ผู้ที่จะทรงรับข้าพระองค์กลับบ้านอย่างปลอดภัยในวันหนึ่งข้างหน้า อาเมน!

คำขอบคุณ

หากคุณอ่านมาถึงตรงนี้แล้ว ผมอยากแสดงความขอบคุณที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้ด้วยความเต็มใจ ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจิตใจของคุณจะได้รับการหนุนใจและมีมุมมองที่เข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับพระเจ้า

ผมอยากเสนอแนะวิธีปฏิบัติให้คุณเพื่อจดจำพระลักษณะของพระเจ้าไว้ได้เสมอ บางทีคุณอาจเคยได้ยิน คำย่อ ACTS (ส.ส.ข.ว) ที่ใช้เป็นขั้นตอนสำหรับช่วยในการอธิษฐาน หากคุณยังไม่เคยได้ยิน ข้างล่างนี้คือความหมายของอักษรเหล่านี้:

(A)doration สรรเสริญ – การตระหนักและยอมรับพระเจ้าในสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น ในพระลักษณะต่างๆ ของพระองค์

(C)onfession สารภาพบาป – ตระหนักถึงบาปของคุณต่อพระเจ้าและขอการอภัยบาปนั้น

(T)hanksgiving ขอบพระคุณ – ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระพรที่พระองค์ประทานในชีวิตของคุณ และในชีวิตของผู้อื่น

(S)upplication วิงวอนต่อพระเจ้า – ทูลขอวิงวอนต่อพระเจ้าเพื่อความต้องการของผู้อื่นและตัวคุณเอง

ตัวอักษรข้างต้นเป็นอย่างหนึ่งที่ผมต้องการให้คุณนำไปใช้ เพื่อให้พระลักษณะของพระเจ้าสดใหม่ในความคิดของคุณอยู่เสมอ ให้คุณลองอ่านพระลักษณะต่างๆ ที่กล่าวไว้ในหนังสือเล่มนี้และรวมถึงพระลักษณะอื่นๆ ของพระองค์ที่เราเห็นอยู่ในพระคัมภีร์ แล้วจงสรรเสริญพระเจ้าสำหรับพระลักษณะแต่ละอย่างของพระองค์ ด้วยวิธีนี้คุณจะคิดถึงพระเจ้าอยู่เสมอ และจะได้รับกำลังใจในการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับคุณลักษณะนั้นด้วย

ตัวอย่างเช่น: เรื่องความบริสุทธิ์ของพระเจ้า หากคุณต้องการใคร่ครวญถึงเรื่องนี้ คุณสามารถอธิษฐานว่า:

ข้าแต่พระบิดา ลูกรู้ว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์ ไม่มีใครเหมือน
พระองค์ พระองค์ทรงงดงามไปด้วยความบริสุทธิ์ ขอขอบคุณที่ทรงช่วยคน
บาปสกปรกอย่างลูก โปรดช่วยให้ลูกบริสุทธิ์เหมือนพระองค์

อีกประการหนึ่งคือลักษณะที่สัสดีชื่อของพระองค์ คุณสามารถอธิษฐานประมาณนี้ว่า:

ข้าแต่พระบิดา พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงสัสดีชื่อตลอดกาล พระคัมภีร์
ได้มีตัวอย่างความสัสดีชื่อของพระองค์ที่มีต่อลูกๆ ของพระองค์ครั้งแล้วครั้ง
เล่า ที่ผ่านมาข้าพระองค์เองก็เคยประสบกับเรื่องนี้หลายครั้ง ตอนนี้ความ
ยากลำบากกำลังกดดันข้าพระองค์อยู่ และข้าพระองค์รู้สึกท้อแท้มาก ความ
เชื่อของข้าพระองค์อ่อนแอ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์ไว้วางใจในความสัสดี
ชื่อของพระองค์ โปรดช่วยให้ข้าพระองค์มีความเชื่อว่า พระองค์จะนำการ
ช่วยเหลือมาให้ในเร็วๆ นี้ หรือให้พระคุณแก่ข้าพระองค์มากขึ้นเพื่อผ่านพ้น
ความยากลำบากนี้ไปได้

หรือเกี่ยวกับความเป็นจริงที่ว่าพระเจ้าทรงรอบรู้ทุกสิ่ง คุณอาจอธิษฐานด้วยถ้อยคำดังนี้:

ข้าแต่พระบิดา ข้าพระองค์ทราบว่าคุณเป็นพระเจ้าผู้ทรงรอบรู้ในทุกสิ่ง ด้วยพระปัญญาของคุณได้ทรงสร้างจักรวาลทั้งหมดนี้ ข้าพระองค์ทราบทุกสิ่งแต่ข้าพระองค์ไม่ทราบ ขณะนี้ข้าพระองค์ไม่รู้ว่าจะไปทางไหน กำลังกระวนกระวายใจว่าควรจะทำอย่างไรดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะ ข้าพระองค์ไม่รู้จักจริงๆ แต่ข้าพระองค์กำลังหาสติปัญญาจากพระองค์ พระองค์ได้ทรงสัญญาว่าจะประทานสติปัญญาแก่ทุกคนที่แสวงหาพระองค์อย่างจริงใจ บัดนี้ ข้าพระองค์มาแล้ว โปรดช่วยข้าพระองค์จะได้ถวายเกียรติแด่พระองค์โดยการตัดสินใจที่ถูกต้อง แม้ว่ามันจะเป็นปัญหาท้าทายก็ตาม โปรดช่วยให้ข้าพระองค์เชื่อว่าน้ำพระทัยของคุณเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับข้าพระองค์เสมอ และจะปกป้องข้าพระองค์จากการพึ่งพาปัญญาและความเข้าใจของตัวเอง

การเริ่มต้นคำอธิษฐานของเราด้วยการสรรเสริญพระลักษณะของพระเจ้า ไม่เพียงแต่เราจะให้พระเจ้ามาก่อนเท่านั้น แต่ยังจะได้รับการเติบโตที่มากขึ้นในความรู้ของเราเกี่ยวกับพระองค์ ซึ่งเหล่านี้จะทำให้เรามีความรักต่อพระองค์มากขึ้นด้วย

หมายเหตุ: คุณสามารถใช้คำอธิษฐานที่อยู่ท้ายบทของพระลักษณะแต่ละประการในหนังสือเล่มนี้เพื่อช่วยให้คุณพัฒนานิสัยนี้ได้

เกี่ยวกับผู้เขียน

ผมเป็นคนบาปที่ได้รับการช่วยให้รอดด้วยเพียงพระคุณของพระเยซูคริสต์เท่านั้น ผมมาจากครอบครัวที่นับถือพราหมณ์ฮินดูดั้งเดิม (ฮินเดียม) พระเจ้าทรงช่วยผมให้มีความรอด ซึ่งหลักๆ จากการเป็นพยานที่เปี่ยมด้วยความรัก ความซื่อสัตย์ และความเพียรของเพื่อนคริสเตียนคนหนึ่งชื่อวิเจย์ เขาเคยเป็นชาวฮินดูที่ได้กลับใจมาหาพระคริสต์ด้วยพระคุณเช่นกัน และอีกส่วนหนึ่งผ่านการอ่านพระคัมภีร์ที่คนแปลกหน้านำมาวางไว้ที่หน้าประตูบ้านขณะที่ผมกำลังศึกษาอยู่ที่รัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ในเวลาเดียวกันนั่นเอง คำตรัสของพระเยซูในยอห์น 10:11 ที่ว่า “เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงแกะที่ดีนั้นยอมสละชีวิตของตนเพื่อแกะ” เป็นข้อความสำคัญในพระคัมภีร์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคลายอย่างลึกซึ้ง เพื่อนำคนบาปที่ดิ้นรนอย่างผมมาสู่ความรู้แห่งความรอดในพระผู้เลี้ยงและผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงพระคุณคือ พระเยซูคริสต์

ผมรับพระพรที่ได้แต่งงานกับภรรยาและมีลูกสองคนคือพอลและพริธี่ ทุกคนเป็นผู้เชื่อโดยเพียงพระคุณของพระเจ้า ผมยังได้รับเกียรติอย่างยิ่งในการรับใช้เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเกรซไบเบิลในวินด์เซอร์ รัฐออนแทรีโอ ตั้งแต่ก่อตั้งในปี 2546! พวกเขาเป็นกลุ่มพี่น้องที่น่ารักมาก ๆ การรับใช้พวกเขาเป็นพระพรอย่างแท้จริง

ผมยังรู้สึกขอบคุณภรรยาที่แปลหนังสือเล่มนี้เป็นภาษาไทย ความเอาใจใส่ในรายละเอียดอย่างพิถีพิถันของเธอนั้นเป็นพระพรอย่างยิ่ง เธอไม่เพียงแต่แปลหนังสือเล่มนี้เท่านั้น แต่ยังแปลบทความในบล็อกภาษาอังกฤษต่าง ๆ ของผมเป็นภาษาไทยด้วย

สามารถดูรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับผมและบล็อก/หนังสือได้ที่

thai.biblebasedhope.com และ www.gbc-windsor.org หากต้องการติดต่อผม
โดยตรง โปรดส่งอีเมลมาที่ Rk2serve@yahoo.com

นอกจากนี้ยังมีไฟล์ PDF ฟรีของหนังสือเล่มนี้ให้ดาวน์โหลดได้จากเว็บไซต์ที่กล่าวมา
ข้างต้น

*หากท่านมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาของหนังสือเล่มนี้ โปรดอย่าลังเลที่จะติดต่อผม
ผมยินดีรับฟังข้อเสนอแนะของท่าน ผมตระหนักดีถึงข้อจำกัดของตนเองและ
พยายามพัฒนาความเข้าใจในพระคัมภีร์อย่างต่อเนื่อง*

จุดมุ่งหมายหลักสูงสุดของมนุษย์คือการถวายเกียรติ แด่พระเจ้าและมีความสุขกับพระองค์ตลอดไป!

นี่คือคำตอบของคำถามข้อแรกที่ว่า “จุดมุ่งหมายหลักสูงสุดของมนุษย์คืออะไร?” ในหลักคำสอนเวสต์มินสเตอร์ฉบับย่อ แต่เราจะไม่สามารถถวายเกียรติแด่พระเจ้าหรือมีความสุขกับพระองค์ตลอดไปได้ หากเราไม่เข้าใจถึงพระลักษณะของพระองค์อย่างถูกต้อง เนื่องจากเราจะสามารถเข้าใจองค์พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ได้ก็โดยดูจากพระลักษณะของพระองค์เท่านั้น ดังนั้น การศึกษาพระลักษณะเหล่านั้นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง

หนังสือแบบสรวเสริญเล่มเล็ก ๆ นี้ เต็มไปด้วยภาพประกอบและการประยุกต์ใช้เขียนขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้ติดตามพระเยซูเติบโตในความเข้าใจเกี่ยวกับพระเจ้าในพระคัมภีร์เป็นหลัก แต่ก็มีประโยชน์มากเช่นกันสำหรับผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนแต่สนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับศาสนาคริสต์นิกาย คุณเองก็สามารถได้รับประโยชน์เช่นกัน เพราะหนังสือเล่มนี้พยายามช่วยให้คุณเข้าใจถึงพระลักษณะของพระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ผู้ทรงสร้างคุณ และเชิญชวนให้คุณมีสัมพันธ์กับพระองค์

แม้ว่าเราจะไม่สามารถเข้าใจพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์ เพราะพระองค์ทรงเป็นอนันต์ และ “ไม่มีใครหยั่งรู้ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ได้” (สดุดี 145:3) แต่เราผู้มีขีดจำกัดก็ยังสามารถรับสิทธิพิเศษที่จะรู้จักพระองค์ในระดับที่จำกัดได้ พันธสัญญาใหม่ตั้งที่ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์สัญญาว่าเราทุกคนสามารถรู้จักพระเจ้าได้ “ตั้งแต่ผู้น้อยที่สุดไปจนถึงผู้ใหญ่ที่สุด” (ฮีบรู 8:11) สิ่งนี้ไม่เพียงแต่ปลอบประโลมใจแก่เราเท่านั้น แต่ยังกระตุ้นให้เราแสวงหาความรู้เกี่ยวกับพระองค์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น และผมหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยให้คุณได้

อาจารย์ราม กฤษณมูรติ เป็นศิษยาภิบาลของคริสตจักรเกรซไบเบิล ซึ่งตั้งอยู่ในวินด์เซอร์ รัฐออนแทรีโอ ประเทศแคนาดา มานานกว่าสองทศวรรษ เขาแต่งงาน